

DBU SPORT ELLER POLITIK?

SPECIALE I KOMMUNIKATION

MAGNUS VADGAARD BERNDT 66406

EMMA PLÜGER ESPØ 65311

EMILIE HAMMER TUXEN 63017

191.485 ANSLAG

DETTE SPECIALE HAR FÅET GODKENDT DISPENSATION
TIL AT SKRIVE PÅ TVÆRS AF STUDIEORDNINGER

Vi har fået dispensation til at skrive speciale sammen på tværs af studieordninger. Dette i henhold til §29 samt §30 samt §30, stk. 4 i RUCs fælles uddannelsesregler.

Abstract

Sports and politics are frequently linked, and depending on the situation, they are frequently analyzed from the perspectives of soft power or sportswashing. In this context, the Danish Football Organization (DBU), which upholds democratic norms, is obligated to uphold such values to their constituents, especially when they're affiliated with FIFA World Cup Qatar 2022. As a result, DBU faces the dilemma that they must try to manage while maintaining their reputation. Based on six articles that DBU produced between 2014 and 2022, this thesis seeks to examine how DBU negotiates the communicative reality created by occasions like the FIFA World Cup in Qatar. The thesis' methodological approach is thematic analysis, and a six-step framework developed by Michelle Kiger and Lara Varpio. This method created the foundation for investigating the articles, which helped develop the subject categories, and theoretical framework that were later utilized to examine the six articles from DBU.

In order to investigate the crisis at DBU and possible underlying causes, the thesis employs a social constructivist viewpoint and incorporates Timothy W. Coombs' crisis communication theory as well as Timothy W. Coombs and Sherry J. Holladay theory about reputation management. Additionally, by using Robert Entman's framing theory and Leif Becker Jensens expansion and interpretation of Toulmin's argumentation model, we will analyze how DBU frames themselves and other stakeholders in their publications. This thesis concludes that there is created an expectation gap between DBU and it's constituents as a result of their choice to take part in the Qatar World Cup. This can be seen in the examination of six DBU articles from 2014 to 2022. By sharing their initiatives, criticizing Qatar and FIFA based on their own beliefs, and addressing the current problems, DBU tries to navigate throughout the communicative reality. However, as the process progresses, their arguments and the articles' intensity shifts, and DBU eventually comes across as powerless. Their vague conclusion is a reflection of how they communicated throughout the World Cup, keeping things at a surface level without providing any hard proof of their actions.

This thesis concludes that DBU has made an effort to manage their reputation through social marketing, with symbolic efforts to reassure and persuade stakeholders that they are making a difference, even in the absence of strong evidence.

Indholdsfortegnelse

Abstract.....	3
Problemfelt.....	6
Problemformulering:	7
Motivation	8
Tidslinje.....	8
Case-afsnit	10
DBU.....	10
DBU's kampagner	11
DBU's udtalelser ift. herre VM i Qatar	12
Boycott eller deltagelse?	12
Teori	13
Socialkonstruktivistisk tilgang.....	14
Socialkonstruktivismens videnskabelige rolle	15
Specialets socialkonstruktivistiske udgangspunkt	16
Krisekommunikation	17
Attribution teori.....	17
Kriseresponsstrategier	18
Krisetyper.....	20
Opfattelsen af kriser	22
Reputation Management.....	26
Processen for omdømme	27
Evaluering af omdømme.....	28
Social kapital	29
Social marketing	29
Framing.....	30
Argumentation.....	32
Krav til videnskabelig argumentation	34
Metode	36
Metodisk afgrænsning	37
Tematisk analyse.....	39
Brugen af tematisk analyse.....	39
Definition af tema.....	40
Six-step framework	40

Analyse	50
Opfattelsen af DBU's krise	51
Analyse af DBU's seks artikler	52
Artikel 1 - DBU ønsker hele Qatar-rapport offentliggjort	52
Artikel 3 - DBU vil øge presset på Qatar	55
Artikel 14 - Herrelandsholdet og DBU ønsker flere forandringer i Qatar	57
Artikel 22 - Herrelandsholdet bakker om på DBU's Qatar indsats.....	59
Artikel 34 - DBU dropper 'One Love' anførerbind	61
Artikel 36 - Dansk fodbold donerer beløb til migrantarbejdere i Qatar	63
Den videnskabelige kontekst	64
Analyse af DBU ud fra reputation management.....	65
DBU's omdømme strategi.....	66
Forventningskløft.....	67
Diskussion	70
'One-Love'-anførerbindet	71
Boycott eller dialog?	72
Konklusion	75
Formidlingsartikel	76
Redegørelse af formidlingsartiklen.....	78
Litteraturliste	80

Problemfelt

Verdensmesterskabet i fodbold er én af de største sportsbegivenheder i verden. Den afholdes hvert fjerde år, og det antages at finalen i Qatar i 2022 blev set af omkring 700 millioner seere (Faktalink, 2023). En stor andel af verdens øjne hviler derfor på denne begivenhed, som forløb fra d. 20. november til d. 18. december 2022. I 2010 blev det besluttet at VM i fodbold skulle afholdes i Qatar i 2022, og efterfølgende blev denne beslutning mødt med massiv kritik og en offentlig debat.

Diskussionspunkterne har blandt andet været om Qatar som nation, er stor nok til at afholde VM, om beslutningen var som følge af korrupsion internt i fodboldforbundenes verdensorganisation FIFA, de ekstreme sommertemperaturer, manglende fodbold infrastruktur og vigtigst af det hele, gentagne rapporter og artikler, som beskriver at menneskerettigheder er blevet overskredet under stadionbyggeriet og klargøringen af Qatar. Som kontekst hertil har De Forenede Nationer (FN) i 2022 udgivet en rapport omhandlende demokrati-indekset, hvor Danmark scorer 9,3 ud af 10, imens Qatar findes langt nede på listen med en score på 3,7, ud fra en vurdering af forskellige værdier såsom valgprocesser, mangfoldighed og civile rettigheder etc. (FN-Sambandet, 2022).

En rapport der pustedede yderligere til debatten, var fra den britiske avis The Guardian, som i 2021 udsendte en rapport som anslog, at op imod 6.500 migrantarbejdere var døde i Qatar under klargøringen til VM. Derudover nævnte den også migrantarbejdernes kummerlige levevilkår, siden Qatar vandt værtskabet (McIntyre & Pattison, 2021). Dette skabte yderligere grobund for kritik af FIFA og Qatar, blandt andet fra europæiske fodboldforbund.

Når stater bliver udnævnt til afholdelse af store sportsbegivenheder og samtidig beskyldes for brud på menneskerettighederne, definerer Amnesty International dette som *sportswashing* (Amnesty International, 2023). Dette er et begreb som Qatar er blevet affilieret med, selvom menneskerettighedskrænkelserne ikke direkte er relateret til sporten, men i stedet bliver sporten brugt til at vise flotte stadionområder og smilende gæster frem. Stanis Elsborg, senioranalytiker fra Play The Game, beskriver dog at begrebet sportswashing bruges i flæng, og er ofte med til at mudre debatten. Elsborg definerer således sportswashing ud fra, at sporten dækker direkte over menneskerettighedskrænkelser, hvorimod hvis et land eller stat 'blot' forsøger at vise sig fra sin bedste side, er der tale om *blød magt*. Dette kan indfange, hvordan stater i bredere forstand forsøger at bruge sporten politisk f.eks. i håbet om at styrke sine diplomatiske forbindelser, tiltrække investorer og overbevise omverdenen og nationalbefolkningen om ens lands fortræffeligheder. Og her kan sporten og andre dele af kultursektoren være helt centrale (Løppenthin, 2022). Det er netop i dette

spændingsfelt mellem sportswashing og blød magt at deltagende nationer ved fodbold VM i Qatar, befinder sig.

Dansk Boldspil Union (DBU) er blandt andet ét af de fodboldforbund, som har modtaget kritik fra fans, organisationer, aktivister og medier, som følge af at blive affilieret med Qatars værdier. DBU er således havnet i en krise, hvor de blandt andet er blevet kritiseret for ikke at handle nok ud fra deres værdier på menneskerettigheds problematikkerne, og for at pålægge spillerne på det danske fodboldlandshold et for stort politisk ansvar.

DBU har i flere artikler og udtalelser på deres hjemmeside løbende beskrevet nogle af deres initiativer op til VM i Qatar, såsom 'kritisk dialog', samarbejdspartnere og besøg i Qatar. DBU har ved flere lejligheder kritiseret Qatar og FIFA, blandt andet ud fra DBU's egne værdier, kampagner og samarbejder, og slogans som 'En del af noget større' (Dansk Boldspil Union, 2023a). Det er netop DBU's egne artikler, som dette speciale inddrager som empiri for at undersøge, hvordan DBU har navigeret i denne kommunikative virkelighed. Dette vil vi undersøge ud fra nedenstående problemformulering.

Problemformulering:

Hvordan navigerer DBU i den kommunikative virkelighed, som skabes af begivenheder som fodbold VM i Qatar?

Til at besvare vores problemformulering, tager dette speciale afsæt i en socialkonstruktivistisk tilgang. Derudover vil vi inddrage W. Timothy Coombs teori om krisekommunikation herunder kriseresponsstrategier og krisetyper, til at forsøge at forklare DBU's ageren i forbindelse med den modstand og kritik organisationen har mødt i forbindelse med VM i Qatar. Reputation management teori af W. Timothy Coombs & Sherry J. Holladay vil blive inddraget for at se på, hvordan DBU beskytter deres omdømme. Derudover vil vi se nærmere på DBU's kommunikation ud fra Robert Entmans framing teori, samt Thomas Olesens framing begreber, for at undersøge, hvordan de fremstiller sig selv og andre i deres eksterne kommunikation op til VM i Qatar. Til sidst vil vi benytte os af Leif Becker Jensens fortolkning og videreførsel af Stephen Toulmins argumentationsanalyse for at kigge på DBU's argumentation i deres artikler.

Specialets metodiske fremgang vil bestå af en tematisk analyse med et six-step framework ud fra Kiger & Varpio. Som en del af den tematiske analyse vil vi ud fra vores teori om kriseresponsstrategier og framing lave vores indledende koder, og efterfølgende gå i dybden med en tekstnær analyse baseret på DBU's argumentation og overordnede reputation management.

Motivation

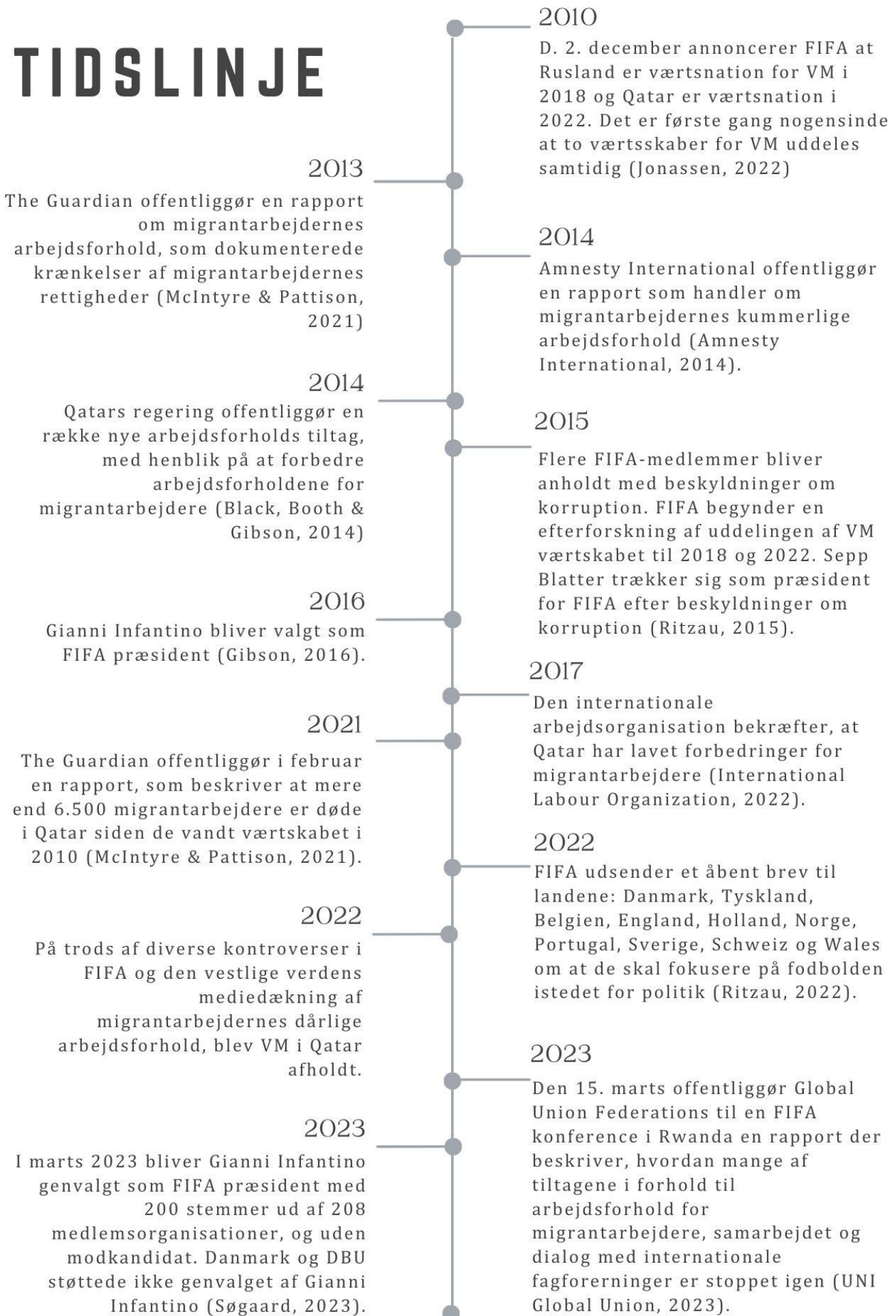
Vi havde gennem mediernes dækning af VM lagt mærke til, at der blev skrevet og debatteret meget kritisk om DBU og den uheldige situation de befandt sig i, i forbindelse med deltagelsen ved VM i Qatar. Som følge af det skandaleramte VM-værtskab har flere medier produceret og udgivet dokumentarer, som fremhæver og diskuterer forskellige problematikker ved VM i Qatar. TV2 har lavet "Abdel og det beskidte spil i Qatar" (Mahmoud, 2022), Netflix har lavet "FIFA: Fodbold, penge og magt" (Netflix, 2022), og DR har lavet "Verdens bedste VM" (Danmarks Radio, 2022). Det var specielt i DR's dokumentar, at DBU's tilgang og afmagt bliver præsenteret ud fra et større perspektiv, end hvad vi hidtil havde hørt og læst om i medierne. Grundet den store kritik af DBU og deres manglende handlekraft, som vi blev præsenteret for i de fleste danske medier, blev vi nysgerrige på, hvordan DBU har forholdt sig konkret til situationen. I de nyhedsmedier vi selv følger, som blandt andet DR og TV2, blev vi interesserede i at prøve at se situationen fra DBU's side. Der var umiddelbart ikke mange, der har forsøgt sig, at sætte sig i deres sted og forstå den komplekse position DBU var havnet i. Klemmt inde mellem befolkningens og mediernes forventninger og kritik, samtidig med at DBU og landsholdet blot forsøgte at udføre deres sportslige arbejde. Kontrasten mellem en lille demokratisk organisation, som indgår i en prestigefyldt international begivenhed, er kompleks og interessant for at undersøge, hvordan DBU har navigeret i den kommunikative virkelighed, skabt ved et VM afholdt i Qatar. Vi synes derfor specifikt, at det kunne være interessant at finde ud af, hvordan DBU har forsøgt at håndtere den komplekse situation. For at forstå DBU's side af sagen og finde frem til hvilke tiltag de havde arbejdet med, begyndte vi at kigge på deres egen kommunikation op til og under VM i Qatar.

Sportsbegivenheder i lande uden for vestlige værdier, er både sket tidligere og vil ske igen i fremtiden. Lande ude fra værtsnationens værdier, vil således sætte spørgsmålstegn ved effekten af at sporten bliver kædet sammen med blød magt eller sportswashing. En undersøgelse af DBU's kommunikation ved VM i Qatar, kan potentielt benyttes til at fremtidige begivenheder og perspektiveres til, hvordan der fremover bør eller ikke bør navigeres, handles og kommunikeres. Det diskuteres for eksempel allerede nogle steder, hvordan det vil se ud, hvis Saudi-Arabien, der har budt på VM i 2030, får værtskabet.

Tidslinje

For at anskueliggøre hele forløbet omkring VM i Qatar, har vi udarbejdet en tidslinje over processen. Tidslinjen er med til at give et overblik over de mest relevante begivenheder helt tilbage fra udvælgelsen af Qatar som værtsnation i 2010 frem til starten af 2023, hvor VM slutrunden er afsluttet. Tidslinjen skal hjælpe med at forstå hele konteksten omkring VM 2022 og heri give læseren et overblik over hvornår relevante hændelser foregik.

TIDSLINJE

Case-afsnit

Dette speciale tager udgangspunkt i det øverste organ for fodbold i Danmark, Dansk Boldspil Union (DBU). Afsnittet vil komme ind på DBU's historie, samt hvilke værdier de i mange år har arbejdet for at blive affilieret med, blandt andet gennem flere nationale kampagner. Derudover vil der også kort blive præsenteret nogle af DBU's overordnede udtalelser til afholdelsen af VM i Qatar. Efterfølgende vil dele af diskussionen om, hvem der har ansvaret og den endelige afgørelse for deltagelsen i slutrunden, blive introduceret. DBU har de seneste mange år opbygget et omdømme ud fra blandt andet kampagner og slogans der omhandler respekt, plads til alle og sikkerhed i fodbold. Deltagelsen ved VM i Qatar har derfor været præget af en konflikt mellem DBU's værdier, og de værdier Qatar er blevet kritiseret for at mangle, såsom overtrædelse af menneskerettigheder og ikke inkluderende menneskesyn. Denne diskussion har ledt til et moralsk og etisk spørgsmål omkring at deltage i en sportsturnering, som er bygget på udnyttelsen af migrantarbejdere. DBU har forsøgt at adressere problematikkerne og kritikken af deres deltagelse i VM. Dette har de blandt andet prøvet ud fra at samarbejde med myndighederne i Qatar, aktivistiske organisationer, UEFA og FIFA, og ved at deltage i diskussionerne og forsøge at sikre menneskerettigheder og arbejdsforhold for migrantarbejderne (Dansk Boldspil Union, 2023a).

DBU

DBU beskriver på deres hjemmeside blandt andet deres værdisæt ud fra nøgleord som sammenhold, teamwork, respekt og fair play, og bruger sikkerhed, inklusion og glæden ved sporten ud fra deres vision fra 2014: 'En Del Af Noget Større' (Dansk Boldspil Union, 2023b). Her beskriver DBU blandt andet, hvordan fodbold er mere end hvad der foregår på banen, og at de vil bidrage positivt til samfundet gennem sundhed, integration, inklusion og mangfoldighed. De seneste år er DBU vokset i omdømme og størrelse, hvor der har været fokus på at udvikle unge fodboldspillere og promovere sporten samt fællesskabet. De har blandt andet flere kampagner, som omtaler disse emner og derved DBU som organisation, hvilket kommende afsnit kommer yderligere ind på.

DBU blev grundlagt i 1889 da 86 cricket- og fodboldforeninger gik sammen for at skabe en samlet boldunion, der skulle udvikle og styrke den danske boldsport. DBU er i dag Danmarks styrende organ inden for fodbold i Danmark, hvor de er med til at organisere og regulere fodbold helt fra græsrodsfodbold til professionelt, og er desuden med til at styre og repræsentere danske landshold i internationale fodboldorganisationer som UEFA og FIFA (Dansk Boldspil Union, 2023b).

DBU's øverste afdeling kaldes for repræsentantskabet, som hvert år afholder et møde hvor organisationens drift og økonomi gennemgås samt fremtidige planer for DBU. Det er også her, hvor forslag om f.eks. ændringer inden for danske turneringer kan stilles. Der er 145 medlemmer, og hvert medlem kommer fra en af Danmarks næsten 1.600 fodboldklubber. Herigennem er alle danske klubber på en eller anden måde repræsenteret (Dansk Boldspil Union, 2023b).

DBU har ansvaret for alle danske fodboldlandshold samt udførelsen af danske fodboldturneringer. De tjener penge på blandt andet sponsorer, sælge tv-rettigheder til kampe samt indtægter fra f.eks. landsholdskampe (Dansk Boldspil Union, 2023b).

DBU's kampagner

På DBU's hjemmeside under 'kampagner' omtaler de tre overordnede kampagner: Antibulli, Råb pænt og #gamechanger (Dansk Boldspil Union, 2023c).

'Antibulli' kampagnen handler om at hjælpe trænere på de yngre fodboldhold med at sikre en god trivsel for børnene på holdet. Det er en kampagne, som i samarbejde med Mary Fonden, uddeler råd og inspiration for at styrke fællesskabet og undgå mobning (Dansk Boldspil Union, 2023d). Kampagnen 'Råb pænt' er bygget på sloganet 'Husk respekten' fra 2016, som handlede om at sætte fokus på den adfærd og sprogbrug, der har været omkring fodbold. (Dansk Boldspil Union, 2023e). Den sidste kampagne '#gamechanger' handler om, at medlemmer af foreningen LGBT+ skal kunne føle sig trygge i fodboldverdenen. Kampagnen løber fra 2022 til 2025 og er udført af gruppen 'Idrættens Regnbuekoalition', som består af DBU og flere andre sportsforeninger såsom Dansk Håndbold Forbund, Spillerforeningen samt Amnesty International og Institutet for menneskerettigheder (Dansk Boldspil Union, 2023f).

Disse kampagner er blandet andet med til at beskrive nogle af de værdier som DBU står for. Derudover har DBU tidligere lavet undersøgelser inden for seksualitet, etnicitet og køn inden for fodbold, hvor det har vist sig at 44% af de 8000 respondenter har oplevet diskrimination. Senere har DBU udgivet anbefalinger til hvordan personer med særlig kønsidentitet lettere kan blive en del af idrætsforeninger, og i 2023 har DBU lavet en arbejdsgruppe, som skal arbejde for bedre inklusion af transkønnede, interkønnede og non-binære (Dansk Boldspil Union, 2023g). Det er også med til at forklare nogle af de menneskelige værdier som DBU står for og således også, hvordan det ikke stemmer overens med Qatars. Derudover har DBU også lavet en række udtalelser og tiltag forud for VM i Qatar.

DBU's udtalelser ift. herre VM i Qatar

I forbindelse med VM i Qatar lancerede DBU en kampagne for at støtte de hårdtarbejdende migrantarbejdere, som blev udsat for uacceptable forhold i Qatar. Kampagnen gik ud på, at der blev omdannet 10 kr. pr. mål i dansk fodbold i hele november måned. Dette beløb skulle derefter doneres til migrantarbejderne. Der blev i alt scoret 55.911 mål, hvilket betød at DBU donerede 559.110 kr. til fagforeningen The Building & Workers International, som gik til at forbedre migrantarbejdernes rettigheder og forhold i Qatar (Dansk Boldspil Union, 2023h).

På DBU's hjemmeside er der dedikeret et helt afsnit til fodbold VM i Qatar. Her forklarer DBU blandt andet, at de ikke har støttet op om, at værtskabet blev tildelt til Qatar og at de er imod beslutningen. DBU har siden 2014 prøvet at presse Qatar til at foretage ændringer gennem en kritisk dialog (Dansk Boldspil Union, 2023i). Derudover samarbejder DBU med organisationen Amnesty International for at sætte fokus på menneskerettighederne i Qatar. De havde sammen lagt et pres på FIFA med intentionen om, at der skulle ske nogle ændringer i Qatar i forbindelse med VM. Amnesty International har efterfølgende udmeldt, at der er sket forbedringer i Qatar såsom: ” (...) mulighed for frit at kunne skifte job uden tilladelse fra arbejdsgiver, indførelse af minimumsløn for alle arbejdere, introduktion af lønssystem hvor lønudbetalinger til arbejderne bliver elektronisk overvåget” (Dansk Boldspil Union, 2023j). DBU har også lavet en side kaldet 'DBU mener' i forbindelse med VM i Qatar. Her opremser de seks standpunkter. Der nævnes blandt andet at DBU ikke har tænkt sig at boykotte VM i Qatar, medmindre det er noget Folketinget beslutter. Derudover kritiserer de valget af Qatar som værtsnation, og de gennem kritisk dialog vil forsøge at lægge pres på FIFA og Qatar (Dansk Boldspil Union, 2023k).

Boycott eller deltagelse?

Debatten om hvorvidt VM-slutrunden i Qatar specifikt er blød magt eller sportswashing, er en generel diskussion. Derfor har det også været en problematisk debat i Danmark, når det er blevet diskuteret, hvorvidt det er forsvarligt at deltage i en VM-slutrunde i fodbold i Qatar, som bryder med menneskerettigheder.

Til et samråd i 2021 om VM i Qatar, udtalte tidligere kulturminister Joy Mogensen, at ansvaret for beslutningen om hvorvidt man skulle deltage i VM, lå hos idrætten selv. Hertil udtalte hun, at:

“Regeringen ønsker helt generelt ikke at spænde idrætslivet for en politisk vogn ved at gå ind og være godkendelsesstempel i forhold til deltagelse eller ikke deltagelse. Den vurdering må ligge hos idrætsorganisationerne” (Ritzau, 2021).

Herved fralægger hun og folketinget sig ansvaret, og beder idrætten og DBU vurdere dette selv. Kulturministeren er dog ikke den eneste, som lægger beslutningen om deltagelsen andetsteds. Tre uger senere, udtaler DBU’s direktør Jesper Møller i en artikel på DBU’s hjemmeside sig således omkring DBU’s deltagelse ved VM i Qatar:

“DBU har en klar strategi i forhold til VM i Qatar. Vi deltager, medmindre regeringen og Folketinget beslutter, at vi skal boykotte. Vi var imod beslutningen om at placere VM i Qatar, men vi ønsker via kritisk dialog at gøre noget aktivt for at skabe forbedringer i forhold til menneskerettighederne. Det sker i et tæt nordisk samarbejde, hvor vi nu fokuserer på konkrete indsatsområder, ligesom vi har fået gode input og ny viden fra både Governance- og Udviklingskomiteen og en række samarbejdspartnere” (Bilag 2, s. 16).

Diskussionen om deltagelsen ved VM i Qatar, stammer blandt andet fra værdiforskellene, mellem Danmark og DBU på den ene side og Qatar på den anden side. Tidligere blev det nævnt, hvordan Qatar og Danmark er henholdsvis nr. 113 og nr. 6 på FN’s demokrati-indeks for 2022. Derudover beskriver DBU sig selv med værdier såsom sammenhold, sundhed, respekt samt deres slogan ‘En del af noget større’. DBU indgik i 2015 et samarbejde med Amnesty International. Formålet med samarbejdet mellem DBU og Amnesty har blandt andet været udveksling af viden, sætte menneskerettigheder på den internationale dagsorden, samt briefing forud for landsholdsrejser og beslutninger om hvor kampe eller slutrunder skal spilles (Dansk Boldspil Union, 2023f). Samarbejdet mellem DBU og Amnesty lægger sig desuden op ad de værdier som DBU i forvejen forsøger at fremhæve på deres hjemmeside og gennem deres kampagner.

Teori

Dette afsnit vil starte med at redegøre for vores videnskabsteoretiske tilgang til specialet og dernæst komme ind på W. Timothy Coombs teori om krisekommunikation. Herefter vil W. Timothy Coombs og Sherry J. Holladays teori om reputation management blive beskrevet og efterfølgende Robert Entmans teori om framing samt Thomas Olesens framing begreber. Til sidst vil afsnittet redegøre for Leif Becker Jensens viderebygning af Stephen Toulmins argumentationsteori. Disse udvalgte teorier skal hjælpe med at undersøge og forstå DBU’s kommunikationsstrategi i forbindelse med deres deltagelse i VM

2022 i Qatar. Teorierne om framing og argumentation spiller godt sammen, da begge teorier fokuserer på retorikken. Ved at bruge disse to teorier sammen, vil det hjælpe os med at komme rundt om DBU's retorik i deres artikler. De to andre teorier, reputation management og krisekommunikation, fungerer ligeledes godt sammen fordi begge teorier omhandler en organisations ageren ved en krise. De støtter godt op om hinanden, da reputation management handler om, hvordan en organisation kan prøve at styre og passe på sit omdømme midt i en krise, hvor krisekommunikation handler om, hvordan en organisation kan reagere på en krise samt hvordan der kan kommunikeres. På baggrund af dette føler vi at alle vores udvalgte teorier arbejder godt sammen. Vi har to teorier, der fortæller om organisationer i forbindelse med krisesituationer, hvilket kan hjælpe os med at forstå DBU's ageren i krisen, og derudover har vi to teorier der udforsker sproget, hvilket hjælper os med at undersøge hvordan DBU sprogligt har ageret i deres krisesituation.

Vi har ikke undersøgt effekten af DBU's kommunikative strategi, men har ved hjælp af de ovenstående teorier prøvet, at undersøge, hvilke tendenser man kan se i DBU's kommunikation.

Socialkonstruktivistisk tilgang

Dette speciales videnskabsteoretiske udgangspunkt tager udgangspunkt i socialkonstruktivisme, hvilket dette afsnit vil redegøre og argumentere for ud fra *"Samfundsvidenskabernes videnskabsteori – en indføring"* fra 2012 af Søren Juul. Juul beskriver i denne hvordan at socialkonstruktivismen er en teoretisk tilgang til at forstå, hvordan sociale interaktioner og sprog er med til at konstruere, hvad der kan fortolkes som viden og sandhed inden for videnskaben. Viden inden for socialkonstruktivismen skabes således ud fra individers, grupper og fællesskabers forforståelser. Disse kan desuden være skabt af både samfundsmæssige og historiske forståelser, forskellige italesættelser, dominerende diskurser og antagelser, og kan derudover også være ud fra individets egne erfaringer og værdier (Juul, 2012, s. 188).

Altså er den socialkonstruktivistiske tilgang defineret ud fra en virkelighedsopfattelse, som konstrueres gennem interaktion med andre. Det kan både være gennem: "(...) direkte interaktion, fx gennem opdragelse eller læring i uddannelsessystemet, eller gennem mødet med opfattelser, der er institutionaliseret som normer og diskurser" (Juul, 2012, s. 188). Inden for de grupper eller fællesskaber, hvor bestemte normer eller diskurser dominerer, anses individet som en aktiv skaber og fortolker af den sandhed de befinder sig ud, ud fra deres kulturelle og sociale kontekst (Juul, 2012, s. 188).

Sandheden inden for den socialkonstruktivistiske tilgang er således perspektivistisk, hvilket betyder at der ikke findes én sandhed. Sandheden er derved afhængig af, hvordan individet, gruppen eller fællesskabet betragter det bestemte fænomen. Forskellige sociale grupper kan således have forskellig fortolkning og forståelse af sandheden om samme fænomen. En herskende diskurs bliver således konstrueret og delt i en gruppe, et fællesskab eller samfundet, ud fra samme opfattelse af samme fænomen eller problematik.

Derudover kan sandheden også ændre sig over tid i takt med at den sociale eller kulturelle kontekst udvikler sig (Juul, 2012, s. 189). Epistemologisk afviser altså socialkonstruktivismen en objektiv sandhed, og argumenterer i stedet for at alle fænomener ansues ud fra et bestemt perspektiv. Ontologisk findes der inden for socialkonstruktivismens ikke én sandhed, men i stedet en masse konstruerede sandheder om samme fænomen. De bygger på forskellige perspektiver som værdigrundlag, sociale- og historiske kontekster. Det er netop i dette råderum, at DBU forsøger at placere sig i, ved at præsentere deres forståelsesramme for offentligheden i et forsøg på at skabe en favorabel position overfor organisationens aktører.

Socialkonstruktivismens videnskabelige rolle

Socialkonstruktivismens rolle i forskningsregi, er ifølge Juul at undersøge hvilke interessenter, argumenter og antagelser, som ligger bag den herskende eller afvigende position. Dette er der mange tilgange til at gøre ud fra forskellige kommunikative analyser. I dette speciale er det ud fra framing teori, kriseresponsstrategier, reputation management og argumentation. Framing teorien kan være med til at påvise, hvordan DBU omtaler interessenterne i denne kontekst. Kriseresponsstrategier og argumentationsanalyse, kan bidrage til en forståelse af hvilke argumenter der bliver benyttet, imens reputation management er med til at beskrive, hvordan argumentationen kan påvirke interessenter og derigennem sig selv.

Men her viser socialkonstruktivismen også sin begrænsning, da man gennem viden om de herskende og afvigende positioner inden for en socialkonstruktivistisk tilgang, sjældent har indflydelse på beslutningen om, hvad der er det rigtige for en gruppe, samfund eller land. Der er derimod mere fokuseret mod beslutninger baseret på; ” (...) politik, interessevaretagelse og forskning ud fra bestemte perspektiver” (Juul, 2012, s. 190). Den socialkonstruktivistiske tilgang forsøger at kortlægge den magt, interesser og forforståelser der findes hos de involverede aktører i et givent fænomen. Det kan i DBU's kontekst eksemplificeres ud fra at DBU kan forsøge at udbrede deres forståelsesramme, i håbet om at modtageren accepterer denne som sandheden. Men om det leder til beslutninger fra fans, folketinget

eller andre organisationer, kan socialkonstruktivismen ikke være med til at afgøre. Den kan dog forsøge.

Et andet eksempel herpå er når Stanis Elfsborg beskriver, hvordan han mener offentlighedens brug af 'Sportswashing' mudrer debatten. Her har individet en anden forståelsesramme af begrebet, og kan eksempelvis benytte det til at beskrive VM i Qatar. Andre, som Stanis Elfsborg selv, har en anden definition med 'blød magt', imens Qatar selv og mange andre lande ude fra Europa højst sandsynligt har en helt tredje opfattelse. Således er der i denne kontekst en masse forskellige forståelsesrammer og sandheder på spil, hvor man må vurdere og forsøge at passe ind i den, som er mest essentiel i forhold til hvilken rolle man indtræder i.

Specialets socialkonstruktivistiske udgangspunkt

Specialets teori og metode, Coombs kriseresponsstrategi, reputation management af Coombs og Holladay, framing teori af Entman og Steen & Reiter, og derudover Becker Jensens fortolkning og videreførsel Toulmins argumentationsanalyse forholder sig alle til, hvordan individer og grupper kan konstruere sandheden gennem sociale interaktioner, samt til hvilket formål.

Coombs krisetyper og kriseresponsstrategier inddrages i dette speciale, for at undersøge hvilke strategier DBU benytter, ud fra at denne krise er baseret på sociale konstruktioner, og kan således også blive behandlet gennem strategisk kommunikation. Disse kriser er således heller ikke objektive, og sandheden kan således også være perspektivistisk, og kriserne skabes ud fra hvordan man modtager og fortolker.

Reputation management af Coombs og Holladay arbejder ud fra forståelsen af at en organisation konstruerer og vedligeholder deres omdømme ud fra handlinger og kommunikation. Omdømme kan således defineres som en social konstruktion ud fra, hvordan en organisations handliner anskues og fortolkes. Således handler det om at forstå, hvordan andre fortolker en organisation, og således hvordan man kan være med til at påvirke denne fortolkning i en positiv retning gennem kommunikation, for sin organisations bedste.

Framing teori af Entman anerkender sproget og kommunikationens rolle i forhold til at kunne påvirke, hvordan et fænomen kan anskues. Således mener framing-teori at ved at fremhæve specifikke elementer fremfor andre, kan være med til at styre hvordan et fænomen bliver anskuet ved at udvælge informationen der videregives. Derudover beskriver Olesen begreber inden for framing og Steen & Reiter teori om politisk framing.

Becker Jensens fortolkning og videreførsel af Toulmins argumentationsanalyse er relevant at inddrage i dette projekt, da den fokuserer på, hvordan et argument kan støtte en påstand, og således hvordan et argument ikke kun handler om logisk argumentation, men også hvordan en kontekst har indflydelse derpå. Dette gøres gennem en argumentationsanalyse af udvalgte artikler på DBU's hjemmeside.

Alle disse teorier bygger på socialkonstruktivismen, da de alle lægger vægt på sproget, interaktionen og kommunikations rolle i forhold til at fortolke og konstruere en social virkelighed. Der kan altså fra et aktør-perspektiv inden for den socialkonstruktivistiske tilgang kæmpes om sandheden, hvilket er præcis hvad dette speciale forsøger at undersøge ud fra hvordan navigerer DBU i den kommunikative virkelighed, som skabes af begivenheder som fodbold VM i Qatar?

Krisekommunikation

Indledningsvis vil vi i vores teori afsnit redegøre for W. T. Coombs' krisekommunikation ud fra hans artikel *Choosing the right words: The development Guidelines for the Selection of the "appropriate" Crisis-Response Strategies* fra 1995. Her vil der blive redegjort for baggrunden for en krise ud fra attribution teori, mulige kriseresponsstrategier i en krise samt en definition af, hvilken krise DBU befinder sig i.

Attribution teori

Kriser er begivenheder, der truer en organisations image. En krise er negativ og kan forurene de positive aspekter af en organisations image. Attribution teori er når offentligheden vurderer baggrunden for en krise, dvs. *cause of events*, baseret på tre dimensioner: *Locus of control*, *stability*, og *controllability*. Locus of control, eller blot locus, er, hvorvidt krisen er opstået internt eller eksternt. Stability er, hvorvidt årsagen til krisen altid er til stede, eller om den varierer over tid, dvs. om den er stabil eller ej. Controllability handler om, hvorvidt aktøren kan påvirke eller kontrollere årsagen til krisen eller om det er ude af aktørens kontrol (Coombs, 1995, s. 448-449).

Krisesituationerne varierer efter, hvordan offentligheden opfatter hver af de tre attribution dimensions. Hvis baggrunden for krisen anses som intern locus, stability og controllability, så er offentligheden mere tilbøjelig til at opfatte krisen som organisationens egen skyld. Hvis baggrunden for krisen derimod anses som ekstern locus, unstable og uncontrollable, opfattes det af offentligheden som om, at organisationen ikke havde nogen del i krisens årsag. Jo mere det ser ud til at attribution

dimensions kommer inde fra organisationen selv, jo større er sandsynligheden for at offentligheden vil opfatte det negativt og det kan skade organisationens image eller omdømme (Coombs, 1995, s. 449).

Coombs præsenterer kriseresponsstrategier, som et værktøj til at forsøge at reparere eller minimere den skade, en krise kan have påført en organisations image eller omdømme. Det gøres ved strategisk at forsøge at ændre måden, hvorpå offentligheden ser på de tre attribution dimensions, eller ændre på de følelser der er forbundet med dem (Coombs, 1995, s. 450).

Kriseresponsstrategier

Coombs har samlet fem overordnede kriseresponsstrategier, ud fra flere kommunikations teoretikers arbejde. De fem kriseresponsstrategier er: *nonexistence*, *distance*, *ingratiation*, *mortification* og *suffering*. Hver kriseresponsstrategi har sit eget formål og sine egne strategier under sig, hvilket det kommende afsnit vil redegøre for (Coombs, 1995, s. 450).

Nonexistence

Formålet med nonexistence strategierne er at eliminere krisen, ud fra opfattelsen om, at hvis der ikke er nogen krise, er der ikke noget der kan påvirke organisationen negativt. Der er fire nonexistence strategier: *denial*, *clarification*, *attack* og *intimidation*. Denial går ud på, at organisationen benægter krisens eksistens. Clarification er en forlængelse af denial, der går ud på at forklare, hvorfor der ikke er nogen krise. Attack er en aggressiv strategi, hvor man går efter at konfrontere dem, der påstår, at en krise har fundet sted. Intimidation er den mest aggressive kriseresponsstrategi. Her truer man med at benytte sin fulde organisatoriske magt, mod de aktører der påstår en krise har fundet sted. Eksempelvis er søgsmål og fysisk vold, to eksempler på intimidation strategier (Coombs, 1995, s. 451).

Distance

Indlagt i distance strategierne er en accept af at krisen eksisterer, men at en organisation forsøger at svække forbindelsen mellem organisationen og krisen. Altså skabe en vis distance, så det er sværere at kæde de to ting sammen. Coombs beskriver to forskellige distance strategier: *excuse* og *justification* (Coombs, 1995, s. 451).

Excuse strategien forsøger, at minimere organisationens ansvar for krisen. Det er kun minimalt med negative eftervirkninger, hvis organisationen kun er minimalt ansvarlig for krisen. En del af excuse strategien er taktikkerne, *denial of intention*, altså at benægte intentionen bag, og *denial of volition*, altså at forklare hvorfor det ikke var med vilje. Eksempelvis kan man benytte *scapegoating* som en

form for denial of volition. For hvordan kan organisationen kontrollere en begivenhed, hvis det er en tredjepart der er ansvarlig for krisen? (Coombs, 1995, s. 451).

Anden del af distance strategierne er justification, som er en måde hvorpå man minimerer den skade der er forbundet med krisen. Man kan forsøge at overbevise offentligheden om, at krisen ikke er så slem, som det ser ud til. Det kan man eksempelvis gøre ved at sammenligne den med en lignende krise og således minimere skaden ved at nedtone den. Taktikker for justification er at benægte krisens alvor ved f.eks. at påstå ofrene fortjente det der skete, eller at påstå, at hele krisen er blevet misforstået eller misrepræsenteret (Coombs, 1995, s. 451).

Ingratiation

Det primære mål for ingratiation strategierne er at opnå offentlighedens accept af organisationen. Dette gøres ved at påpege de positive handlinger organisationen har foretaget gennem tiden, samt påpege de positive ting organisationen står for. Der er tre ingratiation strategier, *bolstering*, *transcendence* og *praising others* (Coombs, 1995, s. 452).

Bolstering er en strategi, hvor man minder offentligheden om alle de positive aspekter af organisationen, såsom hvor meget organisationen støtter velgørenhed. Formålet med denne tilgang er, at de positive holdninger kan opveje de negative, der er opstået i forbindelse med krisen (Coombs, 1995, s. 452).

Trancendence strategien forsøger at placere krisen i en større og mere ønskværdig kontekst. På den måde kan en organisation lede offentlighedens opmærksomhed væk fra de grumme detaljer i krisen, og således gøre krisen mere abstrakt. Det kan være i forbindelse med at definere krisen ud fra nogle større mål, der har offentlighedens accept. Eksempelvis blev Apollo 1 defineret som en søgen på viden og kendskab til rummet, og derfor måtte de tre dødsfald accepteres som en del af noget større. Denne taktik kan benyttes for at skabe identifikation mellem offentligheden og organisationen, gennem fælles langsigtede mål (Coombs, 1995, s. 452).

Den tredje ingratiation strategi er praising others. Den benyttes for at vinde accept af en tredjepart ved at rose dem. Således kan der skabes en positiv relation mellem organisationen og tredjeparten, som forhåbentlig vil tale positivt om dem på trods af krisen (Coombs, 1995, s. 452).

Mortification

Ved brug af mortification strategierne forsøger man at opnå offentlighedens tilgivelse og accept af/for krisen. Her er *remediation*, *repentance* og *rectification* tre mortification strategier (Coombs, 1995, s. 452).

Remediation er, hvor en organisation frivilligt tilbyder en form for kompensation eller hjælp til krisens ofre. Dermed kan man undgå den negative omtale ved aktivt at bidrage med positiv hjælp til de aktører, der har taget skade af krisen (Coombs, 1995, s. 452).

Repentance er at søge om tilgivelse fra offentligheden. Organisationen undskylder for krisen og de negative konsekvenser, som følger deraf. De negative følelser offentligheden har mod organisationen mindskes, hvis offentligheden godtager undskyldningen og tilgiver dem for deres handlinger (Coombs, 1995, s. 452-453).

Rectification er, når organisationen aktivt gør noget for at forhindre en lignende krise i fremtiden. Her søger man tilgivelse fra offentligheden ved at beskytte dem mod fremtidige kriser (Coombs, 1995, s. 453).

Suffering

Suffering strategien skiller sig ud fra de andre kriseresponsstrategier, da den forsøger at vinde offentlighedens sympati og medfølelse for organisationen. Det er den eneste strategi, hvor en forbindelse til en krise kan have en positiv effekt for organisationen. Suffering strategien fremstiller organisationen som et uretfærdigt offer for en krise, skabt af udefrakommende med skadende intentioner (Coombs, 1995, s. 453).

Opsamling på strategierne

Nonexistence, distance og suffering strategierne forsøger at påvirke de attribution dimensions, hvor offentligheden pålægger organisationen ansvaret for krisen. Mortification- og ingratiation strategierne forsøger at mindske de negative attribution dimensions ved at fremvise organisationens positive sider. Det at organisationen til en vis grad tager ansvar for krisen, kan i sig selv påvirke offentlighedens syn på organisationen positivt (Coombs, 1995, s. 453-454).

Krisetyper

For at forstå krisekommunikation og hvilke responsstrategier der er passende, skal man også forstå, hvilken type krise der er tale om. Således kan vi definere den krise, som DBU befinder sig i. I en krisesituation er der fire faktorer der påvirker de attributions som offentligheden tillægger krisen. Det er krisetypen, *veracity of evidence*, *damage* og *performance history* (Coombs, 1995, s. 457).

Coombs model for krisetyper er baseret på tidligere researchers forskning om kriser, der målte kriser på otte forskellige dimensioner. Men for at lave en model for kriser der er relevant for attribution teorien, som Coombs tager udgangspunkt i, var der kun to dimensioner der opfyldte Coombs' kriterier: intentional-unintentional, og internal-external. Derudover er modellen retvinklet og når dimensionerne krydses, skabes der derfor kriser, der udelukker hinanden (Coombs, 1995, s. 454). I modellen svarer internal-external dimensionen til locus of control i attribution teorien. Internal viser at krisen var skabt af en person eller gruppe inde fra organisationen, og external viser at krisen er skabt af en ekstern aktør uden for organisationen. Intentional-unintentional svarer til controllability inden for attribution teori. Intentional betyder at den begivenhed, der udløste krisen, blev skabt med vilje af en aktør, og unintentional er det modsatte (Coombs, 1995, s. 454-455). Coombs definerer fire krisetyper; *Faux Pas*, *Accidents*, *Terrorism* og *Transgressions*. I dette speciale fokuserer vi kun på at gå i dybden med faux pas krisetypen, da vi vurderer at det er denne krisetype DBU har befundet sig i ved VM i Qatar i 2022.

	UNINTENTIONAL	INTENTIONAL
EXTERNAL	Faux Pas	Terrorism
INTERNAL	Accidents	Transgressions

Figur 1. Coombs krisetype matrix (Coombs, 1995 s. 455)

Unintentional + external = faux pas

En faux pas krise er en unintentional handling, der forsøges at blive gjort til en krise af en external aktør. Det kan eksempelvis starte ved at en organisation handler efter, hvad de mener er passende opførsel og derfor ikke har intentionen om at gøre noget forkert. Hertil kommer en ekstern aktør og redefinerer organisationens handlinger som upassende. Uklarheder er ofte en uløselig del af faux pas, og offentligheden må beslutte sig for, hvilken definition af organisationens handlinger der skal accepteres. Udfordringen ses eksempelvis i form af boykot eller protester, og socialt ansvar er ofte fokuspunktet i de fleste faux pas-kriser. Den utilsigtede natur og eksterne udfordring i faux pas, favoriserer de attributions der har minimalt organisatorisk ansvar. Dog er handlingerne kontrollerbare, fordi organisationen kan ændre de pågældende handlinger igen (Coombs, 1995, s. 455-456).

Til denne type krise er distance strategierne en fordel at benytte sig af, da linket mellem organisationen og krisen er svagt til at begynde med, på grund af den eksterne aktør. Distance strategierne underbygger desuden det begrænsede ansvar for krisen. Nonexistence strategier kan med fordel benyttes i en faux pas krise, på grund af krisens uklarhed, hvorved organisationen lettere kan benægte den eksterne redefinering og bibeholde deres passende adfærd (Coombs, 1995, s. 456).

Opfattelsen af kriser

Som tidligere nævnt er det ikke blot de fire krisetyper, offentligheden dømmes en krise på. I Coombs ovenstående skema er der ikke plads nok til at rumme de nuancer og variable, der ligger i opfattelsen af krisesituationen. Der er yderligere tre elementer, der er vigtige at tage højde for i forhold til, hvordan krisen opfattes af offentligheden. Det er veracity of evidence, damage og performance history (Coombs, 1995, s. 457).

Veracity of evidence

Veracity of evidence handler om sandhedsværdien i de beviser der er for, at krisen har fundet sted. Beviserne kan enten være sande, falske eller uklare. Sande beviser indikerer, at krisen har fundet sted. Det kan eksempelvis være fysiske beviser efter en eksplosion på et kraftværk i Indien. Falske beviser bliver også kaldt rygter, som opstår, når der i offentligheden begynder at cirkulere rygter om en krise (Coombs, 1995, s. 458). Enhver krisetype kan have sande eller falske beviser. De uklare beviser er dog kun til stede i faux pas. Beviser er uklare når spørgsmål om moral og etik er i spil. Disse spørgsmål har ikke et entydigt konkret svar hvad angår offentligheden. Enhver af nonexistence strategierne kan

benyttes til at bekæmpe rygter med, og de kan ligeledes benyttes til at forsvare organisationens påstande om, at de har handlet forsvarligt i situationen (Coombs, 1995, s. 458).

Damage

Alle krisesituationer varierer efter det niveau af skade, der associeres med krisens årsag. Damage kan enten klassificeres som alvorlig eller mindre væsentlig. Alvorlig skade kan involvere seriøse skader og dødsfald, eller seriøs ejendomsskade. Mindre skade kan involvere ubetydelige skader eller mindre skade på ejendomme. Damage er et centralt træk i de fleste krisesituationer og relaterer sig til locus of control. Des mere alvorlig skaden er, des mere er offentligheden villig til at tilskrive organisationen ansvaret for krisen. For personer er mere villige til at gøre andre personligt ansvarlige for negative handlinger frem for positive (Coombs, 1995, s. 459).

Den valgte kriseresponsstrategi skal passe til det niveau af skade, som krisen har medført. De alvorlige skader kræver en form for soning fra organisationens side. I sådan en kontekst, er det vigtigt at forsøge at formilde offentligheden, frem for at gøre dem mere oprørte. Her hjælper mortification strategierne til at maksimere omsorgen for offentligheden, samtidig med at den mindsker beskyttelsen af organisationens image (Coombs, 1995, s. 459).

Når der er tale om skade, er der også ofre for skaden. Under en krise kan offentligheden blive inddelt i to kategorier; ofre og ikke-ofre. Ofrene er dem, der enten lider fysiske, psykiske eller økonomiske skader. Ofrene vil gerne have en afslutning på krisen og ikke-ofrene vil gerne have forsikring om, at krisen ikke kan komme til at sprede sig, så den kan ramme dem selv eller andre grupper. Mortification og distance strategierne kan give denne forsikring, og mortification indikerer yderligere at krisen ikke kan spredes længere (Coombs, 1995, s. 459-460).

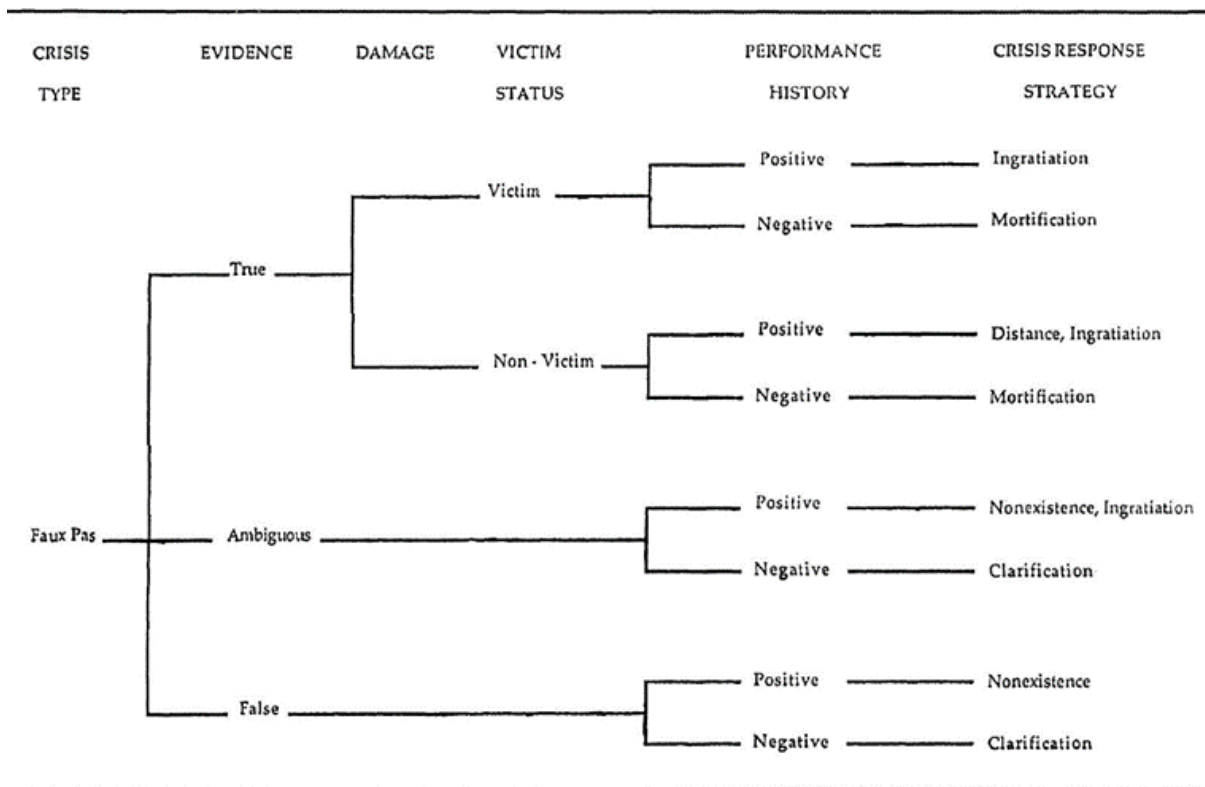
Performance history

En organisations tidligere præstationer, kan være en vigtig faktor i en krisesituation. Offentligheden er mere tilbøjelig til at tilgive en organisation med en positiv performance history, frem for en organisation, der er kendt for at have i problemer. Hvis offentligheden endnu ikke kender organisationen før krisen rammer, har organisationen en neutral performance history, og her har organisationen derfor en unik mulighed for at skabe et image. Men man skal stadig være opmærksom på krisens stabilitet, for jo mere stabil en krise er, jo større er chancen for at offentligheden ser organisationen som årsagen til krisen. Hvis man har en positiv performance history, kan det få årsagen til at virke ustabil og derfor er offentligheden mindre tilbøjelig til at se organisationen som skyld i krisen (Coombs, 1995, s. 460-461).

Baseret på Coombs definition af krisetyperne kan vi vurdere, at Qatar som værtsnation for VM og derunder også DBU, står i en faux pas krise. Det vurderer vi ud fra, at Qatar som værtsnation for VM har forberedt sit land på én af verdens største sportsbegivenheder. Det har de ifølge dem selv gjort efter bedste evne. I mellemtiden har organisationer som Amnesty International udgivet rapporter, hvor de har konstateret, at migrantarbejdernes forhold ikke opfylder menneskerettighederne. Dette har de senere år ført til en negativ performance historik af Qatar som blandt andet er blevet offentliggjort i en rapport fra The Guardian, der udløste en større krise for Qatar, FIFA og alle involverede i VM, herunder DBU. Amnesty International og The Guardian er i dette tilfælde de eksterne aktører, der redefinerer Qatar (og FIFAs) handlinger. Der er fortsat mange uklarheder i sagen, men der er stærke fysiske beviser for at denne krise blot er ved at blive større. Nogle steder begynder landshold og fans at diskutere boykot af slutrunden ud fra deres moralske kompas. Dette betyder at steder hvor denne diskussion foregår, har accepteret Amnesty og the Guardians definition af Qatars handlinger som den fremherskende sandhed. Dette placerer dermed DBU i en kompleks situation, for skal de vælge at stå fast på deres værdier og boykotte dette VM på grund af de mange uenigheder på det etiske område, eller skal de fortsætte og afvente offentlighedens dom? Dette dilemma er et karakteristisk træk ved faux pas kriser, for her optræder de uklare beviser, som er dem, hvor det handler om spørgsmål om moral og etik. Rapporten fra The Guardian er ét af de stærkeste beviser mod Qatar, hvilket er yderligere skadende for deres performance historik. Der er dermed sande beviser for Qatars krise, men for DBU's krise er der kun uklare beviser, da det er et moralsk spørgsmål, hvorvidt de skal deltage i VM og konsekvenser deraf.

Udvælgelse af kriseresponsstrategier

Igennem afsnittet er der kort beskrevet, hvilke responsstrategier der bedst ville passe til de forskellige krisetyper. Det er dog ikke helt så simpelt. For at gøre denne proces lettere har Coombs udviklet guidelines i form af fire flowcharts - ét til hver krisetype. På den måde kan man finde frem til den mest passende kriseresponsstrategi, man bør benytte i den specifikke krisesituation man befinder sig i. I faux pas er der som nævnt tre typer af beviser, der kan være i spil. Denne krisetype adskiller sig derfor fra de andre og dermed også det dertilhørende flowchart.

Figur 2. Flowchart for bestemmelse af kriseresponsstrategi (Coombs, 1995, s. 463)

Udvælgelsen af kriseresponsstrategien sker ved, at man definerer krisetypen, vurderer hvilke beviser der er, samt om de er sande, falske eller uklare, som i faux pas. Herefter vurderer man omfanget af skaden, om de er alvorlige eller mindre væsentlige, samt hvilken offerstatus organisationen har. Derefter styrer organisationens performance historik, hvilken retning på flowchartet man bør følge. Hermed er man nået enden af et flowchart og den kriseresponsstrategi man står med, vil ifølge Coombs være det bedste bud på den strategi man bør benytte i den specifikke situation (Coombs, 1995, s. 461-469). Dog er disse blot guidelines og ikke en garanti for succes med sin krisekommunikation (Coombs, 1995, s. 471). De responsstrategier der er for enden af flowchartet er afhængigt af hvilken type krise man står i. I faux pas, er alle responsstrategierne til stede, men i uheld er der flest mortification eller distance strategier. I transcendence er det mortification strategierne der er flest af og i forbindelse med terrorisme er der flest muligheder med suffering strategien (Coombs, 1995, s. 462-469).

For at opsummere, så er kriseresponsstrategierne vigtige for en organisation i en krise.

Det gør det nemmere at navigere og gode at benytte i en krise, med mindst muligt skade på sit omdømme. Næste afsnit vil redegøre for, hvilke konsekvenser det kan have med et positivt eller negativt omdømme, samt de elementer der har indvirkning herpå.

Reputation Management

Afsnittet om reputation management vil tage udgangspunkt i W.T. Coombs & Sherry Holladay bog *PR Strategy and Application* fra 2009. En organisation kan ende i en krise og beskadige sit omdømme. DBU er havnet i en kommunikations konflikt mellem neglene på henholdsvis FIFA, landsholdsspillere, samarbejdspartnere og ikke mindst fans og medier, som følge af deltagelsen i VM i Qatar 2022. I denne kommunikationskontekst er det essentielt at DBU forsøger at finde metoder at beskytte sit omdømme på. Det kommende afsnit vil omhandle Coombs og Holladays teori om *reputation management*, hvor det vil blive beskrevet, hvad reputation management er, samt hvilke positive og negative effekter reputation management og *social marketing* kan have.

Hvordan en organisation bliver anskuet udefra, er essentielt i en organisations markedsføringsplan. Førhen blev organisationers succes primært anskuet ud fra penge, men senere er der også kommet en socialt kapital, som i høj grad kan påvirke en organisations omdømme. Det beskrives desuden, at der før i tiden var et større fokus på at skabe et image, frem for at styre sit omdømme, da omdømme beskæftiger sig med de handlinger organisationen gør og image kun er billedet udadtil (Coombs & Holladay, 2009, s. 168).

Coombs og Holladay beskriver, at en organisations omdømme skabes som følge af et netværk af instanser omkring organisationen. Det kan være kunder, fans, andre organisationer, aktivister, medier etc. Hvordan disse instanser evaluerer en organisation, kan være med til at skabe et positivt eller negativt omdømme. Et positivt omdømme tiltrækker flere instanser og gør det nemmere at skabe en relation til nuværende og kommende instanser. Jo større netværk og instanser en organisation har, jo flere instanser er med til at evaluere organisationens omdømme. Således kan chancen for et negativt omdømme også stige, da instanser har forskellige tilgange og kriterier, til en succesfuld organisation. Instansernes evaluering er nemlig konstant, og derfor er disse public relations en afgørende faktor for, hvordan en organisation evalueres og dermed skaber potentielle nye samarbejder, ressourcer og støtte, eller om den næste krise kommer til overfladen (Coombs & Holladay, 2009, s. 171). Overordnet set handler reputation management om de instanser i et netværk, som er med til at evaluere, hvordan en organisation møder instansernes forventninger, ud fra deres handlinger (Coombs & Holladay, 2009, s. 168).

Processen for omdømme

Omdømme er således bygget på instansernes evaluering af information om en organisation. Denne information evalueres af en organisations instanser og kan være med til at påvirke en organisations omdømme. Informationen som instanserne evaluerer på, kan ifølge Coombs & Holladay inddeles i fire kategorier (Coombs & Holladay, 2009, s. 171):

1. **Interaktioner med organisationen:** F.eks. førstehåndsoplevelser ved køb af et produkt eller bruge en service fra en organisation.
2. **Kontrollerede udmeldinger fra en organisation:** Kan være i form af reklamer, hjemmesider, nyhedsbreve eller artikler udsendt af en organisation. Disse vil typisk være i organisationens egne interesser.
3. **Ukontrolleret mediedækning af en organisation:** Medier har en stærk indflydelse på, hvordan en organisation bliver fremstillet og dermed også organisationernes omdømme. Det er også via medier, at instanser typisk modtager størstedelen af informationen om en organisation.
4. **Andenhåndsinformation fra andre mennesker:** Mund-til-mund er udveksling af evalueringer mellem mennesker, som er med til at konstituere holdninger til organisationer. Specielt på sociale medier er der skabt rum for andres holdninger, og dette kan potentielt være med til at påvirke organisationernes omdømme (Coombs & Holladay, 2009, s. 171).

Det optimale omdømme opstår, når instanserne i højere grad modtager positiv information, har positive erfaringer, og dermed evalueringer, af organisationen. Når instansernes forventninger bliver mødt af en organisation, skabes et positivt omdømme. Et positivt omdømme kan have positiv indflydelse på en organisation, ud fra potentielle fordele såsom: at tiltrække kunder, motivere ansatte, generere investorer, øge arbejdsglæden, modtage positiv feedback fra analytikere, generere positive nyheder og mediedækning, tiltrække talentfulde ansatte og forbedre finansiel ydeevne (Coombs & Holladay, 2009, s. 170).

Hvis ikke at instansernes forventninger bliver mødt, kan der derimod opstå forventningskløfter mellem organisationen og instanserne, hvilket kan skabe negativt omdømme. Udover at et negativt omdømme fjerner fordelene ved et positivt omdømme, kan et negativt omdømme blandt én instans sprede sig til flere instanser, og dermed eskalere til en potentiel krise. Organisationen i modvind bør gøre en indsats for at mindske forventningskløften mellem instanserne og sin organisation. Coombs og Holladay beskriver, at hvis der opstår forventningskløft mellem en organisation og en instans, kan der

være tale om *misalignment*. Det betyder at instansers forventninger, ikke stemmer overens med organisationens handlinger. I modsætning hertil kan der også være *alignment*, hvor forventninger og handlinger passer sammen, og derudover *perceptual misalignment*, hvor en organisation lever op til sine værdier, men instanserne deler ikke samme overbevisning. Ved *perceptual misalignment* bør en organisation finde frem til de barrierer, der skaber denne forventningskløft, og forsøge at udbedre det (Coombs & Holladay, 2009, s. 173).

Hvis et negativt omdømme skulle opstå ud fra forventningskløfter, kan instanserne dog stadig fortsætte sit samarbejde med organisationen, ved at italesætte problematikkerne og således skabe forandring. Dårlig omtale kan ifølge Coombs og Holladay føre til to reaktioner: Det ene kan være at én eller flere instanser afslutter samarbejdet med en organisation, og det andet kan være at instanserne offentligt går imod organisationen (Coombs & Holladay, 2009, s. 173). Hvis instanser gør dette, kan det klassificeres som *identity reputation misalignment*, hvor en organisation forsøger at holde sig indenfor en række værdier og handlinger, som stemmer overens med, hvordan instanserne opfatter organisationen (Coombs & Holladay, 2009, s. 175).

I dag er der generelt større indflydelse fra organisationers instanser, blandt andet fordi teknologien og heriblandt sociale medier, er en faktor der har gjort det nemmere at mobilisere instanser, tilhængere og/eller fans for således lægge pres på beslutningstagere, generere medietid og indsamle penge til andre tiltag. Teknologien og internettet er desuden også med til at fordre en dialog og dele information, hvorfor denne mobilisering og kollektiv enighed lettere kan faciliteres blandt instanser. Den teknologiske udvikling kan dermed have indflydelse på instansernes oplysninger om organisationers handlinger, hvilket kan få en organisations problematikker til at eskalere yderligere (Coombs & Holladay, 2009, s. 125).

Evaluering af omdømme

Omdømme er instansers evaluering af en organisation, ud fra organisationens handlinger og værdier. Disse instanser har dog forskellige udgangspunkter for, hvordan og hvilke kriterier de evaluerer en organisations omdømme ud fra. Ud fra et marketing perspektiv er det også relevant for organisationer at investere i deres omdømme, hvor organisationer kan forsøge at katalysere et positivt omdømme (Coombs & Holladay, 2009, s. 169).

Men en organisations omdømme er komplekst. For når en organisation laver en investering mod et positivt omdømme, kan instanserne være uenige og skade en organisations omdømme. Derfor kan instanser også anses som en potentiel trussel for organisationen. Instanser kan blandt andet opfordre

til boycotts, og altså true med at stoppe med at bruge et produkt eller en service, ud fra opdagelsen af upassende eller uacceptabel opførsel fra en organisation. Trusler som boycott er en offentlig tilgang, som kan eskalere processen til andre instanser, og en organisations samlede omdømme kan således falde (Coombs & Halloway, 2009, s. 170). En organisations omdømme er således under konstant evaluering.

Social kapital

Der findes ingen perfekt opskrift på at måle en organisations omdømme, og der er mange parametre alt efter, hvad den givne instans lægger vægt på. Dog nævner Coombs og Holladay at troværdighed typisk er den vigtigste værdi for en organisation. Det handler om at instanserne tror på, at organisationen tager ansvar for deres handlinger (Coombs & Holladay, 2009, s. 177). Andre eksempler på, hvordan en organisations omdømme kan evalueres, kan være ud fra faktorer som: respekt, stolthed for organisation, lederskab, personlig udvikling, miljøhensyn og selvfølgelig penge (Coombs & Holladay, 2009, s. 178). Vi har i det kommende afsnit dog afgrænset os til et fokus på det sociale aspekt af organisationers omdømme.

For at opnå en positiv evaluering fra sine instanser inden for det sociale aspekt, kan organisationer gøre brug af social marketing. Det kan være at organisationer støtter gode formål, miljøet, behandling af mennesker, arbejdere eller ansatte, med det formål at appellere til modtagerens følelser, for at instanser således kan få en god fornemmelse af organisationen, beundre, respektere og stole på organisationen (Coombs & Holladay, 2009, s. 178).

Social marketing

Virksomheders sociale aspekter er i dag således et kerneelement, som f.eks. kan bruges proaktivt til at skabe relationer til instanser med fokus på sin organisations omdømme. Organisationers sociale aspekter er i fokus i en tid, hvor kunder og forbrugere får mange informationer, hvilket resulterer i at en organisations omdømme hurtigt kan skifte. Således bør organisationer have øje for, hvilke problematikker nye tiltag kan føre til, da det ikke længere kun er information fra selve organisationen, der har indflydelse på instansernes evalueringer heraf.

Helt overordnet er målet med social marketing at skabe adfærdsændringer hos en målgruppe, ud fra et fokus på det sociale aspekt. Adfærdsændringer kan lede til accept af adfærd, afvisning af adfærd,

modificering af en adfærd, vedligeholde en adfærd eller afslutte en adfærd (Coombs & Holladay, 2009, s. 145). For at skabe adfærdsændringer hos en målgruppe, kan informationskampagner være med til at skabe opmærksomhed og sprede information til målgruppen. Det kan både være ud fra organisationens egne udtalelser og artikler, eller gennem andre medier. Således kan der skabes en reaktionskæde som potentielt kan nå ud til massemedier. Der skal dog typisk mere end massemedierne til, hvor interpersonel og mere direkte kommunikation til målgruppen eller modtagerne, kan påvirke adfærdsændringerne yderligere (Coombs & Holladay, 2009, s. 146).

Formålet med social marketing

Udgangspunktet for social marketing er, at det tilgodeser samfundet. For at sætte social marketing helt på spidsen, vil der altid være en bagvedliggende agenda. Hvis én eller flere instanser lufter en social bekymring, vil en organisation beslutte, hvilken social bekymring der skal adresseres. Herefter skabes den kosmetiske forbedring (Coombs & Holladay, 2009, s. 161). Det kan således diskuteres om social marketing er mere et mediestunt, som koncentrerer sig om public relations, end det egentlige problem. Social marketing kan være en symbolsk handling til at skabe ro og således overbevise instanser om, at de gør en forskel uden, at de reelt gør det. Social marketing fremhæver således sociale problematikker, og ved at foreslå løsninger, definerer social marketing problemet (Coombs & Holladay, 2009, s. 160).

Ved social marketing er det sjældent eksplicit, at det er til organisationens fordel, og det kan være handling ud fra én eller flere instansers kritik. De italesatte problematikker, er ofte til fordel for en meget begrænset gruppe og højt profilerede ofre. I forbindelse med DBU's krise og den potentielle skade på deres omdømme, vil vi i næste afsnit undersøge framing-teori for at kigge på DBU's forsøg på at fremstille sig selv positivt i krisen.

Framing

I forbindelse med undersøgelsen af DBU's kommunikation finder vi det relevant at se nærmere på begrebet *framing* ud fra Entmans tekst *Toward Clarification of a Fractured Paradigm* (1993). Dette understøttes af Olesens begreber fra sin tekst *Medier, politik og samfund* (2016), samt Steen og Reiter's framing begreber fra bogen *Tag bladet fra munden: en introduktion til politisk framing* (2015).

Denne teori kan hjælpe os med at undersøge DBU's kommunikation for at få afklaret, hvordan DBU har benyttet dette begreb til at fremstille sig selv gennem deres egne artikler og udtalelser. Framing-

teorien vil bidrage til en forståelse af, hvordan DBU forsøger at påvirke læserens opfattelse af DBU's rolle ved VM. Derudover kan dette begreb også hjælpe os med at undersøge, hvordan DBU framer FIFA og Qatar i deres artikler.

Framing betyder, at man sætter et budskab ind i en ramme og tildeler det en værdiladet (positiv/negativ) betydning. Således kan den menneskelige bevidsthed påvirkes via denne overførsel fra for eksempel en tale, en ytring eller en nyhedshistorie etc. (Entman, 1993, s. 51-52). Ved en bevidst udvælgelse og fremhævnelse af et fænomen, kan en afsender forsøge at skabe en kommunikationskontekst, som kan have indflydelse på definitionen af et problem, fortolkning af årsager eller evalueringer (Entman, 1993, s. 52). Frames kan derudover være med til at definere problemer, og altså være medvirkende til at påtale et emne ud fra bestemte årsager. Det kan være ud fra årsager som har skabt problemet, aktører som har indflydelse, eller beskrivelser af løsninger (Entman, 1993, s. 51). Således kan framing influere modtageren til at forstå et emne på en specifik måde og forsøge at styre, hvordan der bliver talt om det.

Når man framer kan det foregå enten bevidst eller ubevidst. Man kan for eksempel ubevidst vælge et ord til at beskrive et specifikt emne, som kan være med til at fremstille emnet negativt. Ved at gøre dette forsøger aktøren at frame emnet på en specifik måde. Derudover defineres effekten af framing ud fra, at det kan have en generel effekt på modtageren af en framing, men det er ikke sandsynligt at det har en universel effekt på alle (Entman, 1993, s. 54).

Mange politikere bruger bevidst begrebet framing i et forsøg på at vinde befolkningen over eller til at påvirke folks opfattelse af virkeligheden. Derfor er det et vigtigt begreb at mestre i den politiske verden (Entman, 1993, s. 55). I denne forbindelse nævner Jens Jonathan Steen og Gry Inger Reiter i deres teori om politisk framing fra 2015, et eksempel med det politiske forslag fra regeringen i 2011, som handlede om at indføre en 'betalingsring' i København. Ved at kalde forslaget for en betalingsring, tilfører regeringen ordet en negativ værdi. Ordet bliver således forbundet med det negative aspekt af det, nemlig at man skal betale for at køre i bil. I stedet kunne de have framet forslaget mere positivt og opkaldt forslaget efter noget, som ledte fokus over på de positive aspekter, såsom at det vil medføre mindre trafik eller mindre luftforurening (Steen & Reiter, 2015, s. 11- 14). Det er derfor centralt, når politikere eller organisationer laver udmeldinger, hvilke frames de har udvalgt - hvad enten det er bevidst eller ubevidst.

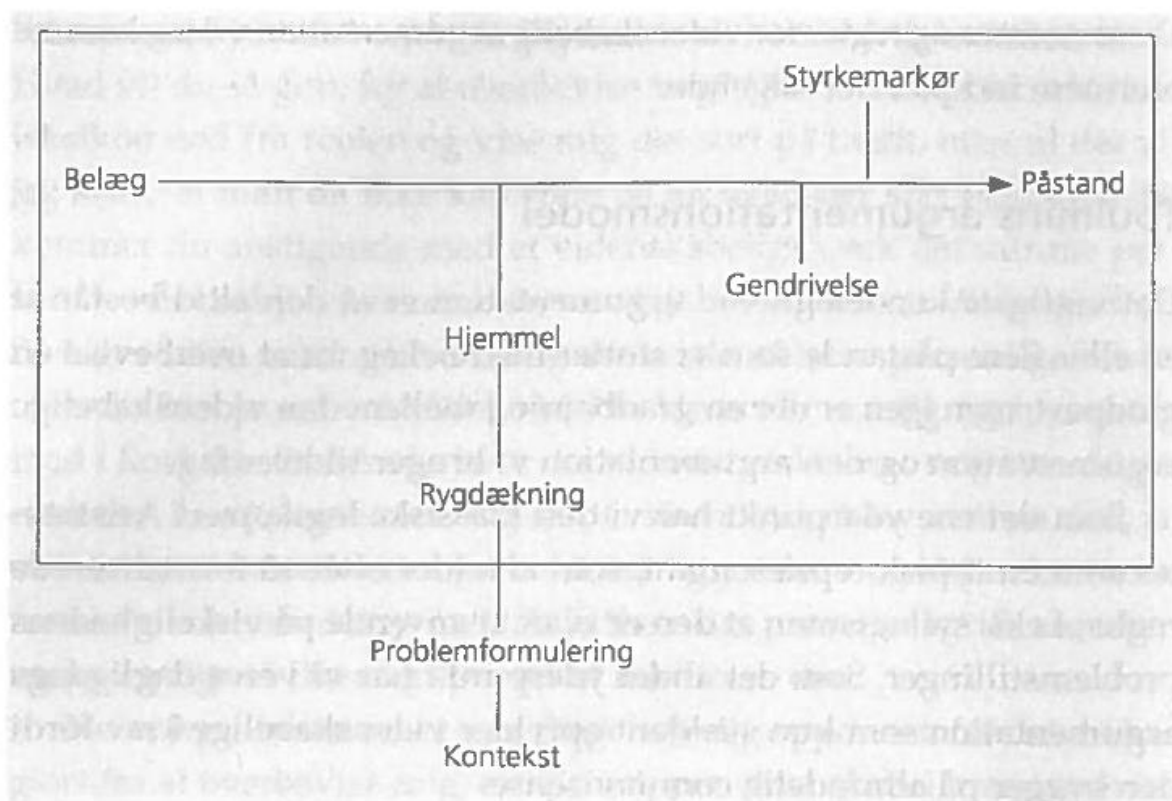
Det som framing forsøger, kan ifølge Thomas Olesen, defineres som at ændre modtagerens *kognitive frames*. Disse frames dækker over de opfattelser af et bestemt emne, som et individ kan have (Olesen, 2016, s. 148). Hvis en afsender gennem frames i kommunikationen, formår at ændre en modtagers

kognitive frame og dermed personens opfattelse eller holdning, kaldes dette for en *framing-effekt* (Olesen, 2016, s. 148). Olesen definerer desuden at framing er så omtalt, fordi mange emner og begivenheder er komplekse, og kan således frames og fortolkes forskelligt. Her kan afsenderen således selv definere, hvad der er mest centralt for det givne budskab, og dermed, som Entman beskriver, udvælge og fremhæve emnet på en bestemt måde (Olesen, 2016, s. 150). Hvem afsenderen er, har naturligvis også indflydelse på framing-effekten, hvor det er essentielt at afsenderen fremtræder troværdig. Hvis afsenderen fremstår troværdig, kan det være med til at styrke framing-effekten, men dette gælder også omvendt – hvis afsenderen fremtræder utroværdigt, vil framing-effekten blive svækket (Olesen, 2016, s. 159- 160).

I forbindelse med framing teori er det relevant at kigge nærmere på argumentationsanalyse, for at se DBU's argumentation i forbindelse med deres deltagelse i VM 2022. Teorierne om framing og argumentationsanalyse vil give os et indblik i DBU' retoriske håndtering af den krise, de har befundet sig i.

Argumentation

I dette afsnit vil vi tage udgangspunkt i Leif Becker Jensens udbygning af Toulmins argumentationsmodel fra bogen *Fra patos til logos. Videnskabsretorik for begyndere* fra 2004. Når man arbejder med argumentation eller argumentationsanalyse, er Toulmins argumentationsmodel svær at komme udenom. I Toulmins model er det vigtigt at forstå alle elementerne, et argument er bygget af. Toulmin beskriver seks elementer; *påstand, belæg, hjemmel, rygdækning, styrkemarkør og gendrivelse*, hvortil Becker Jensen har udbygget modellen med yderligere to elementer; *problemformulering og kontekst*. Toulmins model har den fordel, at der på den ene side er systematisk opstillede krav for, hvad hvert element skal indeholde og på den anden side, kan modellen let benyttes i praksis (Becker Jensen, 2004, s. 69).

Figur 3. Toulmins argumentations model med Becker Jensens tilføjelser (Becker Jensen, 2004, s. 70)

Et af de vigtigste elementer i et argument er *påstanden*. Påstanden er det standpunkt eller konklusion, afsenderen forsøger at overbevise modtageren om. Det er altså påstanden, der er kernen. Dertil kommer *belægget*, som er begrundelsen eller begrundelserne for påstanden. *Hjemlen* i et argument er den overordnede eller generelle regel der binder påstand og belæg logisk sammen. *Rygdækningen* kan inddrages som støtte til hjemlen, hvis der stilles spørgsmål eller bliver sæt tvivl om denne. En *styrkemarkør* kan bruges til at angive i hvor høj grad man står inde for sin påstand. Styrkemarkører kan enten være stærke eller svage. *Gendrivelsen* i argumentationen, er et modargument der kan sætte hjemlen ud af spil, og dermed afvige fra påstanden (Becker Jensen, 2004, s. 70-71).

De tre første elementer, påstand, belæg og hjemmel, skal være til stede i et argument eller kunne analyseres frem i en argumentation. De sidste tre er dog ikke altid til stede i argumentationen (Becker Jensen, 2004, s. 70).

Hertil kommer Becker Jensens egne tilføjelser: *problemformulering* og *kontekst*. Problemformuleringen relaterer og indrammer sig til det konkrete problem argumentationen prøver at løse. Den angiver også, hvor man henter sine argumenter fra. Konteksten er den rammesætning, der definerer

argumentationens indhold og form. Eksempelvis dagligdags kontekst eller videnskabelig kontekst. For i hver argumentation, er nogle argumenter mere relevante end andre, selvom problemstillingen er den samme (Becker Jensen, 2004, s. 71-72).

Den hverdagslige kontekst er i forbindelse med hverdagens mindre argumentationer der som regel foregår i samtale og dermed ikke altid overholder reglerne for argumentation om at der altid er en påstand, et belæg og en hjemmel tilstede (Becker Jensen, 2004, s. 71-72). Ofte vil man i samtale med andre komme med en modpåstand, når modparten stiller spørgsmål, fremfor yderligere at udbygge sin argumentation. Når Becker Jensen beskriver den videnskabelige kontekst, er det på skrift i form af enten akademiske tekster som teori eller projekter, som eksempelvis et speciale som dette (Becker Jensen, 2004, s. 71-72). Når vi derfor skal placere DBU's artikler, falder de ikke helt ind under en af disse kategoriseringer. Derfor arbejder vi ud fra at Becker Jensens hverdagslige kontekst er det talte, og den videnskabelige kontekst er den skrevne. Dermed arbejder vi med DBU's artikler som en videnskabelig kontekst. Den overordnede videnskabelige kontekst for alle artiklerne er, at de er skrevet som en form for nyhedsartikel på DBU's egen hjemmeside. Det er med til at sætte rammen for hele argumentationen og det sprog der benyttes.

Becker Jensens udbygning af Toulmins argumentationsanalyse er en måde at fortolke en tekst på, hvilket vil sige at en teksts budskab og argumentation kan fortolkes forskelligt alt efter hvad forskeren undersøger. For at undgå for meget fortolkning, kan man indledningsvis i sin analyse finde den overordnede påstand. Derudover er det også relevant for metoden at nævne, at elementerne i Toulmins argumentationsanalyse både kan være eksplicitte, altså fremgå tydeligt af teksten, eller implicit, hvor en mere skjult argumentation kan gøre sig gældende (Becker Jensen, 2004, s. 72).

Krav til videnskabelig argumentation

Becker Jensen nævner derudover fire krav til den videnskabelige argumentation, hvilket kan være med til at gøre argumentationen holdbar. Det er ud fra de fire krav at argumenterne skal være *sand*, *logisk*, *relevant* og *troværdig*. Disse fire krav kan inddeles i 3 niveauer, når et argument skal udformes. Det første niveau er sandhedsværdien, hvilket handler om, hvorvidt argumentationen kan refereres til den ydre virkelighed. Det andet niveau indeholder kravene logisk og relevant. Det er om teksten giver mening i forhold til den indre sammenhæng i argumentationen. Det tredje niveau indeholder kravet troværdighed og refererer til den samlede kommunikative kontekst. Becker Jensen understreger vigtigheden i, at disse fire krav ikke bliver kategoriseret i hver sin kasse, men i stedet vævet sammen i

argumentationen, fordi de kan være svære at adskille. De skal snarere opfattes som forskellige aspekter ved argumentationen (Becker Jensen, 2004, s. 75-76).

Sand argumentation

Når Toulmin taler om sand argumentation, handler det om, at argumentationen kan refereres til den ydre virkelighed og derigennem bekræftes som værende sandt. Eksempelvis kan påstanden 'det regner', enten være sand eller falsk. Det kan man afgøre ved at kigge ud ad vinduet, som er den ydre virkelighed. På det retoriske niveau er det ikke lige så let. Her vurderes en påstands sandhed ud fra krav om dokumentation, repræsentativitet og kontrollerbarhed. Hvis påstanden kan dokumenteres, er repræsentativ og kan kontrolleres, er den sand. Kravet om dokumentation i en videnskabelig afhandling eller et speciale som dette, ser vi i form af kildehenvisninger og litteraturlister. Litteraturen er med til at bakke påstanden op og dermed at den er baseret på relevant viden eller empiri, frem for det pure opspind (Becker Jensen, 2004, s. 77). Kravet om repræsentativitet handler om sandhedsværdien i ens dokumentation. Det vil sige at dataen i argumentationen er repræsentativ i forhold til undersøgelsen. Resultaterne af undersøgelsen kommer til at indgå som belæg for påstanden (Becker Jensen, 2004, s. 78). Kravet om kontrollerbarheden handler om, at andre skal kunne efterprøve hvad empirien fortæller. Empirien udgør oftest rygdækningen i en videnskabelig argumentation, og rygdækningen findes ofte som metode, kilder og interviews (Becker Jensen, 2004, s. 78-79).

Logisk argumentation

Den logiske argumentation handler om, at de enkelte elementer i argumentationen hænger logisk sammen. Det vil sige, at de oftest skal forbindes med et "derfor" eller "fordi", hvor referencen er argumentationen i sig selv (Becker Jensen, 2004, s. 79-80). Kravet om logisk sammenhæng betyder, at vi skal kunne forholde os logisk til de enkelte byggesten i argumentationen. Det vil sige, at man skal kunne gå fra den ene del af argumentationen til den anden, uden at de modstrider hinanden. De enkelte udsagn i et argument bør således være ordnede og prioriterede i forhold til hinanden. Dermed kan man se, hvilken funktion hvert element har, baseret på deres placering i argumentationen, samt om det er påstand, hjemmel, belæg eller andet. Den logiske sammenhæng er nødvendig i et argument, men den er ikke tilstrækkelig til at afgøre, om et argument er holdbart. Det er også et spørgsmål om relevans (Becker Jensen, 2004, s. 83-86).

Relevant argumentation

At argumentationen er relevant, vil sige at de argumenter der bruges, henviser til en hjemmel, som forpligter, at både afsender og modtager godtager dem. Toulmin definerer selv hjemlen som en generel hypotetisk statement, som fungerer som en bro mellem belæg og påstand. I den videnskabelige argumentation er hjemlen således svaret på, hvorfor man er nødt til at benytte teori i en afhandling. Når man vælger en bestemt teori, forstår man samtidig, at argumentationen er logisk, fordi argumenterne er relevante ud fra den hjemmel den specifikke teori stiller. Det vil sige at et argument er baseret på, og relevant ud fra den givne teori (Becker Jensen, 2004, s. 85-86).

Troværdig argumentation

For at et argument kan være troværdigt betyder det, at det lever op til de forventninger som normerne tilsiger. Det betyder at tekstens troværdighed kan accepteres af det konkrete paradigme, som henviser til den kommunikative kontekst eller den videnskabelige diskurs, som teksten er en del af.

Argumentationen i en tekst bliver enten bevidst eller ubevidst formet efter normerne, og det er graden af opfyldelse af normerne, der påvirker tekstens troværdighed. Ligeledes styrer normerne, hvilke problemstillinger der kan undersøges og normerne skildrer desuden også, hvilke videnskabelige teorier og metoder der anses som legitime eller ej. Normerne for troværdighed bestemmer også, hvad der anses som en god videnskabelig skrivestil. Hvis man ikke holder sig inden for troværdighedens normer, kan teksten anses som utroværdig eller uvidenskabelig, og man flytter sig dermed uden for et bestemt forståelsesunivers (Becker Jensen, 2004, s. 90-92).

Samtlige af de ovenstående teorier er med til at danne specialets teoretiske grundlag for analyse pointerne i specialets empiri, hvor de beskrevne begreber og fænomener vil have en andel af analysen. Næste afsnit handler om specialets metode og proces, hvor specialets overordnede metode samt processen omkring udvælgelsen af teorier vil blive beskrevet, ud fra Michelle E. Kiger og Lara Varprios metode *thematic analysis* og *six-step framework*.

Metode

Det kommende afsnit vil introducere og redegøre for specialets metodiske fremgang og proces. Gennem indledende søgninger inden for emnet, vil første del af metoden tage sit afsæt i specialets metodiske og empiriske afgrænsning. Efterfølgende vil specialets metodiske fremgang i form af

Thematic analysis og six-step framework, af Michelle Kiger & Lara Varpio fra 2020, blive inddraget til at beskrive specialets proces.

Metodisk afgrænsning

Udgangspunktet for dette speciales empiri, tog sin begyndelse med at undersøge mediernes dækning på Infomedias søgeportal. Ud fra ordene 'Qatar, VM, DBU' forsøgte vi at danne os et overblik, ved at se hvor mange artikler der kom frem med disse tre søgeord. Dette resulterede i en alt for stor mængde artikler. Efter en samtale og refleksion omkring infomedia-resultaterne indså vi, at søgemaskinen havde fundet resultaterne for alle de artikler, der indeholdt bare et af ordene og ikke alle tre ord samlet i én artikel, som vi ønskede. Dette betød, at vi var nødt til at starte forfra ved at søge på en anden måde, så søgningen kun fandt frem til de artikler, der indeholdt alle vores tre søgeord. I forbindelse med vores nye infomedia søgning besluttede vi os også for at finde mediernes dækning for omtalen af DBU i årene 2010, 2018, 2021 og 2022, da vi fandt disse årstal relevante ift. VM i Qatar. Vi valgte disse fire årstal da Qatar blev valgt som værtsnation i 2010, Rusland var VM vært i 2018, og 2021 da der her var større mediedækning af VM i Qatar, efterhånden som slutrunden nærmede sig, blandt andet grundet kritiske rapporter om Qatar. 2022 blev valgt da det var året VM blev afholdt i Qatar. Derudover foretog vi også en søgning for det VM, som blev afholdt i Rusland i 2018 for at kunne sammenligne VM i Qatar med en anden VM afholdelse. I forbindelse med VM i Rusland, søgte vi i relation hertil også efter mediedækningen for årene 2010 og 2018, da Rusland også blev udvalgt som værtsnation i 2010 og de afholdt deres VM i 2018. Vores idé om at sammenligne dækningen af de to værtsnationer bundede i, at Rusland også er et omdiskuteret land ift. menneskerettigheder og pressefrihed, men vi mindes ikke at der var et lige så stort fokus på deres afholdelse af VM, sammenlignet med Qatars. For at sikre at vores søgeresultater var korrekte, foretog vi infomedia søgningen flere gange. Vi valgte dog hurtigt at fravælge sammenligningen med Rusland, og afgrænse vores undersøgelse til VM i Qatar, da vi fandt ud af at dækningen op til VM i Qatar havde et meget større omfang.

INFOMEDIA OVERORDNET OVERSIGT			
	Rusland, VM, DBU	DBU	Qatar, VM, DBU
2022			
Januar	76	856	155
Februar	268	1395	309
Marts	219	2164	483
April	94	1525	342
Maj	57	1524	211
Juni	32	2036	523
Juli	7	894	60
August	4	816	14
September	34	1671	366
Oktober	25	1169	464
November	254	4096	2714
December	71	1320	545

Figur 4. Et udsnit af vores infomedia søgning (Bilag 1)

Infomedia-søgningen gav dette speciale et udgangspunkt og et overblik over mediedækningen af de slutrunder, men samtidig også en omfattende mængde af data. Herefter afgrænsede vi os yderligere ved at have fokus på de signifikante ting, der kunne støtte os i udvælgelsesprocessen, ud fra vores overordnede søgning. Søgningen viste blandt andet, at der i 2021 var mange artikler og 'hits', hvilket blandt andet kan skyldes The Guardians rapport om døde migrantarbejdere ved stadionbyggerierne i Qatar. Ved at sammenligne ovenstående, og samtidig kigge på DBU's hjemmeside, fandt vi således et sammenfald for, hvornår DBU begyndte at udgive flere artikler. Derved blev DBU's artikler dette speciales empiri.

Infomedia oversigten hjalp os således med en afgrænsning af vores emne og empiri til DBU's egne udgivne artikler. Det ville via infomedia-oversigten være for omfattende at skille kritiske artikler, udtalelser fra spillere og DBU, fra spillerresultater og den generelle nyhedsdækning af slutrunden. Vi var derfor nødt til at indskrænke det, så vi havde et datasæt, som vi havde tid til at gå ordentligt i dybden med. Vi havde et ønske om at fokusere på især DBU og ved en gennemgang af DBU's egen hjemmeside, fandt vi alle de artikler, som de selv har udgivet i forbindelse med VM i Qatar. Processen omkring udvælgelsen af specialets empiri, samt specialets metodiske proces, vil i det kommende afsnit blive beskrevet ud fra en tematisk analyse.

Tematisk analyse

I dette speciale vil det metodiske afsnit tage sit udgangspunkt i tematisk analyse. Med udgangspunkt i Michelle E. Kiger og Lara Varpios artikel 'Thematic analysis of qualitative data' fra 2020, vil en udsnit af vores empiri bestående af seks ud af 36 artikler, fra DBU mellem 2014 og 2022, blive analyseret.

Tematisk analyse er en tilgang til at analysere kvalitative data. Således kan tilgangen hjælpe med at identificere, analysere og rapportere mønstre i data. Det er en metode til at beskrive data, men har derudover også plads til fortolkning i udvælgelsen af koder og skabelsen af tematikker. Tematisk analyse er således en fleksibel tilgang, som både kan bruges til at undersøge forskningsspørgsmål, designs og stikprøver. Kiger og Varpio beskriver, at denne metode både kan stå alene, men også være grundlag for yderligere kvalitative researchmetoder (Kiger & Varpio, 2020, s. 1). I dette speciale vil metoden blive benyttet til at svare på problemformuleringen: hvordan navigerer DBU i den kommunikative virkelighed, som skabes af begivenheder som fodbold VM i Qatar?

Kommende afsnit vil indledningsvis kortlægge Kiger og Varpios tematiske analyse som metode, og efterfølgende vil deres *six-step framework* blive beskrevet. Ved hver af de seks steps, vil dette speciales proces og fremgang kronologisk blive præsenteret.

Brugen af tematisk analyse

Tematisk analyse er en brugbar metode til at undersøge f.eks. erfaringer, tanker og tendenser i et datasæt. Tematisk analyse er således designet til at finde fælles mening og betydning, og ikke til at finde unikke meninger eller erfaringer fra enkeltpersoner (Kiger & Varpio, 2020, s. 2). Derfor er denne metode brugbar i dette speciale, da vi analyserer et antal af DBU's udgivne artikler, for at finde kommunikative tendenser i de forskellige tidsperioder op til VM i Qatar 2022.

Tematisk analyse lægger sig mellem den deskriptive og fortolkningsmæssige metode-skala og forsøger således at være mere dybdegående end blot deskription og kategorisering (Kiger & Varpio, 2020, s. 2). Således har vi i dette speciale både benyttet kategorisering i form af indledende kodninger og overblik over dataen, med efterfølgende deskription og udvælgelse af den konkrete empiri. Herefter har vi inddraget specialets teorier samt fortolket og analyseret empirien for at finde frem til de analytiske pointer. For som Kiger og Varpio beskriver, kan forskeren gennem tematisk analyse, konstruere temaer til at reframe, genfortolke, og forbinde elementer i dataen (Kiger & Varpio, 2020, s. 3).

Definition af tema

Et tema bliver af Kiger og Varpio defineret som et mønster i svar eller meninger. I modsætning til kategorisering, som manifesterer betydningen af et datasæt, inviterer tematisering til fortolkning af data. Forskere kan identificere et tema uanset hvor ofte idéen eller tendensen er at finde i daten. Derudover er det oftest ikke det mest centrale tema, der fremgår mest i empirien (Kiger & Varpio, 2020, s. 3).

I identifikationen af temaer, kan forskeren benytte en *induktiv* eller *deduktiv* tilgang. Den induktive metode tager udgangspunkt i at finde temaerne ud fra dataen. Når temaerne er drevet af dataen, kan det være, at de ikke direkte reflekterer forskerens interesse eller spørgsmål, men derimod giver det ofte en mere repræsentativ tilgang og analyse af dataen. Den deduktive metode tager udgangspunkt i pre-defineret teori, framework eller andet forskningsmæssigt fokus på at identificere temaerne, hvilket kan føre til mindre repræsentativ tilgang og analyse af dataen, men kan derimod være en bedre tilgang til at analysere specifikke aspekter af dataen (Kiger & Varpio s. 3). Dette speciales tilgang er ud fra en deduktiv tilgang, altså pre-defineret teori, som vi benytter til at kigge efter temaer i den udvalgte data.

Six-step framework

Dette six-step framework bliver ifølge Kiger og Varpio klassificeret, som et af de mest anerkendte metoder inden for kvalitativ forskning. Metoden bliver derudover beskrevet som værende iterativ og derved kan undersøgeren hoppe frem og tilbage i de forskellige steps, for at undersøge dataen i et nyt lys eller grundigere (Kiger & Varpio, 2020, s. 3).

Step 1: Familiarizing yourself with the data

Første step i at undersøge data ud fra tematisk analyse handler om at blive fortrolig med dataen gennem gentagne og aktive gennemlæsninger. Derudover er det vigtigt, at man som forsker indledningsvis ikke allerede koder eller søger efter temaer. Forud for de næste steps er det essentielt at have et overblik over de rå data uden forudindtagelser (Kiger & Varpio, 2020, s. 5).

Indledningsvis læste vi de 36 artikler fra DBU igennem, og dannede os hermed et overblik. Fra første gennemlæsning observerede vi, at der var ændringer og afvigelser i DBU's kommunikation fra de indledende artikler fra 2014 og 2016, til dem omkring 2021 og igen frem mod de sidste udgivne

artikler i 2022. Derudover lagde vi også mærke til, at der var flere interessante fund, såsom specifikke ord og emner, hvilket vil blive uddybet yderligere i step 2.

Step 2: Generating initial codes

Step 2 handler således om at generere de indledende koder, og organisere dataen gennem noter, interesser, spørgsmål, forbindelser mellem data osv. Der bliver således generet koder og ikke temaer endnu. En kode bliver således defineret af Boyatzis som; “ (...) the most basic segment, or element, of the raw data or information can be assessed in a meaningful way regarding the phenomenon” (Boyatzis, 1998, citeret i Kiger & Varpio, 2020, s. 5). Step 2 er dermed en overordnet kodning, som er et logisk indledende output af dataen. Disse koder kan også være induktive eller deduktive, altså være udelukkende udsprunget af dataen, eller ud fra teori (Kiger & Varpio, 2020, s. 5).

Når kodnings-frameworket er defineret, kan undersøgeren benytte disse koder på resten af dataen. Ved at give data kodninger, kan man undersøge potentielle mønstre eller forbindelser til de relevante temaer. Kodning kan desuden blive gjort manuelt eller ud fra computerprogrammer. Hvis man bruger uddrag af dataen til sin kode, skal denne være fyldestgørende nok til at læseren kan forstå konteksten. Desuden kan ét uddrag af data sagtens få flere koder. Når al dataen er blevet kodet, starter næste step (Kiger & Varpio, 2020, s. 5).

Kodning af empiri

Vi fandt frem til vores indledende koder ved at læse DBU's artikler, og knytte et emne til hver artikel. Herefter gennemgik vi alle artiklerne og de tilhørende emner for at se, hvilke emner vi fandt mest fremtrædende igennem DBU's 36 artikler. Dette resulterede i følgende fem indledende emner: kritik af FIFA, positiv fremgang men ikke nok, kritik af Qatar, DBU's tiltag og Herrelandsholdet (Bilag 3).

Ud fra ovenstående fem emner ønskede vi dog stadig at kode artiklerne yderligere, for at organisere og danne overblik over empirien. Ud fra de indledende emner valgte vi således yderligere nogle koder, som vi kodede artiklerne ud fra. De blev udvalgt ud fra de indledende emner, og ud fra hvilke ord vi i gennemlæsningerne mente var gennemgående i artiklerne. Vores valgte koder var: rettighed, kritik, pres, tiltag/reform og dialog.

Artikel	Dato	Nævner keywords ja/nej	Nævnes alle keywords?	Nævner "rettighed"
DBU ønsker hele qatar-rapport offentliggjort	14-11-2014	Ja	Nej	nej
DBU-formand glæder sig over nye fifa-reformer	26-02-2016	Ja	Nej	Ja
DBU vil øge presset på qatar	31-03-2016	Ja	Ja	Ja
DBU's formand i dialog med ny fifa-præsident	07-10-2016	Ja	Nej	ja
DBU-formand: dialog skal skabe forandring i qatar	20-11-2016	Ja	Nej	ja
Kritisk dialog i qatar skal fortsætte	14-12-2016	Ja	Nej	ja
Nordiske fodboldformænd besøger qatar i januar	29-11-2018	Ja	Nej	ja
Både fremskridt og udfordringer i qatar	08-01-2019	Ja	Nej	ja
DBU: amnesty-rapport kalder på internationalt pres	19-09-2019	Ja	Nej	ja
DBU præsenterer good governance-reform på international konference	14-10-2019	Ja	Nej	nej
Ny amnesty-rapport om migrantarbejdere i qatar	18-11-2020	Ja	Nej	ja

Figur 5. Udsnit af kodningsskema 2 (Bilag 4)

Ud fra denne kodning, blev det klart for os at ordet 'rettighed' var gennemtrængende i nærmest alle DBU's artikler. Én af grundene til at DBU lægger meget vægt på dette ord, kan skyldes, at der i medierne har været meget fokus på menneske- og arbejdsrettighederne i Qatar. DBU benytter ordet 'rettighed' i stort set alle deres artikler, og deri gentagne gange.

Ordet 'kritik' var også gennemgående i mange af DBU's artikler, og det var en generel holdning i artiklerne, at DBU forholdt sig kritisk til Qatar som værtsnation, og til handlingsforløbet op til VM i Qatar. DBU har kritiseret flere instanser i deres artikler, men hovedsageligt FIFA og Qatar. Der har også udsprunget en del kritik fra DBU's side ud fra de rapporter, som Amnesty har offentliggjort om forholdene i Qatar. Denne omfattende kritik af Qatar medførte blandt andet, at DBU selv besøgte Qatar for at undersøge forholdene, hvilket medførte yderligere kritik fra DBU. Fordi medierne har været så kritiske overfor at VM skulle afholdes i Qatar, kan dette have været med til, at lægge et yderligere pres på DBU, i forhold til også at forholde sig til det kritisk.

Vores valg af koden 'pres' var baseret på, at det var et generelt emne i artiklerne, at DBU lagde pres på Qatar og FIFA for at få forholdene i Qatar forbedret. DBU har i sine artikler blandt andet beskrevet at de har været en del af et internationalt pres sammen med blandt andet organisationen Amnesty og andre fodboldforbund, som sammen har forsøgt at lægge et yderligere pres på Qatar ud fra fysisk tilstedeværelse.

Valget af ordene 'tiltag' og 'reform' som én kode bundede i, at vi semantisk mener, at ordene ligger så tæt op ad hinandens betydning i artiklerne, at det ville være relevant at få det samlede resultat fra dem. DBU har i deres artikler været inde på, hvordan Qatar skal foretage nye tiltag, og nævner desuden også de reformer der er blevet vedtaget såsom, at alle FIFA- medlemmer skal tage stilling til de kommende VM- værtskaber, og at der skal være bedre krav til menneskerettigheder i de lande. I et samarbejde med andre europæiske forbund, har DBU prøvet at stille krav til flere tiltag for at forbedre menneskerettighederne i Qatar. Hertil har DBU selv indført tiltag i forbindelse med VM i Qatar ved for eksempel, at Herrelandsholdets sponsorer er blevet fjernet på spillertrøjerne, så vigtige budskaber i stedet kunne blive formidlet. Der blev skruet ned for rejser til Qatar i forbindelse med VM og det var kun det vigtigste personale der tog afsted til slutrunden. Derudover valgte DBU at deres kommercielle partnere ikke skulle rejse til Qatar for at deltage i de officielle aktiviteter i forbindelse med slutrunden.

Den sidste kode vi valgte, var ordet 'dialog'. Det er et ord, som DBU har benyttet sig meget af både i medier, men også i deres artikler. DBU har i deres artikler tydeligt fremlagt en strategi om at indgå kritisk dialog i forbindelse med VM i Qatar. Ifølge DBU kan og skal dialog skabe forandring. De beskriver blandt andet, at de har forsøgt at have en kritisk dialog med både myndighederne i Qatar og med FIFA. Derudover har de haft dialog med arbejdere i Qatar og internationale fagforeninger for at få et overblik over arbejdsforholdene, samt yderligere dialog med andre organisationer som f.eks. Amnesty og andre internationale fodboldforbund. DBU har også haft en dialog med personalet på det hotel, som Herrelandsholdet skulle bo på i Qatar for at sikre sig, at forholdene var i orden både imens det blev bygget, men også med de nuværende ansatte. DBU's strategi var fra start, at der skulle skabes dialog med Qatar omkring forholdene, i modsætning til et decideret boykot af VM. I vores gennemgang af dataen, har vi desuden valgt at medtage alle bøjninger af de udvalgte kodninger såsom kritik, kritikken, kritisable, kritiserede, kritiske og kritisk.

Gennem denne kodning har vi observeret forskellige tendenser. Koden 'rettighed' nævnes i alle artikler på nær tre artikler. Vi bemærkede at koden 'dialog' oftest blev nævnt i sammenhæng med vendingen 'kritisk dialog', og at koden fremgår mindre til sidst. Aftagelsen af brugen af ordet dialog kan skyldes, at der var et større fokus på at skabe en dialog med Qatar op mod VM, og at det derefter aftog jo tættere på VM man kom. I artiklen "DBU dropper one- love anførerbind", som var den tredje sidste artikel i artikel rækken fra DBU, bliver ingen af vores koder nævnt (Bilag 4). Da vi var færdige med kodningen, gennemgik vi kodningsskemaet, og lagde her mærke til, at der før 2020 generelt var færre koder med i artiklerne. Til gengæld blev der i artiklerne fra første halvdel af 2021 nævnt flest af vores koder, og efter starten af 2021 kan man se, at der fremgår flere koder i artiklerne, hvilket passer med at The Guardian rapporten udkom i februar 2021. Derudover lagde vi mærke til, at der et år før slutrunden

generelt var et mindre brug af vores koder og afslutningsvis viser vores kodning, at der i alt er ni artikler der nævner alle vores koder. Dette leder os videre til næste step.

Step 3: Searching for themes

Dette step handler om at undersøge den kodede data og uddrage potentielle brede temaer. Kiger og Varpio sammenligner tematisk analyse med et hus, hvor koderne er individuelle mursten og temaerne er væggene og taget. Begge processer er aktive og fortolkende processer, hvor temaerne ikke opstår af data, men er konstrueret gennem undersøgerens analyse (Kiger & Varpio, 2020, s. 5).

Ved gennemlæsning og kodninger af DBU's artikler, fandt vi, ud over kodningerne, også andre tendenser i empirien, ud fra nogle tematikker som gjorde sig overfladisk gældende, samt nogle mere underliggende. Nogle af de umiddelbare temaer som gjorde sig gældende inde for vores artikler, var kriseresponsstrategier og framingteori. Der var nogle klare indikationer i specialets empiri, om hvilke kriseresponsstrategier som er blevet benyttet, samt hvordan DBU har framet sig selv og andre omtalte organisationer i deres artikler. Det er netop teori om kriseresponsstrategierne og framing som indledningsvis udgjorde vores tilgang til analysen, da vi fandt disse tendenser relevante at undersøge ud fra, hvordan DBU navigerer i den kommunikative virkelighed, som skabes af begivenheder som fodbold VM i Qatar?

Udvælgelse og kodning af 6 artikler

I step 3 foretog specialet en afgrænsning ud fra disse tendenser i artiklerne. I artiklerne ledte vi nu mere specifikt efter tendenser inden for framing og kriseresponsstrategier, hvilket ledte specialet ind i en mere deduktiv tilgang. Vi var på dette tidspunkt også bevidste om, at analysen af vores empiri gerne skulle have flere elementer inkluderet for at skabe en mere dybdegående analyse af DBU's artikler. Således ledte specialet sig også ind i en fase, hvor vi besluttede at udvælge et antal af DBU's artikler, således at vores samlede empiri formindskes, men at analysen af artiklerne således kunne blive mere fyldestgørende. Vores udvælgelsesproces vil blive beskrevet i kommende afsnit med udgangspunkt i Helle Neergaards beskrivelse af "Udvælgelse af cases i kvalitative undersøgelser" fra 2010.

Udvælgelsesproces

En udvælgelsesproces er oprindeligt ikke en del af Kiger og Varpios 'six- step framework', men vi vil mene, at udvælgelsesprocessen hører til under Step 3, før vi går videre til at undersøge vores empiri mere grundigt ud fra vores udvalgte kodninger og temaer. Til at udvælge vores data yderligere for at sikre os et repræsentativt sample af vores case, samt reducere vores data til en håndterbar enhed, benyttede vi kriterieudvælgelse. Kriterieudvælgelse er når man udvælger cases på baggrund af forudbestemte vigtighedskriterier (Neergaard, 2010, s. 34). En formel form for kriterieudvælgelse, kan være teoretisk styret sampling, hvor hændelser, tidsperioder eller mennesker er udvalgt på baggrund af deres potentielle manifestationer af vigtige teoretiske konstruktioner eller pointer (Neergaard, 2010, s. 35). Dette speciales kriterieudvælgelse sker ud fra flere vigtighedskriterier, som nedenstående afsnit vil komme ind på såsom et tidsligt perspektiv, indledende kodninger, pre-defineret teori og andre toneangivende begivenheder i løbet af DBU's udgivne artikler.

Vores første vigtighedskriterie var, at vi gerne ville have artikler der var udgivet på forskellige tidspunkter, for at kunne følge DBU's udvikling i deres egen kommunikation. Vi besluttede os derfor for at vælge to artikler der udkom som nogle af de første i 2014 og 2016, to artikler fra perioden op til slutrunden i 2021, samt to artikler der udkom som nogle af de sidste lige op til, og undervejs slutrunden i 2022. Vores andet vigtighedskriterie var, at vi gerne ville have et udsnit af artikler med forskellig mængde af koder, da vi fandt det vigtigt for at få en repræsentativ sampling (Bilag 4). Vi har derfor valgt den allerførste artikel "DBU ønsker hele Qatar-rapport offentliggjort" fra 14/11- 2014, da den kun nævner én af vores koder, og dermed fremstår mere positiv end resten af artiklerne. Artiklen "DBU vil øge presset på Qatar" fra 31/3- 2016 blev valgt fordi den er en af de første udgivne artikler, og derudover nævner den alle de indledende koder, hvilket sætter den i kontrast til vores første udvalgte artikel. Yderligere har vi valgt artiklen "Herrelandsholdet og DBU ønsker flere forandringer i Qatar" 27/3- 2021, da den ligger nogenlunde i midten af de samlede udgivelser, og samtidig er den første artikel, der blev udgivet efter The Guardians rapport blev offentliggjort. Den næste artikel er "Herrelandsholdet bakker op om DBU's Qatar-indsats " fra 31/8- 2021, som også ligger i midten og handler om Herrelandsholdet. Artiklen "DBU dropper one love-anførerbind" fra 21/11- 2022 er en af de sidste artikler DBU udgiver i forbindelse med VM i Qatar, og er relevant fordi den slet ikke nævner nogle af vores koder, men er derimod et øjeblik mange husker og ser tilbage på som toneangivende i debatten om VM i Qatar. Den sidste artikel vi har valgt at arbejde videre med er "Dansk fodbold donerer beløb til migrantarbejdere i Qatar" fra d. 7/12- 2022, og er den sidste artikel, som DBU har udgivet i forbindelse med VM i Qatar (Bilag 4).

For at danne os et overblik over tematikkerne i vores endelige empiri bestående af 6 artikler, udarbejdede vi et nyt excel-ark, hvor vi placerede de udvalgte artikler på x-aksen i excel-skemaet, og vores teori på y-aksen (Bilag 6).

Artikel	DBU ønsker hele qatar-rapport offentliggjort	DBU vil øge presset på qatar	Herrelandsholdet og dbu ønsker flere forandringer i qatar	Herrelandsholdet bakker op om dbu's qatar-indsats
Dato	14-11-2014	31-03-2016	27-03-2021	31-08-2021
Nonexistence				
- Denial				
- Clarification				
- Attack				
- Intimidation				
Distance				ja - spillerne placerer ansvaret på DBU
- Excuse	ja - denial of volition via indirekte scapegoating			ja flere steder- denial of volition. det er ikke spillernes skyld. - DBU har ikke haft nogen indflydelse på valget
- Justification				
Ingratiation				
- Bolstering	ja - om sig selv	ja - men lidt indirekte se også nyt tema	JAI - flest steder! har kæmpet med det siden 2016. nu skruer vi op.	ja - flere steder. se alt det vi har gjort for sagen. og se hvor lang tid vi har arbejdet med det
- Trancendence			Ja - sætter krisen i større kontekst	
- Praising others				
Mortification				
- Remediation				
- Repentance				
- Rectification				
Suffering				

Figur 6. Udsnit af kodningsskema 3 (Bilag 6)

Ud fra hver artikel har vi nedskrevet de tematikker, som undersøges ud fra vores teori om kriseresponsstrategi og framing. Under hvert tema vi undersøger, vil underkategorierne i hver strategi blive inddraget, for at være så specifikke som muligt, når vi analyserer tematikkerne for, hvordan navigerer DBU i den kommunikative virkelighed, som skabes af begivenheder som fodbold VM i Qatar?

Specialets indledende temaer var således kriseresponsstrategier samt framing, hvilket vi mener både har individuel betydning, men også overordnet betydning i relation til vores analytiske fortælling af DBU's seks artikler. Vores analyse blev desuden udvidet med flere teorier, hvilket vil blive uddybet i step 4. På grund af specialets deduktive tilgang, og pre-definerede teorier er step 4, 5 og 6 tæt forbundet ved, at vi gennemlæser empirien for at finde eksempler og tematikker inde for teorierne.

Step 4: Reviewing themes

Step 4 bliver beskrevet som en analyseproces i 2 niveauer. I den første del sikrer undersøgeren sig, at den kodede data ligger under det relevante tema. Herefter kigger man på al dataen under hvert tema, og stiller sig selv spørgsmålene: Har hvert tema tilstrækkeligt med data? Er dataen sammenhængende i forhold til at understøtte temaet? Er nogle af temaerne for brede eller forskellige? (Kiger & Varpio, 2020, s. 6)

Dataene i hvert tema skal have nok sammenhæng og relevans for temaet, imens data uden for temaerne skal være anderledes nok til at kunne begrunde adskillelsen. På dette tidspunkt i processen, kan dataen til temaerne blive sorteret og temaer tilføjet, kombineret, adskilt, fjernet eller modificeret til at passe til og indfange dataen bedre. Første niveau af denne analyse er færdig, når undersøgeren ser sig færdig med at revidere, og at tematikkerne dækker det kodede data, som skal indgå i den afsluttende analyse (Kiger & Varpio, 2020, s. 6).

Andet niveau af denne analyse, går ud på at undersøgeren beslutter om de individuelle temaer passer til datasættet. Således bør undersøgeren overskue, hvordan temaerne arbejder sammen og hvordan de repræsenterer undersøgelsen. For at sikre sig dette, bør undersøgeren læse datasættet igennem igen, for at kode potentielt ny data som passer under de temaer som er blevet skabt eller modificeret undervejs (Kiger & Varpio, 2020, s. 6).

Denne iterative proces kan fortsætte længe, men Kiger og Varpio beskriver at gentagelsen af processen er færdiggjort, når al den relevante data til undersøgelsesspørgsmålet er inkorporeret i kodningen (Kiger & Varpio, 2020, s. 7).

Specialets proces i step 4

På dette tidspunkt i specialets proces, tog vi således udgangspunkt i seks artikler, ud fra tidligere nævnte vigtighedskriterier. Men det var også her, at specialets iterative proces rigtig tog fat, og vi blev interesserede i flere tematikker og teorier til analysen af DBU's seks artikler. Det var blandt ud fra en overordnet tendens til positive frames om sig selv, hvilket kan have været med til at fortælle noget om tendenser indenfor reputation management. For at forstå hvorfor DBU har ageret som de gør i denne faux pas krise, mener vi også at det er relevant at undersøge ræsonnementet til deres kommunikative strategi ud fra disse artikler. Derudover fandt vi også en relevant tematik i, hvordan DBU har

argumenteret i sine artikler, for at se på artiklernes argumentation og hvordan retorikken har været med til framingen i artiklerne. Således blev den iterative proces i step 4 i frameworket til, at vi fandt flere relevante teorier til analyse af vores empiri. Hvad vi fandt frem til ud fra specialets overordnede tematikker i form af kriseresponsstrategier og framing, vil i det kommende afsnit blive beskrevet. I selve analysen, vil de senere tilføjede tematikker ud fra argumentationsanalyse og reputation management blive analyseret frem.

Step 5: Defining and naming themes

I femte step er det undersøgerens opgave at definere og beskrive hvert tema, med henblik på at forklare hvorfor det er relevant til undersøgelsespørgsmålet. Hvert tema skal beskrives tilstrækkeligt til, at sikre sig at det kan indgå i den afsluttende rapport (Kiger & Varpio, 2020, s. 7).

Herefter handler det for undersøgeren om at zoome ind på hvert tema, for at beskrive hvilke dele af dataen det dækker. Derefter beskriver man hvordan hvert tema giver en unik indsigt og bidrager til en overordnet forståelse for det overordnede spørgsmål, samt hvordan det interagerer med andre temaer. Imens kan undersøgeren være opmærksom på hvordan temaerne hænger sammen, og potentielt skabe sub-temaer. Det er også her det kan være relevant at udvælge de centrale temaer, og således beskrive deres vigtighed (Kiger & Varpio, 2020, s. 7).

Temaer i DBU's 6 artikler

Vi har gennemgået specialets seks udvalgte artikler, hvor vi indledningsvis kigger efter de forskellige kriseresponsstrategier og framingen i DBU's artikler. I den første artikel, ser vi strategien distance komme til udtryk gennem strategien excuse's taktik, denial of volition (Bilag 5, s.1). Strategien bolstering, som hører til kriseresponsstrategien ingratiation er også at finde i artiklen. Artiklen indeholder også to frames. DBU framer både sig selv og FIFA positivt.

Den anden artikel gør kun brug af bolsteringstrategien, som hører til kriseresponsstrategien ingratiation (Bilag 5, s. 2). Dette tema giver mening, da DBU ikke har et formål ved at kritisere sig selv i egne artikler. Dette understøttes også af, at der i artiklen er en generel positiv frame om DBU. FIFA bliver også i denne artikel framet positivt. Qatar bliver derimod framet negativt, hvilket passer med, at Qatar bliver kritiseret i mange medier.

I tredje artikel kan man se bolstering hele vejen igennem artiklen (Bilag 5, s. 3-4). Herigennem er der også blevet skabt en positiv frame om DBU. Denne artikel fremlægger også en negativ framing af Qatar.

Fjerde artikel gør brug af kriseresponsstrategien bolstering samt denial of volition (Bilag 5, s. 5-6).

Som nævnt tidligere passer disse to temaer godt sammen, da DBU får vist sig fra en god side samtidig med, at de svækker deres forbindelse til krisen og problematikkerne vedrørende Qatar. Ligeledes opstår der en positiv framing af DBU, hvor de derimod skaber endnu en negativ framing af Qatar.

I artikel fem optræder tre forskellige kriseresponsstrategier: suffering, denial of volition samt transcendence (Bilag 5, s. 7). De to første kriseresponsstrategier passer godt til hinanden, da DBU prøver at distancere sig fra krisen og problematikkerne vedrørende Qatar, samtidig med at de ønsker at få medfølelse fra befolkningen. Artiklen skaber en positiv framing af DBU, hvor FIFA endnu en gang bliver udsat for negativ framing.

Sjette og sidste artikel bruger kriseresponsstrategierne bolstering samt remediation, som hører til mortification (Bilag 5, s. 8-9). Disse to temaer går fint med hinanden, da de sammen framer DBU positivt.

Step 5 har været med til at bekræfte indholdet i artiklerne ud fra vores tematikker, hvilket i næste afsnit vil blive udfoldet, sammen med resten af specialets teorier.

Step 6: Producing the report

Det er i dette step, at selve analysen bliver udarbejdet. Undervejs har flere elementer været med til at begynde skriveprocessen fra noter, beskrivelser af temaerne og udvælgelsen af data. I selve analysen er det dog meningen, udover at beskrive koderne og temaerne, at beskrive, hvorfor temaerne og fortolkningen heraf er relevante. Det er i samspelet mellem den direkte citation af data og argumentationen fra undersøgeren, at det overordnede spørgsmål besvares (Kiger & Varpio, 2020, s. 8). Dette step omhandler analysen af vores kodede data, hvor vi vil uddybe, hvordan temaerne optræder i vores data samt deres relevans for specialets undersøgelse.

Step 5 i vores six-step framework har således givet os et udgangspunkt til de overordnede tematikkers tendenser i hver af de seks artikler. Hertil vil disse blive uddybet og ekspliciteret i step 6, som er analysen, som både vil bestå af enkelte analyser af de forskellige artikler, men også af flere andre delanalyser med henblik på besvarelsen af hvordan DBU navigerer i den kommunikative virkelighed, som skabes af begivenheder som fodbold VM i Qatar?

Ud fra metoden six- steps framework og vores udvalgte teori har vi fundet frem til seks artikler, som vi ønsker at gå i dybden med. Vi har fra en kodning ud fra vores teori om framing og kriseresponsstrategier i step 1 og 2, fået et overblik over hvilke tematikker der fremgår i vores valgte seks artikler, som der vil blive gået i dybden med i vores analyse. I step 3, udvalgte vi endeligt vores empiri og vores udgangspunkt i framing og kriseresponsstrategi, og i step 4 fandt vi flere relevante tematikker som reputation management og argumentationsanalyse. Step 5 hjalp specialet med overordnet at beskrive de overordnede og genkendelige teorier. Step 6 er næste afsnit, hvor hele analysen ud fra disse steps vil blive analyseret.

Analyse

Dette speciales analyse er bygget op af forskellige delanalyser, hvor første del af analysen tager udgangspunkt i en analyse af den krisetype, som DBU befinder sig i. Det er derfor relevant at inddrage attribution teori af Coombs, for at undersøge omstændighederne omkring krisen nærmere og de årsager der udløste den - både den verdensomspændende krise med valget af Qatar som værtsnation, men også krisen der blev udløst af DBU's deltagelse ved VM. Til at undersøge dette, vil specialet inddrage Coombs attribution teori ud fra begreberne locus of control, stability, og controllability. Efterfølgende vil analysen blive præsenteret systematisk ved en analyse af hver af de seks udvalgte DBU artikler. Analysen af artiklerne vil indledningsvis tage udgangspunkt i framingteori, hvor frames fra hver af de udvalgte artikler, vil blive redegjort for og analyseret ud fra Entmans definition af framing, samt Olesens definition af begreberne framing-effekt og kognitive frames. Hertil vil artiklerne blive analyseret ud fra Coombs kriseresponsstrategier for at undersøge, hvilke strategier DBU har gjort brug af, for at forsøge at mindske krisen. I analysen af de seks udvalgte artikler vil argumentationsanalysen også indgå, med udgangspunkt i en overordnet påstand: *'Det er nødvendigt at øge presset på Qatar og opfordre til ændringer i forhold omkring menneskerettigheder og arbejdsforhold, i forbindelse med VM i Qatar'*. Specialets seks udvalgte artikler, vil således blive analyseret ud fra Becker Jensens udlægning og udbygning af Toulmins begreber påstand, belæg, hjemmel, rygdækning, styrkemarkør, gendrivelse samt kontekst og problemformulering, som alle er med til at skabe DBU's argumentation. Afslutningsvis vil specialet analysere DBU's handlinger i krisen, ud fra deres forsøg på at styre sit omdømme, på baggrund af Coombs & Holladays teori om reputation management. Begreber såsom forventningskløft, social marketing samt kategorierne for evaluering af en organisations omdømme, vil blive inddraget i denne analyse af DBU's omdømme.

Opfattelsen af DBU's krise

Som nævnt tidligere hjælper attribution teorien med at vurdere, hvordan befolkningen kan opfatte en krise. Ser man på begrebet locus of control i forhold til DBU's situation, så er krisen opstået eksternt. Det er i forbindelse med den eksterne begivenhed VM, som DBU deltager i, at krisen er opstået. DBU har ikke været med til at planlægge VM og har heller ikke haft nogen indflydelse på valget, men ender i krisen på grund af sin deltagelse. Krisen er dermed ikke opstået internt i DBU, men på grund af eksterne årsager. Denne krises stability viser, at årsagen til krisen er stabil. Qatar blev udnævnt til værtsnation for VM 2022 tilbage i 2010. Man kan dermed sige, at det er her krisen opstår. Der var dog ikke et stort fokus på det de første år, og emnet blev knap nok berørt i medierne (Bilag 1). Krisen blussede dog mere op, idet VM nærmede sig, og specielt i 2021 og 2022 var der et stort fokus på emnet og krisen. Efter VM's afslutning i december 2022 begyndte omtalen af krisen langsomt at aftage, da VM'et ikke længere var aktuelt (Bilag 1). Befolkningen stoppede med at diskutere krisen, medierne nævnte det sjældent og DBU stoppede med at kommentere på det. DBU har ingen kontrol haft over krisen og de har derfor ikke haft nogen controllability. DBU har ikke haft nogen mulighed for at styre krisen i Qatar, da det er større end dem. De har ikke haft magten eller stor nok indflydelse til at flytte VM fra Qatar til et land med bedre menneskerettigheder. Trods dette har DBU stadig forsøgt at påvirke forholdene både i FIFA og Qatar.

De tre attribution dimensioner vedrørende krisen DBU var havnet i indikerer, at krisen ikke var opstået internt, og at de heller ingen kontrol havde over den. Det kan være med til at offentligheden ikke vil se lige så kritisk på DBU, da DBU ikke var skyld i at krisen opstod. Selvom krisen ikke opstod indefra hos DBU, valgte de dog stadig at holde fast i deres deltagelse til VM.

Udover at den overordnede krise er, at VM afholdes i et omdiskuteret land som Qatar, er der også en krise at finde i, at DBU deltager i det kritiserede VM. Da det er DBU, som selv har holdt fast i deres deltagelse, viser locus of control at deres krise er opstået internt. Denne krises stability ses også som stabil, da Qatar som tidligere nævnt bliver valgt som værtsnation i 2010, men for DBU får det først reelle konsekvenser, da de kvalificerer sig til slutrunden og krisen accelererer herfra. Der var et minimalt fokus på DBU's deltagelse de første år fra udnævnelsen af Qatar som værtsnation men jo tættere man kom på VM'et, jo større fokus på DBU's deltagelse var der, og dermed voksede krisen i DBU. Da det er DBU's egen beslutning at fastholde sin deltagelse, har de dermed også mulighed for at rette deres controllability over krisen. Det er et valg DBU selv har taget, og dermed har de også magten og kontrollen til at forsøge at rette op på den krise, de er havnet i. DBU kan ikke kontrollere kritikken

der opstod omkring deres deltagelse eller hvor stort et fokus medierne vælger at have på det, men de kan påvirke deres organisatoriske krise. Ved at for eksempel at boykotte VM, ville DBU forsøge at redde sig ud af krisen, da baggrunden for krisen var, at DBU deltog i en begivenhed i et land med kritiserede rettigheder. I stedet indgik DBU kritisk dialog.

Man kan dermed konkludere, at DBU ikke har haft nogen magt i forbindelse med beslutningen om, at VM skulle afholdes i Qatar, og dermed med den krise der opstod i forlængelse af dette valg. DBU har ikke kunnet kontrollere denne krise, da den var større end dem selv, men de har forsøgt at påvirke den ved at indgå dialog for at ændre de kritiserede forhold. De kunne have trukket sig fra sportsbegivenheden, hvilket kunne have resulteret i, at krisen ville blusse ned, da de dermed ikke ville deltage i et VM hvor migrantarbejdere havde måtte lade livet. I denne situation ville DBU også stå stærkere i forhold til deres standpunkter om, at fodbold skal være mangfoldigt og for alle. De tre attributions dimensioner indikerer, at krisen skyldes DBU selv, hvilket efterlader et negativt syn af DBU hos befolkningen. DBU havde en vis magt og dermed muligheden for at ændre dette syn ved at boykotte VM i protest mod valget af Qatar og dets menneskerettigheder.

DBU har dermed været fanget i to kriser vedrørende VM 2022: en på det større verdensplan og en mere regional. Det er dermed blevet klarlagt, hvilken krisesituation som DBU skulle navigere i. Hertil er det relevant at gå i dybden med DBU's kommunikation på deres egen hjemmeside i forbindelse med krisen.

Analyse af DBU's seks artikler

Denne del af analysen vil fokusere på specialets udvalgte DBU artikler, som er udgivet som følge af DBU's krise. Analysen vil tage udgangspunkt i kriseresponsstrategier, framing og argumentationsanalyse samt opsamling på den videnskabelige kontekst.

Artikel 1 - DBU ønsker hele Qatar-rapport offentliggjort

I den første artikel udgivet af DBU omkring situationen i Qatar, d. 14/11- 2014 "DBU ønsker hele Qatar-rapport offentliggjort" ser vi et underliggende tema ved udtalelsen:

“Åbenhed og transparens er altafgørende i debatten om valget af Qatar som vært for VM i 2022. Det siger DBU’s formand, Jesper Møller, som kommentar til FIFA’s udmelding om, at valget af Qatar som VM-vært skete på fair vis” (Bilag 5, s. 1).

Her fremgår kriseresponsstrategierne distance og excuse med strategien denial of volition, som kommer til udtryk gennem scapegoating aspektet. DBU prøver med denne udtalelse at bruge FIFA som en syndebuk, og dermed give dem skylden for problemerne. Hertil ønsker de mere transparens fra FIFA. Dette understøttes længere nede i artiklen af følgende:

”Det kaotiske forløb udstiller behovet for større åbenhed og transparens, mener DBU’s formand, der opfordrer FIFA til at offentliggøre hele rapporten, så offentligheden kan se grundlaget for afgørelsen” (Bilag 5, s. 1).

Dette citat støtter op om strategien, at DBU indirekte bruger FIFA som syndebuk samtidig med at de distancerer sig selv til forløbet.

Det er dog ikke den eneste kriseresponsstrategi, der fremgår i artiklen. Ingratiation strategien bolstering optræder i nedenstående udtalelse fra DBU, da de beskriver, at de er kritiske over for handlingsforløbet op til VM i Qatar. De viser dermed modtageren, at de er villige til at udbrede deres værdier:

”Der er fortsat alt for mange uafklarede spørgsmål om, hvorvidt det gik ordentligt for sig, da Qatar fik tildelt VM 2022. Dem kan vi få afklaret, hvis hele rapporten bliver offentliggjort og en uafhængig appel-instans får mulighed for at vurdere sagen” (Bilag 5, s. 1).

Med denne udtalelse forsøger DBU at frame sig selv positivt og således forsøge at opnå framing-effekt. DBU udtaler at de ikke er tilfredse med forløbet og at de kæmper for sagen. Dette viser DBU endnu en gang med kommentaren: ”DBU vil arbejde for, at fornyelsesprocessen fortsætter” (Bilag 5, s. 1). Her forsøger de at vise, at de som organisation handler på problematikken og kræver forbedringer. Alt dette er positive frames, som DBU omtaler ved sig selv og er således et forsøg på at påvirke modtagers kognitive frames.

Disse to strategier arbejder godt sammen, da DBU får lagt skylden væk fra sig selv samtidig med, at de positionerer sig selv positivt. Generelt i artiklen er der en positiv framing af DBU, som en organisation der intet har haft at gøre med valget af Qatar som værtsnation, men som en organisation der kæmper for at rette op på valget og skabe større gennemsigtighed i sportsverdenen. Trods en indirekte kritik af FIFA slutter artiklen af med en positiv framing af dem: ”DBU’s formand er tilfreds med, at flere af

rapportens anbefalinger er blevet gennemført som en del af en fornyelsesproces i FIFA" (Bilag 5, s. 1). Her roser DBU, hvordan FIFA er begyndt at foretage vigtige ændringer og fornyelser i organisationen.

Artiklens argumentation

Behovet for større gennemsigtighed, er også en del af artiklens påstand. Det kommer som en reaktion på FIFA's etiske råds udgivelse af et resume af en rapport, som beskriver handlingsforløbet omkring valget af Qatar som værtsnation. Belægget i argumentationen er at når der er gennemsigtighed i en organisation, kan man ikke skjule noget. Hjemlen er derfor at der er behov for en uafhængig appelinstans, fordi en organisation altid vil være biased overfor sig selv. FIFA er ifølge argumentationen ikke dem der skal lave rapporten. DBU har ventet længe på rapporten i et kaotisk handlingsforløb, og hvor der efter læsning af resuméet stadig er ubesvarede spørgsmål. Her hentyder DBU således også til, at de længe har haft spørgsmål til processen, som de ønsker afklaret. I artiklen styrker DBU sin argumentation og utilfredshed ved situationen ud fra et behov for svar fra en uafhængig appelinstans, som ikke er FIFA selv. Det kunne tyde på en vis skepsis fra DBU mod FIFA og valget af Qatar som værtsnation. DBU sætter spørgsmålstegn ved FIFA som organisation samt handlingsforløbet ved VM i Qatar, ud fra styrkemarkører som at det er "altafgørende" at få svar i det "kaotisk forløb", hvilket er "mere afgørende end nogensinde" (Bilag 5, s. 1). Argumentationen i denne artikel er stærk, da det er skarpe vendinger og således er man som læser ikke i tvivl om, hvorvidt DBU forsøger at positionere sig selv i sagen. Artiklens gendrivelse kommer til udtryk ved at en amerikansk jurist, Michael Garcia, der har lavet en rapport i over 18 måneder og baseret på 75 interviews om handlingsforløbet op til at Qatar blev VM-vært, selv kritiserer FIFA's mangelfulde resume af den lange rapport. FIFA's etiske komité valgte 'kun' at udgive et resume på 42 sider. Det indikerer at der er mere information at hente i sagen, og DBU argumenterer således for at det er en nødvendighed med offentliggørelsen af hele rapporten, for at opnå den fulde transparens i sagen. Dette leder desuden op til denne artikels problemformulering om, at DBU ikke mener, at FIFA er transparente nok i forhold til udvælgelsen af Qatar som værtsnation.

I denne artikel bruges DBU's formand Jesper Møller som afsender, der afslutningsvis framer den fornyelsesproces der er i gang i FIFA, som positiv, ud fra nogle anbefalinger rapporten stiller, med en hentydning til FIFA's korrupsionssager og præsidentvalg. Det kan fortolkes som om DBU og deres formand går til slutrunden i Qatar med forhåbninger om fremtidens FIFA, og med en positiv tilgang til, at der nok skal komme svar på problematikkerne op til slutrunden. Argumentationen i artiklen bærer således præg af alle elementerne fra Toulmin og Becker Jensens argumentationsmodeller, hvilket er med til at skabe en forholdsvis stærk argumentation, ud fra stærke styrkemarkører og rygddækning.

Artikel 3 - DBU vil øge presset på Qatar

Vores anden udvalgte artikel, "DBU vil øge presset på Qatar" fra 31/3- 2016 (Bilag 5, s. 2), begynder med en negativ frame om Qatar. DBU kritiserer Qatar ved at nævne kritiske arbejdsforhold i forbindelse med VM, og at de derfor ønsker yderligere pres på Qatar. Derudover nævnes Amnesty rapport om Qatar:

" (...) [Amnesty International red.] kortlægger kritiske forhold ved flere byggerier. Rapporten 'The Ugly Side of the Beautiful Game' kortlægger blandt andet manglende lønudbetalinger, elendige leveforhold og trusler mod de arbejdere, der klager over forholdene" (Bilag 5, s. 2).

Dermed bliver Qatar indledningsvist sat i en negativ frame, og DBU viser sit ståsted i forhold til de rapporterede tilstande i Qatar, ud fra et forsøg på at påvirke modtagers kognitive frames. Artiklen indeholder derudover også ingratiationstrategien bolstring, da DBU prøver at sætte deres organisation i et positivt lys ved at tale dem selv op, hvilket kan ses i følgende udtalelse fra DBU:

"Vi tager rapportens konklusioner meget alvorligt. Det er uacceptable forhold. DBU har allerede indgået aftale med Amnesty International og samtidig besluttet at rejse på inspektionstur til Qatar (...)" (Bilag 5, s. 2).

DBU forsøger med denne udtalelse at vise, at de ikke ser passivt til ved forholdene i Qatar. DBU beskriver, at de indfører tiltag overfor Qatar, handler ud fra sit indgåede samarbejde med Amnesty samt planlægger en inspektionstur til Qatar. Dermed forsøger DBU at frame sig selv som en handlekraftig organisation, med forhåbningen om at opnå en succesfuld framing-effekt. Hertil nævner DBU også, at Amnesty fremover vil hjælpe dem med rådgivning, i forbindelse med fremtidige fodboldkampe i lande med tvivlsomme menneskerettigheder, samt beslutninger i forbindelse med tildelingen af fremtidige verdensmesterskaber. Dermed framer DBU endnu en gang sig selv som værende de 'gode', ved at de fremover vil have mere fokus på, at processen foregår på retfærdig vis med fokus på menneskerettigheder. Som nævnt tidligere, beskriver DBU, at de vil foretage en inspektionstur til Qatar for selv at undersøge forholdene. På denne tur beskriver de, at de planlægger at mødes med NGO'er og det nationale fodboldforbund i Qatar. De forsøger derved aktivt at tage fat i andre organisationer, for at skabe dialog om problemerne med håb om forandringer i Qatar. Dette understøttes også af følgende:

”DBU har også løbende dialog med organisationen Play the Game om at sætte fokus på menneskerettigheder og demokrati i idrættens verden, lige som Jesper Møller drøfter de generelle forhold med Niels Nygaard, formand i DIF” (Bilag 5, s. 2).

Udover at man i disse citater kan se ingratiationstrategien bolstering i form af at DBU forsøger at kaste positivt lys over sig selv, og forsøger at opnå offentlighedens accept, viser citaterne også en generel positiv frame om DBU.

Derudover er der også en positiv frame om FIFA i forbindelse med valget af Gianni Infantino som FIFA-præsident: ”Vi spurgte alle kandidaterne om deres holdning til Qatar, og vi kan glæde os over, at Infantino er den med de klareste holdninger på det område” (Bilag 5, s. 2). DBU fremstår i denne artikel stadig håbefulde over for den nye FIFA præsident Gianni Infantino, og virker forventningsfulde i forhold til, hvad han kan ændre og opnå. Sammen med Infantino, har DBU et håb om, at de kan lægge et stort pres på myndighederne i Qatar.

Artiklens argumentation

Presset på Qatar er netop også, hvad påstanden i artikel 3 bygger på, hvor DBU mener, at der er behov for et yderligere pres på Qatar, som følge af de kritiske forhold ved migrantarbejdernes stadionbyggerier. Denne artikel kommer, som tidligere nævnt, som en reaktion på en rapport fra Amnesty, der har kortlagt kritiske forhold inden for migrantarbejdernes lønudbetalinger, leveforhold, trusler fra arbejdsgivere og klager over forholdene. Rapporten fra Amnesty, er således denne artikels belæg. DBU's formand Jesper Møller påpeger hjemlen ud fra udtalelser om de uacceptable arbejdsforhold, fordi det er uacceptabelt at arbejde under sådanne forhold, uanset hvor man befinder sig i verden. Dette afspejler artiklens budskab og argumentation om DBU's handlinger på problematikken. Artiklens rygdækning er, at DBU handler på rapportens problematikker ved at tage på en inspektionstur til Qatar, for at undersøge Amnestys kritik af arbejdsforholdene, med egne øjne. Nødvendigheden for dette besøg i Qatar bliver også fremhævet ud fra de styrkemarkører, som DBU benytter i artiklen. Kritiske vendinger som ”slaveagtige forhold” bliver benyttet til at beskrive konklusionen i rapporten fra Amnesty, hvor DBU udtrykker behovet for ”yderligere pres” på de kritiske forhold som er ”fuldstændig uacceptable” (Bilag, 5, s. 2). Disse er med til at fremhæve det standpunkt, hvor DBU positionerer sig selv i forhold til forholdene i Qatar, hvor de bruger stærke styrkemarkører som ”slaveagtige forhold” (Bilag, 5, s. 2). Gendrivelsen i denne artikel består således af de samarbejder, som DBU indgår i med nordiske formænd og Amnesty International. DBU ved, at de har begrænset ekspertviden eller gennemslagskraft i sig selv, og indgår derfor samarbejder. De nævner yderligere

samarbejder med Play The Game, Dansk Idrætsforbund og International Labour Organisation (ILO). I artiklen bliver disse samarbejdspartnere nævnt i flæng, hvilket giver et indtryk af, at DBU forsøger hvad de kan, for at italesætte problematikkerne i Qatar ud fra ekspertviden og eksterne samarbejder. Herved har fokuset i problemformuleringen rykket sig fra at fokusere på selve processen for valget af Qatar som værtsnation, til et fokus på en kritisk tilgang over for forholdene i Qatar.

Artiklen er dog stadig positiv overfor FIFA's fornyelse, og deres nye præsident Infantino, som DBU beskriver som en aktør, der potentielt kan være behjælpelig med at italesætte de problematikker, som Amnesty har redegjort for. Der nævnes flere samarbejdspartnere, hvilket vidner om, at DBU handler på situationen om VM i Qatar. Det kan dog fremstå som svag argumentation, da der ikke bliver specificeret yderligere hvem 'andre nordiske forbund' består af, eller hvor mange der er tale om. Der nævnes også flere andre instanser, som alle er med til en dialog med fodboldforbundet i Qatar, hvilket også fremstår lidt vagt i forhold til, hvad målet er med denne dialog, selvom styrkemarkørerne i artiklen er skarpe.

Artikel 14 - Herrelandsholdet og DBU ønsker flere forandringer i Qatar

Artikel 14, "Herrelandsholdet og DBU ønsker flere forandringer i Qatar" udgivet d. 27/03- 2021 (Bilag 5, s. 3-4), kan nærmest defineres som et stort eksempel på kriseresponsstrategien bolstering under ingratiation. Allerede i underrubrikken framer DBU sig selv positivt, som frihedskæmper for menneskerettigheder, der har arbejdet for det i flere år:

" (...) siden 2016 har [DBU red.] kæmpet for bedre menneskerettigheder hos VM-værterne. DBU er i dialog med andre europæiske forbund om nye tiltag. Spillerne på Herrelandsholdet markerer ønsket om forandringer (...)" (Bilag 5, s. 3).

Sammen med Herrelandsholdet, udtrykker DBU en utilfredshed omkring forholdene i Qatar og efter at have lagt pres på Qatar siden 2016, vil de nu intensivere presset yderligere. Dette skal blandt andet ske gennem et samarbejde med både nordiske forbund og andre fodboldforbund i Europa. DBU remser mange handlinger op, som de har foretaget i forbindelse med VM i Qatar såsom samarbejder med fagbevægelser, Amnesty International og International Labour Organization. DBU prøver dermed at vise den danske befolkning alt det arbejde, de har foretaget sig for at skabe forbedringer i Qatar. DBU lægger vægt på, at de siden 2016 har gået forrest for at skabe forandringer for migrantarbejdere i Qatar, samt at de ikke selv var med til beslutningen om, at tildele værtskabet til Qatar. Dermed fremlægger de en masse positive aspekter om dem selv samt skaber en positiv frame ved at vise, at de ikke var med til at tage den kontroversielle beslutning, men derimod vil de skabe positive forandringer.

Således forsøger DBU ud fra denne framing at påvirke læsers kognitive frames og opnå framing-effekten. Hertil kommer DBU ind på resultaterne af deres pres på Qatar:

”Siden DBU’s første besøg i Qatar i 2016 er der sket små forbedringer for migrantarbejderne, blandt andet med indførelse af mindsteløn og sikring af arbejdernes mulighed for at skifte job og rejse hjem til deres familier” (Bilag 5, s. 4).

Med dette citat viser DBU, at de gennem deres arbejde har opnået positive resultater for migrantarbejderne. Dette tillægger endnu et positivt aspekt til DBU som organisation.

DBU kommer i artiklen også ind på, hvordan Herrelandsholdet besluttede sig for at protestere mod menneskerettigheds forholdene i Qatar før en VM-kvalifikationskamp for at vise, at de også ønsker forbedringer i Qatar. Dermed viser de, at det ikke kun er den administrative del af organisationen, men også den sportslige, der står inde for forandringer. At inddrage Herrelandsholdet på denne måde, kan også fortolkes som et forsøg på at opnå framing-effekten.

Yderligere i artiklen kalder DBU valget af Qatar som værtsnation for både forkert og kontroversiel, grundet problematikkerne med menneskerettigheder, samt opbygningen af fodboldstadions, der med høj sandsynlighed ikke vil blive benyttet efterfølgende. Dermed opstiller DBU en negativ frame om Qatar ved at bruge negativt ladede ord og nævne dårlige aspekter ved landet.

DBU slutter artiklen af med at henvise til deres hjemmeside, hvor man kan læse mere om deres indsats i Qatar. Dette indgår også i ingratiationstrategien bolstering under. DBU fremstiller sig endnu en gang positivt ved at dele linket, da de dermed indikerer, at ikke nok med de positive handlinger de har nævnt i artiklen, så har de gjort yderligere gode gerninger i forbindelse med Qatar.

Artiklens argumentation

Denne artikels påstand er, at DBU mener, presset skal øges yderligere for at skabe forbedringer for migrantarbejderne i Qatar. Dette ud fra belægget om, at der ikke er sket nok forandringer i forbindelse med kritikken af Qatar. Hjemlen i denne artikel er, at det hjælper at have pres fra flere sider af, hvis man vil ændre noget, da man således kan skabe et større pres for at skabe forandringer.

Herrelandsholdet bliver også inddraget som rygdækning, for at styrke DBU’s argumentation.

Derudover nævner DBU i artiklen også mange samarbejdspartnere, som de har indgået et samarbejde med: de nordiske lande, fagbevægelsen, Amnesty International, ILO, UEFA, FIFA og Folketinget. Jakob Jensen, administrerende direktør i DBU, bliver også inddraget for at styrke DBU’s argumentation i denne artikel. Dette er alt sammen med til at skabe dybde og slagkraft i argumentationen. Derudover

bliver argumentationen yderligere styrket gennem styrkemarkører som "gået forrest", hvor DBU således forsøger at sætte sig selv i førersædet (Bilag 5, s. 3-4). Denne problematik, der fortsat beskrives som "forkert og kontroversiel" bliver uddybet med udsagn som "landet har store udfordringer", hvilket stadig bevidner om DBU's mening om relevansen for debatten (Bilag 5, s. 3-4). Derved er denne artikel med til at beskrive, hvordan DBU og Herrelandsholdet er med til at "skrue op for kravet om forandringer", og desuden med en beskrivelse af nødvendigheden af samarbejder (Bilag 5, s. 3-4). Der kan derudover argumenteres for, at denne artikels gendrivelse er, at DBU siden 2016 har gået forrest, og længe italesat de problematikker med henblik på deltagelsen i VM i Qatar. Det kan være for at komme kritik i forkøbet af, at DBU ikke har gjort nok i forbindelse med deltagelsen ved VM i Qatar. DBU's artikel forsøger at svare på problemformulering, hvilket kan siges at være reaktiv ud fra The Guardians artikel, for at overbevise offentligheden om, at der skal handles. Således skabes der for DBU, et større behov for at udvise sine handlinger og intentioner, for at forsøge at retfærdiggøre og italesætte sin deltagelse ved slutrunden, som ifølge The Guardian har vist sig at koste tusindvis af menneskeliv.

DBU begynder derfor at skrue op for intensiteten i deres argumentation, med en længere artikel indeholdende stærkere argumentation og flere samarbejdspartnere. Til forskel fra de tidligere artikler, er der i denne ikke afslutningsvis en positiv kommentar til FIFA eller Infantino, hvilket bevidner om alvoren. Det der svækker argumentationen, er at det blot virker som en skarpere gentagelse af tidligere argumenter, på baggrund af The Guardians rapport.

Artikel 22 - Herrelandsholdet bakker op på DBU's Qatar indsats

I artiklen "Herrelandsholdet bakker op om DBU's Qatar-indsats" fra d.1/8- 2021 (Bilag 5, s. 5-6) framer DBU Qatar negativt. Dette formår DBU ved at nævne debatten om menneskerettigheder i Qatar og omtaler således beslutningen om værtskabet som kontroversiel. Dermed frames Qatar negativt og i sammenhæng med negativt ladede ord såsom udfordringer og kontroversiel. Artiklen indeholder også to kriseresponsstrategier, ingratiation og distance. DBU fortæller, hvordan de i lang tid har prøvet at skabe forbedringer gennem dialog med myndighederne i Qatar og FIFA. DBU framer dermed sig selv som 'gode' fordi de har kæmpet for forandringer i en længere periode, hvilket er kriseresponsstrategien ingratiation og bolstering. Hertil nævner DBU, hvordan de i lang tid har samarbejdet med andre nordiske forbund for at skabe forandringer i Qatar. DBU kommer ind på, hvordan det er deres ansvar at tage stilling til situationen og ikke landsholdsspillerne. Derudover udtaler DBU sig således:

” (...) DBU har i 2021 afholdt en høring om menneskerettighedssituationen i Qatar, har skrevet flere kritiske breve til FIFA og bragt kritikken op på møder og konferencer med deltagelse af FIFA, Amnesty International og repræsentanter fra VM-arrangørerne i Qatar” (Bilag 5, s. 6).

DBU lægger i denne artikel et stort fokus på, at vise den danske befolkning alt, hvad de har gjort for sagen, samt hvor lang tid de har arbejdet for det. Citatet er således også med til at skabe en positiv framing af DBU. Denne artikel forsøger at opnå en framing-effekt med kritiske kognitive frames om Qatar, og positive kognitive frames om DBU's egne tiltag.

Distancestrategien ses i en udtalelse fra landsholdsanfører Simon Kjær. Han pointerer, at spillerne ikke har været inde over tildelingen af værtskabet og at de alle støtter op om DBU's håndtering af problematikkerne, samt at spillerne selv er utilfredse med forholdene i Qatar. Denne udtalelse kan beskrives som denial of volition under excusestrategien, da det ikke er spillernes ansvar, at der skal spilles VM i Qatar. Spillerne har ikke haft nogen indflydelse på valget, hvilket pointeres endnu en gang, da DBU's formand sidst i artiklen udtaler, at hverken spillerne eller DBU har været en del af beslutningen. Dermed distancerer spillerne og DBU sig fra beslutningen og den overordnede krise.

Artiklens argumentation

Påstanden i artikel 22 er, at Herrelandsholdet er enige i DBU's arbejde i forbindelse med Qatar. Hertil kommer belægget, at landsholdsspillerne deler de samme moralske og demokratiske værdier som DBU. Artiklens hjemmel er dog, at fodboldspillere også skal passe deres arbejde, hvor det at forsvare DBU's politiske standpunkter ikke er en del af jobbet.

Når det er Simon Kjær der udtaler, at spillerne bakker op om DBU's kritiske linje, kan dette også fortolkes som denne artikels rygdækning, som udviser at de forskellige organer i DBU står sammen, løbende har en dialog, og deler samme holdning til problematikkerne ved VM i Qatar. Simon Kjær benytter i sin udtalelse desuden styrkemarkører som "kritisk overfor de menneskerettighedsforhold i landet", og samtidig at spillerne "naturligvis bakker op om DBU's kritiske linjer", samt at selve beslutningen om at afholde VM i Qatar er "kontroversiel" (Bilag 5, s. 5-6). Det er med til at gentage nogle af de samme holdninger og pointer, som DBU tidligere har udvist, og udbygger artiklens argumentation, ved en overbevisning om intern enighed i organisationen. Der kan argumenteres for at artiklen generelt er en gendrivelse, ud fra at DBU gennemgående i artiklen argumenterer for deres ståsted. Blandt andet citeres Jesper Møller for, at DBU siden 2016 har arbejdet for at skabe forandringer med forskellige aktører og organisationer. Simon Kjær udtaler, at spillerne fremover vil

fokusere på selve spillet, og således distancerer sig fra den politiske debat. Herved kan det siges at spillerne er bevidste om, hvad der foregår, men samtidig påpeger, at ansvaret ligger andetsteds i forhold til den politiske diskussion. Artiklens problemformulering kan fra DBU's være et forsøg på at beskytte spillerne fra at stå med ansvaret for den politiske debat.

Denne artikels argumentation er på sin vis igen en gentagelse af, hvad der tidligere er blevet beskrevet, dog med den forskel at Simon Kjær har blandet sig i debatten. Det at spillerne deltager i debatten er med til at styrke argumentationen. Spillerne på landsholdets rolle blev dermed skubbet en smule væk fra det sportslige, og i mild grad skubbet mod det politiske.

Artikel 34 - DBU dropper 'One Love' anførerbind

I artiklen "DBU dropper 'One Love'- anførerbind" fra d. 21/11-2022 (Bilag 5, s. 7) benytter DBU flere forskellige kriseresponsstrategier. DBU forklarer i artiklen, hvordan FIFA har afvist deres anmodning om, at anførere må bære 'One Love'- anførerbindet til kampene under VM, og at det vil blive straffet med sportslige sanktioner, hvis man trodser det: "Som fodboldforbund kan vi ikke sætte vores spillere i den situation, hvor de kan stå over for potentielle sportslige sanktioner – for eksempel gule kort" (Bilag, 5, s. 7). Det er her, at sufferingsstrategien kommer til udtryk. DBU fremstiller FIFA, ud fra en kognitiv frame, som skurke, der ikke vil give landsholdsanførerne lov til at bære det ønskede anførerbind uden at straffe dem. DBU prøver at skabe en medfølelse for landsholdsspillerne ud fra truslen om sportslige konsekvenser. DBU prøver samtidig at udtrykke deres intention om at gøre det rigtige, men bliver truet med at spillerne risikerer sportslige konsekvenser. Samtidig kan man også se kriseresponsstrategien, denial of volition, som hører til strategien excuse. DBU prøver at svække deres forbindelse til beslutningen om at droppe one-love armbåndet ved at indikere, at det ikke er dem som har haft det sidste ord, men derimod har det været FIFA's valg. DBU fralægger sig dermed ansvaret. Transcendencestrategien er også at finde i artiklen ved, at DBU forklarer, at de ikke vil risikere at deres spillere bliver udsat for sportslige sanktioner, såsom et gult kort eller at de bliver smidt af banen. DBU kritiserer FIFA's valg, og ytrer stor skuffelse over beslutningen. Hertil fortæller de yderligere, hvordan de længe før havde informeret FIFA om deres ønske om anførerbindet uden at modtage noget svar. Artiklen afsluttes med at DBU ytrer deres støtte til mangfoldighed i fodboldverdenen, samt at de nok skal finde nye måder at vise deres støtte til dette budskab på. Dette er DBU's forsøg på at opnå framing effekten ved, at de er en organisation der støtter det korrekte budskab. I blandt denne positive framing af DBU, viser sig også en negativ framing af FIFA, da DBU kritiserer dem for deres beslutning om at forbyde 'One Love'- anførerbindet. DBU udtaler, at: "Tilbage i september 2022 skrev vi til FIFA og

ytrede vores ønske om at bære anførerbindet, som støtter mangfoldighed i fodbold, og vi fik aldrig noget svar tilbage" (Bilag 5, s. 7). Dette passer med transcendencestrategien, da de forsøger at argumentere for at de har gjort hvad de kunne, for at stå fast i forhold til deres værdier.

Artiklens argumentation

Påstanden i denne artikel er, at DBU dropper at bære 'One Love'-anførerbindet ved VM i Qatar. Det gør de ud fra et belæg om, at FIFA vil straffe anførerne, der spiller med anførerbindet, blandt andet med sportslige sanktioner. Hjemlen er således, at DBU ikke vil sætte sine spillere i den situation, at de kan blive straffet med sportslige sanktioner. Derfor dropper de forslaget om at bære One Love-anførerbindet tilbage. DBU bruger som konsekvens af denne beslutning rygdækning ved at nævne at det er en tredjepart, UEFA Working Group, som udtaler at droppe brugen af 'One Love'-anførerbindet. DBU argumenterer i artiklen for sin skuffelse over beslutningen ud fra styrkemarkører såsom "meget frustreret over FIFA's beslutning" som er "uden fortilfælde" (Bilag 5, s. 7), samt en beskrivelse af at DBU i september 2022 ytrede deres ønske om at bruge 'One-Love'-anførerbindet, men at de dengang ikke fik noget svar. Dette kan også anses som en form for gendrivelse, hvor DBU beskriver at de tidligere har prøvet at undersøge brugen af 'One Love'-armbindet, som udviser mangfoldighed, men at de dengang ikke fik svar. Derudover udtaler DBU også, at de var klar til at betale eventuelle bøder ved brugen af 'One Love'-anførerbindet, men de sportslige sanktioner vil de ikke sætte spillerne i. Dette kan fortolkes som et forsøg på at fremhæve, at organisatoriske straffe mod DBU ville blive accepteret, i modsætning til de sportslige sanktioner, for at beskytte spillerne. DBU forsøger i denne artikel at argumentere ud fra en problemformulering om, hvorfor de ikke bruger 'One Love'-anførerbindet.

Argumentationen for denne beslutning virker dog lidt vag, når DBU udtaler at de var indstillet på at betale eventuelle bøder, men udsigten til et gult kort i en fodboldkamp gjorde udslaget for beslutningen. Her kan diskussionen kridtes op mellem at en spiller modtager et gult kort, og et statement mod menneskerettighederne og mangfoldigheden i Qatar. Derudover er der i artikler hverken udtalelser fra spillere, eller Simon Kjær, angående forbuddet af 'One-Love'-armbåndet. Det stiller spørgsmål til artiklens argumentation, og hvad spillerne selv synes om dette. Artikel 34 er således en meget kort artikel om en stor debat, og artiklen efterlader flere spørgsmål end den besvarer.

Artikel 36 - Dansk fodbold donerer beløb til migrantarbejdere i Qatar

Mortificationsstrategiens remediation og ingratiationsstrategiens bolstering fremgår begge i artiklen "Dansk fodbold donerer beløb til migrantarbejdere i Qatar" udgivet d. 7/12- 2022 (Bilag 5, s. 8-9). I underrubrikken kan man se mortification komme til udtryk i følgende sætning: "Alle scorede mål bliver derfor omsat til kroner og øre og går ubeskåret til at hjælpe migrantarbejdere i Qatar" (Bilag 5, s. 8-9). DBU har indsamlet penge for hvert mål der blev scoret i dansk fodbold i november 2022. Disse penge skal doneres til de migrantarbejdere, som har lidt under VM i Qatar. Det specielle ved mortificationstrategierne er, at de aktivt forsøger at hjælpe ofrene for krisen. I dette tilfælde er de største ofre for krisen de migrantarbejdere, der har mistet livet under opbygningen af fodboldstadioner i Qatar, samt dem der fortsat arbejder og lever under kummerlige forhold. Dermed prøver DBU at hjælpe migrantarbejderne ved at donere disse penge. Således forsøger DBU at kompensere for deres deltagelse i VM. Samtidig kan donationen ses som et forsøg på, at opnå en form for accept og tilgivelse fra den danske befolkning. Overordnet set kan hele artiklen defineres som en lang mortificationstrategi, da den generelt handler om, hvordan dansk fodbold har indsamlet penge, som de donerer til migrantarbejdere i Qatar.

I denne artikel kommer ingratiationsstrategien, bolstering også til udtryk. DBU nævner, hvordan de i samarbejde med diverse danske fodboldforeninger, tog beslutningen om at indsamle penge til migrantarbejdere. Derudover nævnes det, at der vil blive indført flere tiltag i forbindelse med VM i Qatar, herunder indsatser der skal hjælpe migrantarbejdere når VM er slut. DBU benytter afslutningsvis disse kognitive frames, for at forsøge at vise offentligheden, at de er en organisation der tager handling gennem tiltag, men også med konkret finansiel støtte. Dermed fremhæver de endnu en gang positive aspekter ved deres organisation. Hertil tilføjer DBU, at de med denne finansielle støtte kan være med til at skabe bedre vilkår for migrantarbejdere i fremtiden. De forsøger at vise, at de arbejder for at skabe forbedringer for migrantarbejdere her og nu, men også i fremtiden.

DBU slutter artiklen af med et lille oprids af, hvad de har gjort i forbindelse med VM i Qatar: "DBU's initiativ om at donere et beløb til migrantarbejdere er et af flere initiativer og led i en længere kritisk dialog for at forbedre forholdene i Qatar" (Bilag 5, s. 8-9). Dette er yderligere et eksempel på, hvordan DBU benytter ingratiationsstrategien bolstering. DBU påpeger her, at de ikke har været passive eller stillestående i situationen om Qatars værtskab. De viser, at de giver finansiel støtte, men at det kun er én ud af mange ting, som de har gjort. Derudover forsøger DBU for sidste gang i denne serie af artikler,

at opnå en framing-effekt og en overordnet framing af, at de har kæmpet for forandringer i lang tid og forsøger således at stille sig selv i et positivt lys.

Artiklens argumentation

Påstanden i artikel 36 går på, at DBU's donation til BWI, gør en forskel for migrantarbejderne i Qatar. Artiklens belæg er at pengedonationer er en måde at støtte migrantarbejderne i Qatar.

DBU's hjemmel i artiklen er således at, hvis man donerer penge til organisationer med viden inden for området, ved man at pengene bliver brugt retmæssigt. Inddragelsen af BAT-kartellets sekretariatsleder, Gunde Odgaard, er artiklens rygdækning, med hans udtalelse om, at DBU's donation gør en forskel både nu og i fremtiden. Jakob Jensen som er administrerende direktør i DBU bliver også benyttet som rygdækning. Han forklarer blandt andet, at flere danske foreninger såsom DBU bredde, Kvindedivisionsforeningen og Divisionsforeningen tidligere på året aftalte donationen, og at det kan skabe en forbedring for migrantarbejderne. Dette bliver yderligere bakket op i artiklens argumentation ud fra styrkemarkører såsom "stolthed over det danske bidrag" og en "fornem donation", som kan være med til at "styrke arbejdstagerrettighederne i Qatar", hvilket er blandt "flere initiativer i en længere kritisk dialog for at forbedre forholdene i Qatar" (Bilag 5, s. 8-9). Her er Gunde Odgaard også en del af artiklens gendrivelse, da han bekræfter, at donationen gør en forskel for migrantarbejderne. DBU forsøger med deres argumentation i denne artikel, ud fra en problemformulering om, at migrantarbejdere i Qatar stadig har behov for hjælp, og at DBU støtter dem.

Artiklens argumentation er således den sidste af DBU's 36 udgivne artikler om VM i Qatar. Der præsenteres en donation, som kan hjælpe, men der bliver ikke præsenteret en strategi for fremtiden. Argumentationen i denne artikel er således vag, og det lader til at DBU hellere vil slutte på et godt ord, end reelt at sikre sig at alle sine udtalelser, samarbejder og dialoger siden 2016 har ført til noget. DBU har igennem disse seks artikler slået et for stort brød op, men afslutningsvis er argumentationen vag og stiller spørgsmålstejn til, hvilken reel handling der er blevet foretaget, som ellers er blevet påtalt gennem artiklerne, og samtidig uden en strategi for fremtiden.

Den videnskabelige kontekst

Som afrunding på argumentationsanalysen, ser vi nærmere på Becker Jensens fire krav til videnskabelig argumentation. I forhold til de seks DBU artikler kan det udledes, at DBU ikke benytter

kildehenvisninger i deres artikler, og vi kan som læsere derfor ikke finde frem til den information der ligger til grund for deres påstande. Derfor kan vi ikke nødvendigvis antage, at de informationer der præsenteres i deres artikler, er sande. Dog bliver disse artikler udgivet samtidig med nyhedsdækningen af begivenheden, og vi kender derfor til de fakta DBU præsenterer os for, fordi de også bliver præsenteret i nyhedsmedierne. Således refereres der til den ydre virkelighed. Dermed er det ikke nødvendigt for argumentationen at have kilder i artiklerne, da de taler ind i en kontekst, vi accepterer som sand. Men for fremtidens læsere af artiklerne, kan der stilles spørgsmål til informationerne, som vi præsenteres for. Dermed har læseren ikke yderligere beviser for de tiltag, som DBU præsenterer, andet end deres ord, hvilket gør at der kan sættes spørgsmålstegn ved sandhedsværdien i argumentationen. I forhold til begreberne logik og relevans er der i artiklerne en logisk rækkefølge på argumenterne og der er ingen logiske fejlslutninger. De er skrevet i et letlæseligt sprog og kræver ikke en særlig viden for at kunne forstå indholdet. Artiklerne beskæftiger sig desuden kun med det emne og de fakta der er relevante for problemstillingerne i hver artikel, og læseren præsenteres kun for nye informationer, hvis det gavner DBU's argumentation eller forståelse af situationen.

På baggrund af disse elementer, og på trods af at vi ikke har direkte beviser for at argumenterne i DBU's artikler er sande, opfatter vi dem alligevel som troværdige. DBU er et anerkendt fodboldforbund og vi forventer dermed at de ved noget om fodbold. Dertil møder vi ingen forhindringer, og deres argumentation opfattes derfor som både sand, logisk, relevant og troværdig.

Analyse af DBU ud fra reputation management

DBU har, som tidligere nævnt, offentliggjort i alt 36 artikler på deres egen hjemmeside i forbindelse med VM i Qatar. Det er den eneste sportsbegivenhed, som DBU har deltaget i, hvor de har følt sig nødsaget til at dedikere et helt afsnit til det på deres hjemmeside (Dansk Boldspil Union, 2023i). Afsnittet kaldes 'VM i Qatar' og indeholder flere underafsnit såsom f.eks. de 36 artikler, et afsnit om deres samarbejde med Amnesty, samt et afsnit om hvad DBU mener i forhold til tildelingen af Qatar som værtsnation. Dette fokus på DBU's hjemmeside kunne skyldes al den offentlige kritik af Qatar og de forhold der er i landet, såsom dårlige menneskerettigheder og arbejdsrettigheder.

Man kan dermed argumentere for, at DBU's særlige fokus på VM i Qatar på deres egen hjemmeside skyldes, at der er tale om reputation management. DBU's omdømme har stået for skud og derfor har de været nødsaget til at prøve at styre deres omdømme. Igennem vores analyse af seks udvalgte DBU artikler, er der en overordnet tendens til, at DBU framer sig selv positivt ved at beskrive de tiltag, som

de har foretaget i Qatar. Dermed prøver de at flytte fokus over på deres arbejde, frem for den kritik der er af dem og Herrelandsholdets deltagelse i VM. Som tidligere beskrevet, baseres en organisations omdømme på, hvilke handlinger en organisation foretager sig. Derfor er det vigtigt for DBU, at vise den danske befolkning, hvilke positive handlinger de har foretaget for at prøve at forbedre forholdene i Qatar. De kan dermed prøve at overskygge det negative ved deltagelsen i VM 2022, med at fokusere på de gode handlinger og dialoger de har foretaget. Da et positivt omdømme betinges af instanserne omkring organisationen, er det vigtigt for DBU at vise deres fans, samarbejdspartnere, medier, menneskerettigheds- og LGBT+ aktivister m.fl. hvilken organisation de er og hvilke værdier de står inde for. DBU skal vise deres gode handlinger for at overbevise instanserne om, at DBU er en god organisation, som forholder sig til sine værdier, så de kan beholde deres positive omdømme trods VM-situationen. Nogle af de tiltag og handlinger DBU har gjort sig i forbindelse med at opretholde sine værdier overfor sine instanser, har blandt andet været en inspektionstur til Qatar for at se forholdene, talt med FIFA om forholdene i Qatar, offentligt ytret kritik af VM i Qatar samt doneret penge til migrantarbejderne i Qatar. DBU er en stor og kendt organisation i Danmark, hvilket betyder, at der følger en stor mængde instanser med, der alle vil have en holdning til DBU og således kan påvirke deres omdømme. DBU skal dermed jonglere mellem sine instanser for at styre sit omdømme. De skal vise, at de er imod VM i Qatar på grund af de dårlige forhold, der er i landet for at behage medierne, diverse aktivister og den brede befolkning. Samtidig vil DBU heller ikke trække sig fra deltagelsen ved VM i Qatar, da det er fodbold som organisationen arbejder med, og det ville potentielt kunne give dårligt omdømme hos den anden del af befolkningen og hos de fans, som mener man skal adskille sport og politik.

DBU's omdømme strategi

Som tidligere beskrevet, har Coombs & Holladay inddelt den information fra en organisation, som instanser kan evaluere på i 4 kategorier: interaktioner med organisationen, kontrollerede udmeldinger fra en organisation, ukontrolleret mediedækning af en organisation og andenhåndsinformation fra andre mennesker. Man kan argumentere for, at DBU's kommunikationsstrategi findes i tre af disse kategorier.

DBU tager udgangspunkt i kategori 2, som handler om de udmeldinger, der kommer direkte fra organisationen selv. DBU har sin egen hjemmeside, hvor de har offentliggjort de 36 artikler om DBU's tiltag, position og holdning i forhold til VM i Qatar. Denne kategori er vigtig, fordi det er her de selv kan kontrollere, hvad de vil sige og således prøve at styre deres omdømme. DBU styrer selv artiklerne og

hvordan de bliver omtalt i dem, samt hvad der skal inkluderes og udelades. DBU kan dermed frame sig selv positivt ved kun at fremhæve handlinger og udtalelser, der kan styrke deres omdømme. Efter vores analyse ud fra framing, kriseresponsstrategier og argumentationsanalyse, kan det konstateres at DBU i høj grad gør brug af denne kategori, og argumenterer for at de er en handlingskraftig aktør.

Den 3. kategori omhandler den mediedækning af organisationen, som organisationen ikke selv kan styre. Medier har en stor magt i samfundet og de kan være med til at påvirke folks syn på en organisation. Det er for eksempel gennem medierne, at den generelle danske befolkning modtager det meste af sin information om DBU. I forbindelse med VM i Qatar har medierne skrevet meget om DBU og der har heri været en del kritik omkring, at DBU deltager i VM på trods af de problematiske menneskerettigheder der er i Qatar. Man kan dermed se DBU's egne artikler som et forsøg på at svare tilbage på al den kritik de har fået i medierne. De forsøger med deres artikler at vise offentligheden, at de faktisk har prøvet med forskellige tiltag at ændre forholdene i Qatar. Derudover viser de, at det har været en indviklet situation at navigere i, på grund af den værdikamp og de omstændigheder DBU befandt sig i op til og undervejs i slutrunden.

Den sidste kategori omhandler den information om en organisation, der bliver spredt mellem mennesker, hvilket kan være med til at påvirke befolkningens holdning til den omtalte organisation. Det er også under denne kategori, at sociale medier indgår, hvor folk vidensdeler og meningsdanner. På de sociale medier kan befolkningen også lægge pres på DBU, og det kan derfor sprede sig hurtigt. VM i Qatar har været utrolig omtalt blandt befolkningen og i medierne (Bilag 1). Det har været et utroligt omdiskuteret emne, og det er også noget folk har ytret sig om på de sociale medier. Dermed har DBU med deres artikler og dedikerede afsnit om VM på deres hjemmeside forsøgt at skabe en kanal for udvalgt positiv information om sine tiltag omkring VM i Qatar. De har derigennem en chance for selv at udtale sig direkte til instanserne og styre deres omdømme. Hermed kan instanserne vurdere DBU ud fra disse oplysninger, og forhåbentligt i mindre grad ud fra diverse historier der rygtes mellem folk eller flourerer på sociale medier.

Forventningskløft

I forbindelse med VM i Qatar, kan der argumenteres for, at der opstod en forventningskløft mellem DBU og dennes instanser. Forventningskløften opstod mellem den danske befolknings forventning til, hvad DBU som organisation står for i modsætning til de værdier som affilieres med VM i Qatar. Offentligheden har haft en forestilling om, at de værdier som DBU står for, er baseret på deres tidligere performance historik og kampagner, og skaber således en forventning til, hvordan DBU bør agere i hele

VM-situationen. De forventninger har DBU ikke mødt hos alle. Denne forventningskløft har påvirket DBU's omdømme negativt ud fra misalignment mellem DBU's demokratiske holdninger og de herskende værdier i Qatar. Dette ses også i forbindelse med det omdiskuterede 'One Love'-anførerbind. DBU valgte at droppe anførerbindet, da FIFA truede med sportslige konsekvenser for spillerne. Flere i den danske befolkning havde dog en forventning til eller forhåbning om, at DBU ville stå fast i deres beslutning og spille med anførerbindet lige meget hvad, da deres tidligere udtalelser havde antydnet dette.

Der kan også argumenteres for en anden forventningskløft mellem DBU som deltager, og FIFA som organisation der planlægger VM. Som følge af vores analyse, havde DBU i sine indledende artikler nogle forventninger til FIFA omkring VM i Qatar, og en forhåbning om, at de vil gøre det indenfor nogle bestemte værdier. Der kan således argumenteres for, at FIFA ikke har levet op til DBU's forventninger ved Qatars værtskab for en af de største sportslige begivenheder i verden. Hertil har DBU også haft forventninger om, at FIFA ville lægge et større pres på Qatar, hvilket FIFA heller ikke har levet op til. FIFA's handlinger har dermed ikke levet op til DBU's forventninger, og der er således tale om endnu et misalignment. På trods af at der opstod en forventningskløft mellem DBU og FIFA, deltog DBU stadig ved begivenheden. Herigennem har DBU prøvet at sætte fokus på problemerne, og gennem kritisk dialog prøvet at skabe forandringer både i Qatar, men også i FIFA når det kommer til tildeling af værtsskaber fremover. I FIFA blev det siden tildelingen af Qatars værtskab indført, at alle medlemslande i FIFA skal være med til denne proces. Derudover har DBU reageret, ud fra hvad Coombs og Holladay beskriver som én af to reaktioner ved dårlig omtale, ved at gå sammen med andre nordiske lande og offentligt kritisere FIFA og Qatar. De har sammen åbent kritiseret FIFA og VM i Qatar til flere FIFA's kongresser. Derudover er de gået sammen med andre europæiske fodboldforbund for at protestere imod dem, ved for eksempel at sende et fælles brev til FIFA. Forskellige lande har også protesteret enkeltvis, som f.eks. Danmarks indførsel af en sort tredje trøje, som skulle symbolisere en sørgetrøje for Qatars menneskerettigheder (Kristensen, 2022).

Coombs & Holladay lægger vægt på, at der set fra et marketingperspektiv, er fordele for en organisation, hvis de investerer i deres omdømme. Man kan sige, at DBU har investeret i sit omdømme, ud fra dialog, samarbejder og en donation til migrantarbejdere i Qatar. Handlingen med at donere penge til migrantarbejdere er med til at styrke DBU's omdømme ud fra social marketing, og på denne måde kan man argumentere for, at de investerer i sit omdømme.

En organisations instanser kan ifølge Coombs og Holladay også ende med at fremstå som en trussel. DBU har også selv været i rollen som en truende instans. De har offentligt rettet kritik mod FIFA og Qatar. Man kan også sige, at krikken af Qatar og FIFA er blevet spredt blandt instanserne, da flere europæiske fodboldforbund, mest de skandinaviske, offentligt har protesteret mod dem. DBU har kritiseret åbent på kongresser, produceret en sort spillertrøje i protest, og Herrelandsholdet har båret t-shirts med budskabet "Football supports change" til et holdbillede under VM i samarbejde med det hollandske landshold (Sauermilch, 2021). Dermed har DBU været med til at skade både Qatars omdømme og derigennem også FIFA's omdømme.

En organisation bedømmes ifølge Coombs & Holladay ud fra faktorer såsom penge, troværdighed, og respekt, hvor troværdighed anses som den vigtigste. Troværdighed er således defineret ud fra, at instanserne forventer, at en organisation tager ansvar for deres handlinger. DBU er i denne forbindelse blevet kritiseret for at gå imod deres egne værdier. DBU har igennem mange år og kampagner lagt stor vægt på mangfoldighed, og at idræt og fodbold skal give plads til alle. Disse værdier strider dog imod deres deltagelse i VM, da Qatar ikke støtter op om mangfoldighed eller at der skal være plads til alle, hvilket for eksempel kan ses ved mediedækningen af de forhold LGBT+ personer udsættes for i Qatar (Campbell, 2022).

DBU gør også brug af social marketing, hvilket de selv lægger vægt på i deres artikler på deres egen hjemmeside. I artiklerne fortæller de, hvordan de har besluttet at donere penge til at hjælpe migrantarbejdere i Qatar. De har et tæt samarbejde med organisationen Amnesty og har tjekket op på, at det hotel Herrelandsholdet skal bo på under VM har ordentlige forhold for de ansatte. Dermed viser DBU, at de støtter op om gode formål såsom at forbedre forholdene for migrantarbejdere og deres arbejdsrettigheder. Med disse handlinger prøver DBU at vise, at de er en organisation, der forsøger at opretholde deres værdier i de ting de deltager i, og dermed opnå noget respekt hos deres instanser og offentligheden, som kan bidrage til et positivt omdømme ud fra reputation management.

Diskussion

Specialets diskussionsafsnit vil tage udgangspunkt i udtalelser fra DBU efter slutrundens afslutning, fra henholdsvis landstræner Kasper Hjulmand i et interview med Politiken, samt et interview med DBU direktør Peter Møller med sportsmediet bold.dk. Efter DBU's sidste udgivne artikel og afslutningen på VM i Qatar, har der fra DBU's side ikke været nogen udgivne artikler i forhold til Qatar, kun ganske få udtalelser, og således heller ingen offentlig tilgængelig evaluering af, hvordan deres strategi har fungeret. Netop DBU's strategi er én af de punkter som der bliver spurgt ind til i disse interviews, ligesom der bliver taget stilling til debatten om 'One Love'-anførerbindet.

I interviewet med Peter Møller, bliver der blandt andet spurgt ind til en tidligere udtalelse om en intern debriefing af DBU's strategi, samt hvilke konklusioner DBU er kommet frem til. Hertil udtaler Peter Møller blandt andet:

“En af de konklusioner, vi også er kommet frem til, er, at når vi tager til en slutrunde – specielt i Mellemøsten, som vi måske kommer til fremadrettet også – så skal vi have fokus på fodbold og ikke snakke om alt muligt andet” (Porse, 2023).

Her kommenterer han konkret på DBU's kommunikationsstrategi for VM i Qatar og for fremtiden, og hvorfor den kan kritiseres. Peter Møller mener således, at der ved slutrunden i Qatar var for meget snak mellem DBU og spillere, og medier om politik og emner uden for fodbold. Således udtaler han, at det har været de forkerte personer, der har stået med ansvaret for den offentlige debat. Derudover kommenterer han også frem mod en potentiel VM slutrunde i 2023, med Saudi-Arabien som mulig aktør, hvor han beskriver behovet for en anden strategi. Saudi-Arabien er ifølge FN's demokrati indeks på en 149 plads, imod Qatar på en 113 plads (FN-Sambandet, 2022). Dette tyder på, at der endnu en gang er chance for, at DBU befinder sig i en utilsigtet krise, hvor DBU's og andre europæiske fodboldforbunds værdier igen kan komme i klemme.

En del af løsningen i en fremtidig strategi ved slutrunder som disse, kommenterer Peter Møller blandt andet på, ud fra hvordan DBU fremover skal forholde sig til en politisk debat ved sportsbegivenheder:

“Det er der nogle i DBU's system, der skal hjælpe os med. Det skal ikke være en landstræner, en fodbolddirektør eller en spiller, der skal bruge uforholdsvist meget tid på at snakke om menneskerettigheder, kvinders rettigheder eller homoseksuelles rettigheder” (Porse, 2023).

Peter Møller udtaler hertil, at DBU fremover skal være bedre til at skille tingene ad, og altså at DBU og spillerne på landsholdet skal have mindre ansvar i debatten, og at ansvaret dermed skal lægges andetsteds. Han mener altså at der skal være en specifik instans, der skal stå til ansvar for at svare på fremtidige spørgsmål, som har været u hensigtsmæssige for den sportslige del at stå på mål for. Overordnet beskriver Peter Møller i dette interview, at et andet organ skal beskytte DBU, trænerne og spillerne, så de ikke ender i en krise igen. Det kan dog vise sig at være på kompromis af DBU's deres demokratiske værdier såsom åbenhed og transparens, som den sportslige del af DBU i mange år har forsøgt at koble til sporten.

Det kan dermed diskuteres ud fra disse udtalelser, at DBU's strategi under slutrunden, har båret præg af mangel på 'beviser' for deres tiltag, ligesom disse udtalelser ikke præsenterer noget konkret. Fra DBU's side kan dette dog anses som en del af en fremtidig strategi, netop ikke at udtale sig før strategien er helt klar.

Det kan derudover også diskuteres om det havde været fordelagtigt for DBU at udgive en artikel efter slutrunden, som kommenterede på deres strategi og resultater, samt rundede bedre af på hele VM-forløbet. Herunder kunne DBU have udtalt sig om en fremtidig strategi for lignende situationer. Deres 36 artikler i forbindelse med VM i Qatar slutter meget abrupt med at de har doneret penge, men der mangler en decideret afrunding fra dem. Der har været sporadiske udtalelser fra forskellige nøglepersoner fra DBU, men de har ikke offentliggjort nogle udtalelser eller artikler om forløbet selv.

'One-Love'-anførerbindet

Et andet meget debatteret emne omkring DBU og VM i Qatar, har været 'One-Love'-anførerbindet. I et interview med landstræner Kasper Hjulmand med Politiken d. 10. marts 2023, bliver han blandt andet spurgt ind til, hvordan han mener at DBU og landsholdet blev stillet i forhold til debatten om One-Love anførerbindet:

"Min fornemmelse er, at uanset hvad vi havde gjort, var vi blevet mødt af kritik. Vi skulle have kommunikeret bedre og været mere afklaret om tingene. Og så holdt fast i det for spillernes bedste. Så lyder det måske for nogle, som om vi nu ikke vil forholde os til noget som helst" (Lissner, 2023).

Han beskriver nogle af de samme ting som Peter Møller, altså at han mener at der skulle have været en klarere og mere stringent strategi fra starten. Men derudover, at uanset hvilken strategi de havde valgt, havde der været nogen der havde været utilfredse. Der kan ihvertfald diskuteres om de værdier DBU

står for, uanset hvad, bliver kompromitteret ved deltagelsen ved VM i Qatar. DBU's transparens, demokrati og åbenhed gav ved denne slutrunde bagslag, ved at medier og befolkning har været vant til at kunne stå inde for DBU's værdier med en forventning om, at disse bliver videreført gennem fodbolden med landsholdet som repræsentant. En del af DBU's hidtidige strategi inden for fodbolden, har generelt været, at den sportslige del er katalysator for en række værdier. Og når det er den sportslige del, herunder spillerne på landsholdet, der har gået forrest, var det i denne situation også dem, der fik spørgsmålene og dermed kritikken.

Derudover kommenterer Kasper Hjulmand også på fodboldens udvikling, og hvilken rolle idrætten og de dertilhørende organisationer og spillere har, når politik bliver et tema ud fra hvor slutrunder fremover skal afholdes:

“Jeg tror, der var for mange af os, som ikke var afklaret nok omkring, hvad der var det rigtige at gøre og sige under VM. Vi kommer ud for det igen og igen. Det er bare en udvikling i verden med autokratiers indtog i sport. Det er derfor, at jeg endnu en gang slår på tromme for, at vi skal have fundet frem til en fælles dansk idrætspolitik, som vi kan læne os op ad og dermed beskytte atleterne” (Lissner, 2023).

Kasper Hjulmand kommenterer igen på uklarheden omkring, hvad den bedste strategi ville være. Dette på trods af flere beskrevne samarbejder med blandt andet Amnesty International, andre fodboldforbund og fagbevægelsen, hvor ekspertviden og rådgivning var en del af pointen. Hjulmand beskriver også yderligere, hvordan en dansk idrætspolitik kan afhjælpe problemerne, ud fra fremtidens beslutninger og strategier, hvor sport og politik bliver sammenblandet. Her kan det være en hentydning til en diskussion af, hvor beslutningerne og retningslinjer skal komme fra. Her har Folketinget blandt andet tidligere i processen omkring VM i Qatar, afholdt sig fra at tage en beslutning.

Ud fra dette, kan det diskuteres, hvem der burde have taget mere ansvar i situationen. Det lader til at både folketinget, regeringen, idrætten og DBU tager afstand fra de endelige beslutninger om de politisk statements ved VM, ud fra kriseresponsstrategien distance med excuse, ved denial of volition, da de forskellige instanser mener at ansvaret ligger andetsteds. Der er således ingen aktører der stiller sig op og tager det fulde ansvar for situationen.

Boycott eller dialog?

Et andet punkt som kunne være interessant at diskutere i forhold til hvordan DBU navigerer i den kommunikative virkelighed, som skabes af begivenheder som fodbold VM i Qatar, kunne for eksempel

være effekterne ved de sportslige sanktioner, eller eventuelt et boycott. For som tidligere nævnt, stiller dele af DBU's strategi om dialog, spørgsmålstejn ved hvad de konkret har opnået ved denne. Strategien omkring kritisk dialog er generelt mere symbolsk i DBU's tilgang til, hvordan de har navigeret kommunikativt, imens eksemplerne på hvad de reelt har været med til, er blevet nævnt, men har, ifølge Global Union Federations, haft begrænset effekt.

Efterfølgende har det ifølge et referat fra en FIFA kongress d. 15. marts 2023 i Rwanda, nemlig vist sig, at Qatar har droppet samarbejdet med ILO, og således ser det ikke ud til at de har haft samme hensigt i forhold til at opretholde og videreføre de omtalte samfundsmæssige ændringer. På samme kongress blev Gianni Infantino genvalgt som FIFA-præsident, og samtidig blev der rejst bekymring af Global Union Federations, som beskriver hvordan få dage efter at slutrunden i Qatar var slut, Qatars samarbejdet med fagforeninger der skulle hjælpe migrantarbejdernes vilkår i fremtiden. Det kunne tyde på omfattende social marketing fra Qatars side, hvor disse samarbejder, har været for at give noget positiv omtale op til og undervejs ved slutrunden, men reelt aldrig har haft til formål at blive gennemført (Ingle, 2023).

Det kan således diskuteres, hvorvidt DBU's strategi overhovedet har haft indflydelse, og hvorvidt der havde været andre strategier, som måske kunne have reddet noget omdømme i Danmark? Man fristet til at stille spørgsmålet, om hvilken sportslig effekt det havde haft at spille med 'One Love'-ambåndet, eller den kunne have været omgået og spilleren med anførerbindet kunne skiftes ud eller andet, bare for at vise en håndgribelig statement til utilfredse fans og medier.

Det kan også diskuteres, hvad et boykot af slutrunden havde ført til. Havde DBU kunne opnå mere? Det er en kompleks debat, og det er svært at sige, hvilken retning der havde været den bedste at tage for DBU. Den ene side vil mene, at DBU gjorde det rigtige ved at holde fast i deres deltagelse og derigennem prøve at indføre ændringer og forbedringer i Qatar gennem kritisk dialog. Problemet med denne strategi er dog, at det efterfølgende er kommet frem at strategien medførte kortvarige ændringer, da det nu er blevet konstateret, at mange af disse ændringer er blevet ophævet efter VM's afslutning (UNI Global Union, 2023).

Den anden side vil mene, at Danmark er et alt for lille land til at gøre en forskel. Havde DBU boykottet VM 2022 ville det blot have været et statement fra DBU side af for at vise, at de ikke støtter op om Qatars manglende menneskerettigheder, samt at DBU holder fast i sine værdier. Det er tvivlsomt, at denne handling ville føre til andet end potentielt en udelukkelse fra FIFA fremover, hvilket ville

resultere i tabte penge, som ville gå ud over væksten i dansk fodbold. VM ville fortsætte som planlagt, og Qatar ville ikke foretage nogle ændringer blot fordi Danmark boycotter. Så længe alle andre lande deltager i VM, kan Qatar være ligeglad med, hvad et lille land som Danmark gør. Det kan også diskuteres hvorvidt DBU tidligere skulle have forsøgt at indgå i et samarbejde med flere store internationale fodboldorganisationer, som deler de samme værdier som DBU og på den måde have større slagkraft. For hvor meget og med hvem har DBU forsøgt at indgå dialog med? Gennem DBU's kommunikation har det været omtalt som 'Nordiske forbund', det hollandske forbund og andre internationale forbund. Mere konkret er det ikke.

Konklusion

Som følge af specialets problemformulering; Hvordan navigerer DBU i den kommunikative virkelighed, som skabes af begivenheder som fodbold VM i Qatar, kan det konkluderes at DBU navigerer i en kompleks og kontroversiel kommunikativ virkelighed. Dette skyldes blandt andet at Qatar er blevet associeret med sportswashing, hvor de bruger sporten til at skjule menneskerettighedskrænkelser og til at vise et positivt billede af deres land uden at adressere de underliggende problemer. DBU er derfor udfordret af at finde en balance mellem at håndtere kritikken og opretholde deres egen troværdighed og omdømme.

På baggrund af specialets analyse af seks DBU artikler fra forskellige tidsperioder mellem 2014 og 2022, kan det konkluderes, at deltagelsen ved VM i Qatar, har skabt en forventningskløft mellem DBU og sine instanser. Det var DBU's egen beslutning at fastholde deres deltagelse med en strategi og forhåbning om dialog og forbedringer, hvilket resulterede i kritik fra danske medier og befolkningen. Hertil har DBU igennem deres artikler kommunikativt forsøgt at frame, hvordan de lever op til deres instansers forventninger ud fra deres argumentation. Konklusionen er, at DBU forsøger at navigere i den kommunikative virkelighed ved at kommunikere om deres initiativer, kritisere Qatar og FIFA ud fra deres egne værdier og forsøge at adressere problematikkerne.

Ud fra specialets analyse af seks artikler kan vi konkludere, at argumentationen og intensiteten i DBU's artikler ændrer sig igennem forløbet. Indledningsvis i forløbet er der forhåbninger om forbedringer i Qatar, imens de omkring år 2021 indser at forandringerne ikke er indfriet. I lyset af de sidste artikler, kommer DBU til at fremstå som en organisation i afmagt. Der er efter slutrunden kun sporadiske udtalelser fra DBU, hvor de blandt andet udtaler, at der fremover forhåbentlig vil være en bedre strategi. Efter artiklerne og udtalelserne, kan det paradoksalt nok være, at DBU's og demokratiske værdier fremover står overfor en forventningskløft. Man kan dermed konkludere, at deres overfladiske afslutning afspejler deres generelle kommunikation gennem VM, hvor de har holdt kommunikationen på et overfladisk plan, uden konkrete beviser for deres handlinger.

Det kan således ud fra teori om reputation management argumenteres for, at DBU generelt har forsøgt at styre sit omdømme, gennem social marketing, ud fra artikler om blandt andet inspektionsture, samarbejder med organisationer og donationer. Efter slutrunden fremstår disse artikler dog blot som symbolske handlinger, der har haft til formål at skabe ro og således overbevise instanserne om, at DBU gør en forskel, uden at det reelt er beviser for det. Hertil kan der konkluderes at DBU har navigeret virksomhedscentreret i et samfundsperspektiv.

Formidlingsartikel

TIPSBLADET

Vestlige værdier i fodboldens knibtang

For 13 år siden begyndte det, der skulle vise sig at blive en verdensomspændende krise. I december 2010 blev Qatar udnævnt som værtsnation for VM i herrefodbold 2022. Denne beslutning har været omdiskuteret i hele verden og er blevet dybt kritiseret af især de vestlige fodboldforbund. Dette har også medført stor kritik af DBU's deltagelse ved VM.

Mange medier har op til og under VM i Qatar berettet om deres forhold, hvor LGBT+ personer undermineres, og migrantarbejdere får ussel løn, elendige leveforhold og op til flere tusinde dødsfald blandt dem. Netop disse forhold har resulteret i, at DBU har mødt stor kritik for at fastholde deres deltagelse i en sportsbegivenhed i et land, der ikke deler de samme demokratiske værdier.

Et studie foretaget af tre RUC-studerende går i dybden med at undersøge, hvordan DBU har navigeret i den kommunikative virkelighed, som blev skabt af begivenheder som fodbold VM i Qatar. Forskningen tager udgangspunkt i artikler fra DBU's egen hjemmeside, som blev udgivet i perioden 2014- 2022. Her fremlægges det, hvordan DBU har fremstillet sig selv, deres argumentationsformer samt hvordan de har prøvet at kontrollere deres omdømme i en krisesituation. DBU har i alt udgivet 36 artikler i

forbindelse med VM i Qatar, hvoraf forskningen primært tager udgangspunkt i seks af disse artikler. Artiklerne omhandler primært DBU's handlinger i forbindelse med VM 2022 herunder deres forskellige tiltag, samarbejder, inspektionsture til Qatar og deres ønske om at lægge mere og mere på Qatar og FIFA.

Det interessante ved specialet er, at fokuset ligger på at se situationen fra DBU's side af, og hvordan de kommunikativt har forsøgt at håndtere krisen. Det er en vinkel der ikke har været meget fokus på tidligere, men som er interessant, da DBU har været i centrum af krisen og er blevet kritiseret for ikke at have gjort nok. DBU har været fanget mellem at have fokus på deres sportslige arbejde, samtidig med at de skulle tage hensyn til hvad deres fans, danske medier og den danske befolkning forventede af dem. Det har været en kompleks debat, som DBU har prøvet at navigere i med fare for at deres omdømme ville tage skade af debatten.

Resultatet af den nye forskning viser, at DBU har prøvet at frembringe deres egne værdier i deres artikler. De lægger meget vægt på, at deres strategi har været, at have en kritisk dialog med FIFA og myndighederne i Qatar. DBU har fremstillet sig selv positivt igennem alle artiklerne, og de prøver at argumentere for hvordan de lever op til deres egne værdier. Forskningen viser en klar udvikling i DBU's egen kommunikation gennem de 36 artikler. I begyndelsen fremstår DBU håbefulde med forventninger til FIFA, hvilket ændrede sig efter The Guardian udgav en artikel om migrantarbejderes dødsfald i Qatar i forbindelse med opbygningen af VM stadions. Herefter intensiverede DBU deres kommunikation, og tonen ændrede sig i artiklerne, hvor der kun var fokus på at lægge pres på Qatar gennem forskellige tiltag. De sidste artikler viser DBU's brug af social marketing, hvor der er mere fokus på DBU's støtte. Yderligere fremlægges pointen, at DBU har prøvet at beskytte deres omdømme gennem deres 36 artikler ved at fremhæve deres proaktive handlinger. Forskningen konkluderer derudover, at DBU kan kritiseres for at benytte sig af social marketing ved blot at snakke om de handlinger, de har foretaget for at forbedre forholdene i Qatar, uden konkrete beviser. Forskningen understøttes af flere teoretikere samt akademiske analysemetoder.

Forskningen ligger op til debat om, hvordan de kommunikativt kunne have handlet mere hensigtsmæssigt. Det kan diskuteres om DBU var fanget i en situation, hvor deres beslutninger havde fået kritik lige meget hvad. De valgte dog at deltage og modtog deraf kritik for at støtte op om et så kontroversielt VM, og ikke gøre nok for at protestere mod forholdene i Qatar. Men havde de derimod

valgt at trække sig fra begivenheden, som et statement mod Qatar som værtsnation, havde det ikke været andet end et statement. VM ville fortsætte, fodboldkampe ville blive spillet, migrantarbejdere ville fortsat have usle forhold og DBU ville blive kritiseret for at blande sport og politik. DBU var fanget lige meget hvad de foretog sig, fordi de ikke var bedre forberedte på debatten.

For at DBU ikke skal ende i samme situation igen om blot et par år, bliver de nødt til at sætte sig ned og få lagt en mere holdbar strategi. DBU har efterfølgende selv udtalt, at de burde udpege nogle personer i deres organisation, som skulle tage sig af de politiske spørgsmål i lignende situationer. I fremtiden vil disse type sager opstå igen, især nu hvor vi befinder os i en tid hvor der er større og større fokus på, hvad der er korrekt og ukorrekt opførsel. Som DBU selv har erfaret, skal det være tydeligt, hvem i organisationen der skal have ansvaret for at påtale sådanne sager i offentligheden, og generelt kunne det diskuteres hvorvidt der skulle indføres en sportspolitik, hvor netop sådanne situationer skal være et punkt.

Redegørelse af formidlingsartiklen

Denne redegørelse vil uddybe valget af målgruppe, afsender, medie samt indhold af formidlingsartiklen samt begrunde valgene af disse.

Formidlingsartiklen er udformet ud fra en journalistisk vinkel, og har dermed til formål at informere læseren om emnet, som er at tre RUC- studerende har forsket i DBU's kommunikation i forbindelse med VM 2022. Det valgte medie for formidlingsartiklen, er det online sportsmagasin, Tipsbladet.dk. Dette er et blad, som kun omhandler sportsrelaterede nyheder, både i Danmark og i udlandet. Magasinet er derfor et oplagt medie, da Tipsbladet.dk er et kendt sportsmagasin blandt sportsinteresserede, og specialets omdrejningspunkt er sportsorganisationen DBU og sportsbegivenheden VM. Tipsbladet.dk har rapporteret meget om DBU og VM 2022, og på deres hjemmeside er der et afsnit dedikeret til nyheder og artikler om landshold, herunder Herrelandsholdet, hvor formidlingsartiklen ville passe ind (Tipsbladet, s.a.).

Den tilsigtede målgruppe er den bredere befolkning med interesse i sport, især fodbold. Herunder gælder også fodbold- herrelandsholdets fans. Begrundelsen for at målgruppen er meget bred er, at der generelt i samfundet har været et stort fokus og interesse for denne krise. Samtidig indskrænkes denne målgruppe på grund af valget af mediet Tipsbladet.dk, da det er et udelukkende sportsmagasin og det er dermed typisk kun sportsinteresserede, som søger hen til det eller folk der bevidst søger efter det.

Indholdet af formidlingsartiklen introducerer indledningsvist til konteksten for artiklen og specialet, som er den omdiskuterede debat om tildelingen af Qatar som værtsnation for VM i herrefodbold 2022. Dermed tages læserne i hånden og får et indtryk af, hvad artiklen handler om. Artiklen sætter fokus på specialets interessante vinkel ved at se VM 2022 krisen fra DBU's perspektiv. Herefter opremses de vigtigste pointer fra specialets konklusion, såsom DBU's positive framing af dem selv i deres artikler, ændringen i deres kommunikation fra 2014 til 2022 samt deres argumentationsform, der understøtter hvordan de lever op til deres egne værdier. Formidlingsartiklen rundes af med en diskussion af en fremtidig løsning for DBU for at undgå, at de havner i samme situation igen. Dette afsnit giver også læseren stof til eftertanke.

Indholdet er yderligere baseret på ideen om, at formidlingsartiklen ikke skulle være for akademisk og derfor er der ikke fokus på de akademiske valg og teorier, som specialet bygger på. Dette skyldes blandt andet at akademisk sprog og forståelse ikke ville passe ind til det valgte medie, som formidlingsartiklen skulle indgå i, og dermed er formidlingsartiklens sprog også letforståelig.

Litteraturliste

Amnesty International, (2023). *Sportswashing*. Amnesty International. Lokaliseret den 08.03 på:

https://amnesty.dk/vores-arbejde/sport-og-menneskerettigheder/sportswashing/?gclid=Cj0KCQjw4NujBhC5ARIsAF4Iv6eHEvxHaknvWSHd2zzmCRgsWD-w1tiXuHI6AQBBaTegihTdXIAKkRgaAlHSEALw_wcB

Amnesty International. (2014, 12. november). *Qatar: No extra time: How Qatar is still failing on workers' rights ahead of the World Cup*. Amnesty International. Lokaliseret den 09.03 2023 på:

<https://www.amnesty.org/en/documents/mde22/010/2014/en/>

Becker Jensen, L. (2004). Videnskabelig argumentation - byggeklodserne i fremlæggelsen. I *Fra patos til logos. Videnskabsretorik for begyndere*. (s. 67-95). Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag.

Black, I, Booth, R. & Gibson, O. (2014, 14. Maj). *Qatar promises to reform labour laws after outcry over 'World Cup slaves'*. The Guardian. Lokaliseret den 26.04 på:

<https://www.theguardian.com/world/2014/may/14/qatar-reform-labour-laws-outcry-world-cup-slaves>

Campbell, C. (2022, 16. november). *This is the reality of life for LGBTQ+ people in Qatar*. TIME.

Lokaliseret den 28.04. 2023 på: <https://time.com/6234323/naser-mohamed-interview-qatar-lgbt-rights/>

Coombs, W. T. & Holladay, S. J. (2010). *PR Strategy and Application: Managing Influence*. Wiley-Blackwell.

Coombs, W. T. (1995). Choosing the Right Words: The Development of Guidelines for the Selection of the "Appropriate" Crisis-Response Strategies. *Management Communication Quarterly*, 8(4), (s. 447-476). <https://doi.org/10.1177/0893318995008004003>

Danmarks Radio (2022). *Verdens bedste VM* [TV-Dokumentar]. DR. Lokaliseret den 06.03 2023 på:
https://www.dr.dk/drtv/serie/verdens-bedste-vm_345352

Dansk Boldspil Union (2023a). *Tidslinje over DBU's aktiviteter*. DBU. Lokaliseret den 06.03. 2023 på:
<https://www.dbu.dk/samfundsansvar/vm-i-qatar/tidslinje/>

Dansk Boldspil Union (2023b). *Om DBU*. DBU. Lokaliseret den 10.05 på: <https://www.dbu.dk/om-dbu/>

Dansk Boldspil Union (2023c). *Kampagner*. DBU. Lokaliseret den 09.05 2023 på:
<https://www.dbu.dk/samfundsansvar/indsatser-og-projekter/kampagner/>

Dansk Boldspil Union (2023d). *Styrk trivsel og fællesskab på børneholdene*. DBU. Lokaliseret den 09.05 2023 på: <https://www.dbu.dk/boern-og-unge/boernejfodbold/antibulli-fodbold/>

Dansk Boldspil Union (2023e) *Råb pænt! Sæt fokus på den gode adfærd på banen, sidelinjen og tribunen*. DBU. Lokaliseret den 09.05 2023 på: <https://www.dbu.dk/turneringer-og-resultater/fairplay/fairplay-aktiviteter/raab-paent/>

Dansk Boldspil Union (2023f) *#Gamechanger*. DBU. Lokaliseret den 09.05 2023 på:
<https://www.dbu.dk/samfundsansvar/diversitet/koen-og-seksualitet/gamechanger/>

Dansk Boldspil Union (2023g). *Viden om LGBTI+ og sport*. DBU. Lokaliseret den 09.05 2023 på:
<https://www.dbu.dk/samfundsansvar/diversitet/koen-og-seksualitet/viden-om-lgbti-og-sport/>

Dansk Boldspil Union (2023h). *Dansk fodbold donerer beløb til migrantarbejdere i Qatar*. DBU. Lokaliseret den 09.05 2023 på: <https://www.dbu.dk/nyheder/2022/december/dansk-fodbold-donerer-beloeb-til-migrantarbejdere-i-qatar/>

Dansk Boldspil Union (2023i). *VM i Qatar*. DBU. Lokaliseret den 09.05 2023 på:

<https://www.dbu.dk/samfundsansvar/vm-i-qatar/>

Dansk Boldspil Union (2023j). *Amnesty som samarbejdspartner*. DBU. Lokaliseret den 09.05 2023 på:

<https://www.dbu.dk/samfundsansvar/vm-i-qatar/amnesty-som-samarbejdspartner/>

Dansk Boldspil Union (2023k). *DBU mener*. DBU. Lokaliseret den 06.03 2023 på:

<https://www.dbu.dk/samfundsansvar/vm-i-qatar/dbu-mener/>

Faktalink. (2023). *VM-fodbold - Økonomi og medier*. Faktalink. Lokaliseret den 10.05 2023 på:

<https://faktalink.dk/titelliste/vmif/vmifoeko>

FN-Sambandet. (2022). *Demokratiindeksen*. United Nations of Association Norway. Lokaliseret den

10.05 2023 på: <https://www.fn.no/Statistikk/demokratiindeksen>

Gibson, O. (2016, 26. februar). *Gianni Infantino elected Fifa president after Zurich election*. The Guardian. Lokaliseret den 05.05 2023 på:

<https://www.theguardian.com/football/2016/feb/26/gianni-infantino-elected-fifa-president-election>

Ingle, S. (2023, 15. marts). *'Positive change has ceased' for workers in Qatar since World Cup, unions say*.

The Guardian, Sport: World Cup 2022. The Guardian. Lokaliseret den 13.05 på:

<https://www.theguardian.com/football/2023/mar/15/positive-change-ceased-migrant-workers-qatar-since-world-cup-unions-say>

International Labour Organization, (2022). *Labour reforms in the State of Qatar*. ILO. Lokaliseret den

09.05 2023 på: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---arabstates/---ro-beirut/---ilo-qatar/documents/publication/wcms_859843.pdf

Jonassen, A. (2022, 24. november). *Hvorfor er der overhovedet VM i Qatar?: Sådan endte værtsskabet i Qatar*. DR. Lokaliseret den 11.05 på: <https://www.dr.dk/sporten/fodbold/vm/bag-om-vm-i-qatar/hvorfor-er-der-overhovedet-vm-i-qatar-saadan-endte-vaertskabet>

Kiger, M. & Varpio, L. (2020). Thematic analysis of qualitative data: AMEE Guide No. 131. *Medical Teacher*, 42(8), 846–854. DOI: 10.1080/0142159X.2020.1755030

Kristensen, O. O. (2022, 27. september). *Hummel og DBU afslører skjult budskab med vm trøjer*. TV2. Lokaliseret den 30.05 2023 på: <https://sport.tv2.dk/fodbold/2022-09-27-hummel-og-dbu-afsloerer-skjult-budskab-med-vm-troejer>

Kristiansen, S. (2015). Kvalitative analyseredskaber. I Brinkmann & Tanggaard (red.), *Kvalitative metoder*. (s. 481-498). Hans Reitzels Forlag.

Lissner, S. (2023, 10. marts). *Kasper Hjulmand pakker alle undskyldninger væk: VM-fiaskoen i Qatar er i høj grad mit ansvar*. Politikken, Sport. Lokaliseret den 08.05 2023 på: <https://politiken.dk/sport/fodbold/art9245759/Internettets-trolde-trynede-Hjulmand-under-VM-%C2%BDa-jeg-kom-hjem-gik-det-op-for-mig-hvor-stor-opbakning-der-i-virkeligheden-var%C2%AB>

Løppenthin, R. D. (2022, 11. februar) *Ekspert: Vi bruger sportswashing i flæng og misser noget helt centralt i debatten*. Altinget, Idræt. Lokaliseret den d. 09.03 2023 på: <https://www.alinget.dk/idraet/artikel/ekspert-vi-bruger-sportswashing-i-flaeng-og-misser-noget-helt-centralt-i-debatten>

Mahmoud, A. (Instruktør). (2022). *Abdel og det beskidte spil i Qatar* [TV-dokumentar]. TV2. Lokaliseret den 06.03 23023 på: <https://play.tv2.dk/serie/abdel-og-det-beskidte-spil-i-qatar>

McIntyre, N. & Pattison, P. (2021, 23. februar). *Revealed: 6,500 migrant workers have died in Qatar since World Cup awarded*. The Guardian. Lokaliseret den 11.04 2023 på:

<https://www.theguardian.com/global-development/2021/feb/23/revealed-migrant-worker-deaths-qatar-fifa-world-cup-2022>

Neergaard, H. (2010). *Udvælgelse af cases i kvalitative undersøgelser*. (2. udgave). Forlaget Samfundslitteratur Frederiksberg.

Netflix (2022). *FIFA: Fodbold, penge og magt* [TV-dokumentar]. Netflix. Lokliseret 06.03 på: <https://www.netflix.com/dk/title/80221113>

Olesen, Thomas (2016). *Medier, politik og samfund*. (1. udgave). Hans Reitzels Forlag: København

Porse, K. (2023, 2. februar). *DBU-boss erkender: Vores strategi fejlede i Qatar*. Bold.dk. Lokaliseret den 27.03 2023 på: <https://bold.dk/fodbold/klubber/danmark/nyheder/dbu-boss-erkender-vores-strategi-fejlede-i-qatar>

Ritzau (2021, 12. januar). *Regeringen vil ikke opfordre DBU til VM boykot i Qatar*. TV2. Lokaliseret den 09.05 2023 på: <https://sport.tv2.dk/fodbold/2021-01-12-regeringen-vil-ikke-opfordre-dbu-til-vm-boykot-i-qatar>

Ritzau (2022, 6. november). *DBU og allierede reagerer på FIFA brev*. TV2 Sport. Lokliseret 04.04 2023 på: <https://sport.tv2.dk/fodbold/2022-11-06-dbu-og-allierede-reagerer-paa-fifa-brev>

Ritzau. (2015, 21. december). *FAKTA: Kronologi over skandalen i Fifa*. TV2 Sport. Lokaliseret 09.05 2023 på: <https://sport.tv2.dk/fodbold/2015-12-21-fakta-kronologi-over-skandalen-i-fifa>

Sauermilch, J. (2021, 28. marts) *Her er landsholdet 'historiske' protest-trøje*. TV2. Lokaliseret den 22.05 2023 på: <https://sport.tv2.dk/fodbold/2021-03-28-her-er-landsholdets-historiske-protest-troeje>

Steen, J. J. & Reiter, G. I. (2015). *Tag bladet fra munden: en introduktion til politisk framing*. (1. udgave). Samfundslitteratur: Frederiksberg.

Søgaard, M. (2023, 16. marts). *Officielt: Infantino genvalgt som FIFA-præsident*. Campo. Lokaliseret den 06.05 2023 på: <https://campo.dk/2023/03/16/officielt-infantino-genvalgt-som-fifa-praesident/>

Tipsbladet (s.a.). *Landshold*. Tipsbladet.dk. Lokaliseret d. 28.05.2023
på: <https://www.tipsbladet.dk/nyhedens-kategori/landshold>

UNI Global Union (2023, 15. marts). *FIFA World Cup Qatar 2022: No legacy without trade union rights*. Lokaliseret den 04.05 2023 på: <https://uniglobalunion.org/news/fifa-world-cup-qatar-2022-no-legacy-without-trade-union-rights/>